

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1967

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΡΑΝΟΣ Ε.Ε.Σ. 1967

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ
30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ — 1, 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΟΥΡΟΝ
3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Τό Τύμπανο

Μουσική: ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ
ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

Πα ρα ρα παν παν παν, Πα ρα ρα παν παν παν,

πα ρα ρα παν παν πα πα πα παν παν παν πα ρα παν παν παν πα ρα

παν παν παν πα ρα παν παν πα πα πα παν } 1. Με
2. Έμ.

ριὰ - στε ἔ - να κι' ἔ - να δια - βαι - νουν τὰ παι - δια, μέ
πρὸς κ' ἄς και - ρε - τί - ση κα - θέ - νας σιω - πη - λά, κορ.

πό - δια φτε - ρω - μέ - να, μέ φλό - γα στήν καρ - δια. } Τό
μιά σάν κυ - πα - ρί - σι καί μέ - τω - πο ψη - λά. }

τύμ. πα - νο χτυ - πᾶ, παν παν πα πα πα παν, καί

τά γε - ρά παι - δια περ - νοῦν καί πᾶν. Πάν παν παν.

3. Μικροί τώρα περνοῦμε
μὰ θάρθουνε καιροί
σάν βράχοι νὰ γενοῦμε
στά σύνορα φρουροί.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΥΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ - ΜΗΤΡΟΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 - 1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 23ον • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1967 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν. 1092, ἄρθρον 6 : Διευθύνσεις Περιδοκῶν : ΚΑΛΛΙΡΡΩΝ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα δ' Ἰστρία 22. • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου : ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2 (Διὰ τὰ Σχολεῖα 1,50) — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ Ἑσωτ. Δρχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελ. ἢ 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ : Παρακαλοῦμεν θερμῶς : α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν
ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἀπροσώπως Ε. Ε. Σ. Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ : Χριστόφορος Νέζερ	2
Σ. ΣΠΗΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΥ : Πῶς ἀναμορφώνει τὰ ἀλη- τόπαιδα ὁ Ε. Ε. τῆς Κολομβίας	3
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ : Ἑλλάς, ἡ μικρὴ χώρα μετὰ τὴ με- γάλῃ ἱστορίᾳ	4
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Τὸ ἰδανικὸ τοῦ Ἑθνισμοῦ	5
Θ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ : Ποίημα	5
Π. ΦΛΩΡΟΥ : Ἡ ἐξοδὸς ἀπὸ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς	6
Κ. ΑΜΑΝΤΟΥ : Ἑλληνικά, καὶ ὅχι Σλάβικά	7
Α. Κ. : Μορφὴς τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ	8
Γ. Μόδη : Ὁ μεγάλος ἀργόμισθος	9
Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ : Τὸ Κλεφτόπουλο	10
Σ. Π. : Ἡ μετριοφροσύνη τοῦ Κοραΐ	11
Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ : Μάντις ἡ θρησκευομένη	12
Η ΓΥΕΙΑ : Δίαιτα	13
ΠΑΝ. : Λαογραφία	13
ΑΙΜ. ΛΟΥΝΤΒΙΧ : Ἡ πηγὴ τοῦ Νείλου, (Διασκευή ΘΑΝ-ΣΠΗΑ - ΑΧΑΙΟΥ)	14
ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε. Ε. Σ. Ν. : Εἰκόνες	15
ΚΙΝΗΣΙΣ - ΔΡΑΣΙΣ Ε. Ε. Σ. καὶ Ε. Ε. Σ. Ν.	18
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	27
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ	28
ΠΑΠΟΥΣ - ΓΙΑΓΙΑ : Ἑμμετρὲς συμβουλές	29
MATIEΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ : Εἰκόνες	31
Ε. ΜΑΛΟ : Μὲ οἰκογένειαν	32
Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ - ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ - Α. Β. : Στίχοι - Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα.	
Ε. Ρ. ΦΩΤΙΑΔΙΣ : Christofer Nezer, the actor (an example to the younger ones	2
Σ. ΣΠΗΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΣ : The Colombian Red Cross and the street-boys	8
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΙΣ : Greece, the small country with the big history	4
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ : The ideal of Nationalism	5
Θ. Β. ΚΟΥΣΤΑΝΤΙΝΟΥ : Poem	5
Ρ. ΦΛΩΡΟΣ : The Red Cross and the exodus from Middle East	6
Κ. ΑΜΑΝΤΟΣ : Some words of Greek, not Slavian origin	7
Α. Κ. : Personalities of the Greek-Christian civilisation	8
Γ. ΜΟΔΙΣ : The big Sincecurist	9
Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙΣ : The young «Kleptes»	10
Σ. Π. : Ad. Korais, the modest	11
Ν. Γ. ΔΙΜΗΤΡΟΚΑΛΛΙΣ : The Praying Mantis, and insect	12
HEALTH	13
PAN : Folklore	13
Α. ΛΟΥΔΒΙΓ : The Source of the Nile (adaptation by Θ. ΣΠΗΛ - ΑΧΑΙΟΣ)	14
Η. Ρ. Κ. CROUPS ACTIVITIES : Pictures	15
Η. Ρ. Κ. and Η. Ρ. Κ. MOVEMENTS - ACTIVITIES	18
READERS' COLLABORATION : Pictures	27
RED CROSS NEWS	28
GRANDFATHER - GRANDMOTHER : Advice in Verse	29
GLIMPSES ALL OVER THE WORLD	31
HECT. MALO : With Family	32
Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ - Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. Β. : Music - Verse in the Innercover	

Ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι ἡ μόνη μεγάλη ἰδέα
ποὺ γιὰ τὴν διάδοσιν τῆς δὲν ἐχῆθη σταγὼν αἵματος
Βοηθήσατε τὸν Πανελλήνιον ἔρανον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΕΞΕΡ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ, ΤΑΛΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΜΟΧΘΟΥ

ΚΑΤΑ την Κυριακήν 17ην Σεπτεμβρίου ο 'Οργανισμός 'Εθνικού Θεάτρου — το Βασιλικόν Θέατρον, όπως είναι γνωστότερον — έώρτασεν εις τὸ 'Ρθδειον 'Ηρώδου τοῦ 'Αττικού τὴν ὀδοηκοστήν ἐπέτειον τοῦ βίου καὶ ἐξηκοστήν ἐπέτειον τῆς καλλιτεχνικῆς δράσεως τοῦ ἐξόχου ἡθοιοῦ Χριστοφόρου Νέξερ, παρουσία τῆς Αὐτοῦ 'Εξοχότητος τοῦ Προέδρου τῆς 'Εθνικῆς 'Επαναστατικῆς Κυβερνήσεως, πολλῶν ἐπισήμων καὶ πλήθους θεατῶν. Καὶ συνεχίζει ἔτσι τὸ Βασιλικόν Θέατρον παράδοσιν παλαιάν, παράδοσιν τῶν μεγάλων προγόνων μας: Νὰ τιμῶνται οἱ ἡθοιοὶ ὅπως ἀκριβῶς οἱ ἄξιοι ἀθληταί. Διότι τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῶν 'Ελλήνων ἐπεξετείνεται καὶ εἰς τὴν ὑποκριτικὴν τέχνην. Καὶ μεγάλοι ἦσαν αἱ τιμαὶ πρὸς τοὺς ἐξαιρετοὺς ἡθοιοὺς, — συχνὰ ἦσαν καὶ κληρονομικαὶ πρὸς τοὺς ἀπογόνους των. Καὶ πρὸς τὸν Χριστόφορον Νέξερ, ὁ ὁποῖος τὸ βράδν ἐκεῖνο τοῦ Σεπτεμβρίου ἐζωντάνευσε τὸν «Πλοῦτον» τοῦ 'Αριστοφάνους, ὅπως ἐζωντάνευσε κατὰ καιροὺς ὅλας, πλὴν μιᾶς, τὰς κωμωδίας τοῦ δαμονίου 'Αθηναίου, — πρὸς τὸν Νέξερ ἡ 'Ελληνικὴ Πολιτεία ἀπένευσε πάντοτε τὸ δίκαιον «γέρας», τὸ δίκαιον βραβεῖον. Ἄς μὴ λησμονοῦμεν ὅτι πρὸ ἐτῶν, ὅταν ἐωρτάζετο ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς καλλιτεχνικῆς δράσεως τοῦ Νέξερ, ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Παῦλος, ἡ Κυβέρνησις, τὸ Βασιλικόν Θέατρον, ξένοι καὶ 'Ελληνες ἀπένευμαν τὰς τιμὰς πρὸς τὸν ἄνδρα, πὺν εὐτύχησε νὰ ἀρχίσῃ τὴν θεατρικὴν του δράσιν μετὰ τὴν μεγάλην τραγωδὸν Ἐυαγγελίαν Παρασκευοπούλου, ἀνεδείχθη ἀμέσως καὶ περιέφερεν ὡς ὀλυμπιονίκης τὴν δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου ἀπὸ τὰς 'Αθήνας εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὸν ἀκμαῖον τότε 'Ελληνισμόν τῆς Διοσκορίας. Καὶ πόσα καὶ πόσα πρόσωπα τοῦ ἀρχαίου καὶ νέου ἑλληνικοῦ καὶ ξένου θεάτρου δὲν ἀνέστησεν ὁ Νέξερ εἰς τὴν σκηνήν!

Δὲν πρέπει νὰ παραβλέπωμεν, ὅτι ὁ τιμώμενος ἡθοιοὺς μετὰ περιτάθειαν πιστὸν καταθέτει εἰς τὸ θεατρὸν μας τὴν ζωσαν παρουσίαν καλλιτεχνικῆς εὐσυνειδήσιας, λάμπει, ἰδιοφυΐας, ἀλλὰ καὶ κόπον χωρὶς

καμμίαν φειδῶ: Διότι ἡ ἰδιοφυΐα, ὁποιαδήποτε ἰδιοφυΐα, χωρὶς συνεχή καὶ σπάταλον μόχθον εἶναι ἀνάτηρος. Καὶ ἂν ἐτιμᾶτο εἰς τὴν ἀρχαίαν 'Ελλάδα ὁ πένταθλος αὐτὸς τῆς ἑλληνικῆς θυμέλης, θὰ ὠνομάζετο «κτίστης ἥρωας» τοῦ θεάτρου μας. Καὶ ὑπῆρξε μεγάλη προνομία διὰ τὸν καλλιτέχνην, ὅτι ἐδέχθη τὰς τιμὰς εἰς τὸ 'Ηρώδειον, εἰς τοὺς πρόποδας τῆς 'Ακροπόλεως, τῆς ὁποίας τὴν κατὰ τὴν 'Εθνεγεσίαν ἀπελευθέρωσιν ἐσήμανεν ὁ πάππος τοῦ Χριστοφόρου Νέξερ — καὶ ἐκεῖνος Χριστοφόρος Νέξερ — πρῶτος Χριστιανὸς φοροῦραρχος τοῦ 'Ιεροῦ Βράχου μετὰ τὴν ἤτταν καὶ φυγὴν τῶν Τούρκων. Καὶ δὲν ἐλησμονήσῃ ποτὲ τοῦτο ὁ ἐγγονος, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε παρεξέκλινε ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν πίστιν. 'Εστάθη πάντοτε εἰς τὸ πλεονὸν τοῦ μαρτυρικοῦ Γένους τῶν 'Ελλήνων. Καὶ ὡς τονισθῇ τοῦτο σήμερον, ὅποτε ἡ 'Ελλάς, ἡ ἔσω καὶ ἡ ἔξω 'Ελλάς, ἐπανεῦρε τὴν 'Ελλάδα.

Λεπτὴ ψυχὴ, γνήσιος εὐπατριδης, ἄξιος τῆς μεγάλης οἰκογενειακῆς του παραδόσεως, ἥρεμος καὶ ἐνάρετος, λαμπρὸς οἰκογενειάρχης, δὲν ἐμεθύσθη ποτὲ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν. Καὶ ὁ καλλιτεχνικὸς βίος του ὑπῆρξε καὶ εἶναι συνεχὴς θρίαμβος. Καὶ ὁμως. Παρῶνται σεμνὸς καὶ νηφάλιος, μακρὰν πάσης ἀλαζονείας ἡ ἔστω καὶ ἀπλῆς ἐπαρσεως, μακρὰν τῆς «Υβρεως», ὅπως θὰ ἔλεγον οἱ πρόγονοί μας. Καθὼς ἐπίσης, ὡς πλήρης καὶ ισόρροπος προσωπικότης, εἶναι μακρὰν κακιῶν, μακρὰν μικροτήτων. Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς θὰ εὐρεθῇ τὸ μυστικὸν τοῦ Νέξερ, ὅτι ἐπιτυγχάνει καὶ ὡς παιδαγωγός. Καὶ ὅχι μόνον ὡς παιδαγωγός τοῦ λαοῦ, πὺν δεικνύει πάντοτε τὸ ἀληθινὰ 'Ωραῖον εἰς τοὺς θεατὰς του, — καὶ παιδαγωγὸν τοῦ λαοῦ, «λειτουργόν», ἡθοιοῦν εἰς τὴν ἐνυμολογικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἔβλεπαν τὸν τεχνίτην τοῦ θεάτρου οἱ πρόγονοί μας: Εἶναι καὶ παιδαγωγός τῶν νεωτέρων ἡθοιοῦν, τῶν ὁποίων γίνεται σύμβουλος ἀνιδιοτελής, μεθοδικός, πλούσιος, βαθύπλοντος εἰς διδάγματα.

Ὁ Χριστόφορος Νέξερ διακονεῖ ἐξήντα περίπου ἔτη εἰς τὴν ἱερὰν θυμέλην. Καὶ νὰ μὲν ἡ κοινὴ γνώμη

κατεκύρωσεν αὐτὸν ἀποκλειστικῶς σχεδὸν εἰς τὴν Θάλειαν, τὴν Μοῦσαν τῆς Κωμωδίας. Ἀλλὰ ὁ Νέξερ διέτρεξεν ὡς Διαγόρας ὅλον τὸν στίβον τοῦ θεάτρου καὶ ἐθριάμβευσεν ὅχι μόνον εἰς τὴν κωμωδίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ δράμα καὶ εἰς τὴν ὀπερέτταν καὶ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ εἰς τὸ παλαιὸν κωμειδύλλιον. Ὑπῆρξεν, ὅπως λέγει ἡ ἰταλικὴ παροιμία, ὅχι λίγο ἀπ' ὅλα ἀλλὰ πολὺς εἰς ὅλα! Καὶ κρατεῖ τὴν σκυτάλην τοῦ 'Ελληνος ἡθοιοῦ!

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΡΑΝΟΣ
1967

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1 ΚΑΙ 12
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
30 ΝΟΕΜ. ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
3 ΔΕΚΕΜΒΡ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΙΛΑΙΘΡΟΝ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ σᾶς καλεῖ νὰ τὸν βοηθήσετε εἰς τὸ ἐθνικόν, ἀνθρωπιστικὸν καὶ μορφωτικὸν ἔργον του. Μετὰ τὴν βοήθειάν σας παρέχετε τὰ μέσα ὅπως ὁ 'Ελληνικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς ἐκτελεστοὶ τὴν ἀποστολήν του καὶ εἶναι ἐτοιμὸς νὰ διαθέτῃ ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶς φορητὰ Νοσοκομεία, Σταθμοὺς ἐπιδέσεως, 'Ιατρεῖα εἰς πᾶσαν ἔκτακτον ἀνάγκην ὡς ἐπράξε μέχρι σήμερον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας μας ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ βοήθεια ἀποτελεῖ καθήκον παντὸς 'Ελληνος, ὅστις βοηθῶν καθίσταται ἀμέσως συνεργάτης τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ δικαιούται νὰ σεμνυνετὰ διὰ τὴν συμβολὴν του εἰς τὸ ἔργον.

Ὁ 'Ερυθρὸς Σταυρὸς ἀπὸ τοῦ 1965 ἀπεδέχθη ἐν νέον σύνθημα πὺν καθορίζει σαφῶς τὰ ἰδανικά του:

ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ
Ἐκατομμύρια 'Ερυθροσταυριτῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἐργάζονται διὰ νὰ καταστήσῃ πανανθρωπίνην συνειδήσιν ὁ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ καὶ νὰ διασφαλισθῇ δι' αὐτοῦ ἡ ΕΙΡΗΝΗ.

Σᾶς ζητοῦμεν τὰ μέσα τῆς πραγματοποίησεως μιᾶς τοιαύτης 'Αποστολικῆς προσπάθειας καὶ ἐν 'Ελλάδι. Ὁ βοηθῶν βοηθεῖ τὸν ἑαυτὸν του, τὴν οἰκογένειάν του, τοὺς συμπολίτας του, τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ Ε.Ε.Σ. σᾶς καλεῖ νὰ πιστεῦσετε εἰς τὸ σύνθημά του καὶ νὰ τοῦ δώσετε τὰ ὅλικά σας μέσα τῆς πραγματοποιήσεώς του.

ΠΩΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΑ ΑΛΗΤΟΠΑΙΔΑ Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΛΟΜΒΙΑΣ

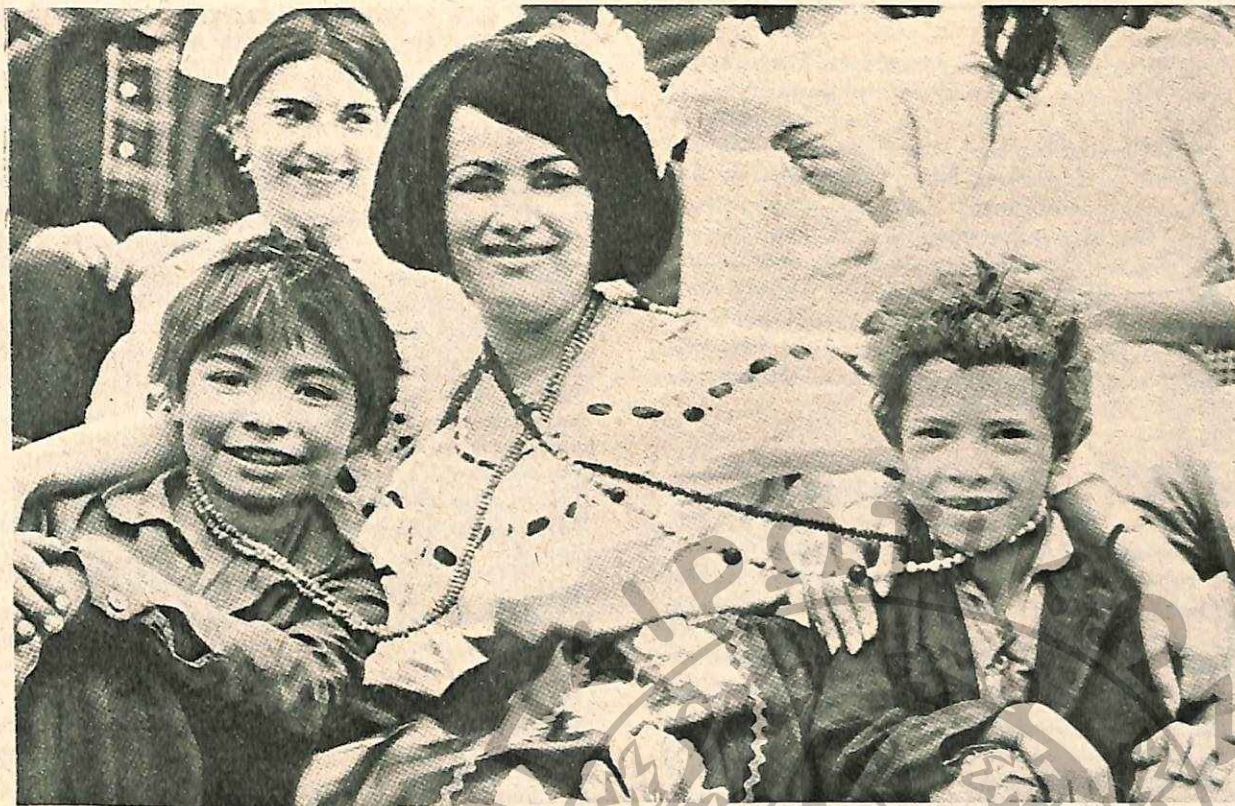
Η Κολομβία εἶναι μία μεγάλη χώρα — διπλάσια σὲ πληθυσμὸ ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα, ἀλλὰ ἐννεαπλάσια σὲ ἔκτασι — στὴ Νότιο 'Αμερικὴ. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς, σχεδὸν τὸ 70 %, εἶναι μιγάδες — οἱ ὑπόλοιποι εἶναι Λευκοί, 'Ινδιάνοι καὶ Νέγροι.

Εἶναι χώρα μετὰ μεγάλον ὀρυκτὸ πλοῦτο — πετρέλαια, πλατίνια, σμαράγδια — καὶ πολὺτιμα φυτικὰ προϊόντα: καφέ, βανίλλια, κίνα κ.τ.λ. Ἀλλὰ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ φυσικοῦ τῆς πλούτου δὲν γίνεται ἐντατικά καὶ ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ζῇ φτωχικά. Αὕτῃ εἶναι καὶ ἡ αἰτία πὺν στήν

μετὰ δύο ὁρους: ὅτι θὰ φέρῃ κοντὰ τοὺς ἄλλους δέκα συντρόφους του καὶ ὅτι ὁ ἴδιος θὰ πάσῃ νὰ κλέβῃ.

Ὁ μικρὸς γλυκᾶθηκε ἀπὸ τὶς περιποιήσεις καὶ δέχθηκε τὴν πρότασι. Τὴν ἄλλῃ μέρα γύρισε στὸν 'Ερυθρὸ Σταυρὸ μετὰ δέκα φίλους του. Οἱ 'Αδελφές ἔκαμαν καὶ γι' αὐτοὺς τὰ ἴδια: πλύσιμο, ντύσιμο, φαγητὸ καὶ ἀπασχόλησι. Σὲ μερικοὺς ἔδωσαν κασσελάκι καὶ βερνίκια γιὰ γυάλισμα παπουτσιῶν, ἄλλους τοὺς ἔβαλαν σὲ ἐργαστήρια νὰ μάθουν κάποια τέχνη.

Τὸ σχέδιον ἔδωσε πλούσιους καρπούς. Ὁ ἕνας μικρὸς ἔφερεν τὸν ἄλλον καὶ τώρα ὁ Κολομβιανὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς ἔχει ὀλόκληρη ὀργάνωσι τέτοιων

Ἡ Προϊσταμένη 'Αδελφὴ τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ τῆς Κολομβίας μετὰ δύο «νεοσυλλέκτους» μικροὺς.

πρωτεύουσά της, τὴ Μπογκοτά, ὑπάρχουν πλῆθος παιδιὰ πὺν ἀλητεύουν στοὺς δρόμους καὶ πελὺ συχνὰ ἀπασχολοῦν τὴν 'Αστυνομία μετὰ κλοπὰς καὶ ἄλλες παραβάσεις τοῦ Νόμου.

Δημιουργήθηκε ἔτσι ἕνα κοινωνικὸ πρόβλημα, πὺν μετὰ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ὅλο καὶ χειροτέρευε. Ὁ 'Ερυθρὸς Σταυρὸς τῆς Κολομβίας δὲν ἔμεινε ἀδιάφορος. Κάτι ἔπρεπε νὰ κάμῃ γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὶς 'Αρχὲς στὴ λύσι τοῦ προβλήματος, μετὰ τὶς ἀνθρωπιστικὲς μεθόδους πὺν ταιριάζουν στὴν ἀποστολή του.

'Αδελφές τοῦ Κολομβιανοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ ἐπλησίασαν μιὰ μέρα ἕνα μικρὸν ἀλητάκι, πὺν εἶχε τὸ... ὑψηλὸν ἀξίωμα τοῦ ἀρχηγοῦ μιᾶς ἀπὸ τὶς συμμορίες τῶν νεαρῶν. Τὸν ἐπλησαν, τὸν ἐντυσαν μετὰ καινούργια ροῦχα, τοῦ ἔδωσαν ἕνα καλὸ γῶμα καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι θὰ τοῦ βροῦν καὶ ἐργασία, ἀλλὰ

παιδιῶν — ἀλητόπαιδων πρὶν — πὺν καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ τοὺς ἐργάζονται ἀποδοτικά καὶ τὸν 'Ερυθρὸ Σταυρὸ βοηθοῦν. Μία ἑορτὴ πὺν ὀργανώθηκε γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ, ἀπέδωσε ἀρκετὰ χρήματα γιὰ τὴ συνέχισι τοῦ προγράμματος, πὺν ἔχει τώρα συστηματοποιηθῇ: τὰ παιδιὰ πὺν μαζεύονται ἀπὸ τὸ δρόμο, περνοῦν πρῶτα ἕνα εὐχάριστο τρίμηνο φιλοξενούμενα ἀπὸ τὸν 'Ερυθρὸ Σταυρὸ, ὕστερα ὑποβάλλονται σὲ στοιχειώδη ἐκπαίδευσι — γράμματα καὶ τέχνη — καὶ τέλος τοποθετοῦνται σὲ κάποια ἐργασία.

Τὴν ἐπιτυχία τοῦ σχεδίου μαρτυρεῖ ἡ δόξασι τοῦ πρώτου «στρατευθέντος» μικροῦ, πὺν ἦταν ἄλλοτε ἀρχηγὸς παιδικῆς συμμορίας, ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη ἑβδομάδα φιλοξενίας του ἀπὸ τὸν 'Ερυθρὸ Σταυρὸ: «Ἀπὸ τὴν ἡμέρα πὺν μετὰ πῆραν ἐδῶ, δὲν ἔλκεψα οὔτε μιὰ φορὰ».

ΕΛΛΑΣ, Η ΜΙΚΡΗ ΧΩΡΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΩΡΑΙΑ και μεγαλόπρεπη ήταν η Νέα Υόρκη, αλλά ο νοῦς μου τριγύριζε στην πατρίδα. Δεν έβλεπα την ώρα που θα γύριζα πίσω. Και μολοντί, κάθε μέρα αποκόμιζα θαυμάσιες εντυπώσεις από τη μεγαλύτερη πόλη του Νέου Κόσμου, μόλις βγαίνα από τα Μουσεία ή γύριζα από περιπάτους σε πάρκα, σε λεωφόρους κι από επισκέψεις σε χαρακτηριστικές συνοικίες, έτρεχα σ' ένα από τα ελληνικά εστιατόρια, που λεγόταν μάλιστα και «Ελλάς», για να βρω ατμόσφαιρα πατρίδας: ν' ακούσω από πελάτες τη γλώσσα μου, να μου προσφέρουν γκαρσόνια ελληνικά, ελληνικά φαγητά. Συχνά, στο τραπέζι μου καθόνταν συμπατριώτες που είχαν εγκατασταθή μόνιμα στη Νέα Υόρκη, αλλά ζούσαν με τη νοσταλγία της Ελλάδας. «Ένας μονάχα...»

Αυτός ο ένας, μπήκε στο εστιατόριο, ένα βροχερό μεσημέρι. «Ε, πώς βρέθηκες εδώ;» φωνάζει μόλις με βλέπει, και τρέχει προς έμέ. Χαιρετιόμαστε με συγκίνηση. Είχε φύγει από την Ελλάδα, εδώ και πολλά χρόνια, κ' έμενε στη Νέα Υόρκη. Μά, αν και ήταν άνθρωπος πολύ έξυπνος — και πρό παντός πνευματώδης — δεν είχε καταφέρει να σταθεροποιηθ' σ' ένα επάγγελμα. «Όστόσο, ήταν ένας αγαπητός μου συμπατριώτης. Κάθισε στο τραπέζι μου, κι άρχισαμε ζωηρή συζήτηση για ένα σωρό θέματα. Κυρίως τον ρωτούσα εγώ για διάφορες λεπτομέρειες της αμερικανικής ζωής, που βέβαια τη γνώριζε καλά. Μιλήσαμε, φυσικά, και για την Ελλάδα».

— Και πότε φεύγεις; με ρώτησε άξαφνα.

— Αύριο βράδυ...

Νόμισα πώς στα μάτια του διέκρινα μια λάμψη νοσταλγίας.

— Θα ήθελες ν'αρχόσουν μαζί μου, έ; του λέω...

Πετάχτηκε από την καρέκλα του. «Μπά, τί λές! Εγώ; Καλά κάθουμαι εδώ στην Αμερική! Υπάρχει πιά όμορφος, πιά πλούσιος τόπος απ' αυτόν, πιά οργανωμένη ζωή; Τί να κάνω στην Ελλάδα σας;»

Κοιτάζοντας στην καρέκλα μου. Τον ξανακοίταξα προσπαθώντας να ξεδιαλύνω τί συνέβαινε μέσα του. «Ωστε δε νοσταλγείς καθόλου την πατρίδα σου, το φως μας, το γαλάζιο μας, τα βράχια μας, τα νησιά μας, τις όμορφές μας; Είμαστε ή πιά όμορφη χώρα της γής! Με ξαφνιάζεις, φίλε μου, μ' αυτά που μου λές».

— Για στάσου, για στάσου! Πάψτε πιά αυτό το τροπάρι «εμείς που έχουμε τοῦτο...» Σά να τὰ παραλές! «Ε, τί έχουμε; Για πές μου σε παρακαλώ, θυμάσαι αυτή τη στιγμή, σάν εικόνα νοερή, τον παγκόσμιο γεωγραφικό Χάρτη;

— Ναί, τοῦ ἀπαντῶ...

— Λοιπόν, ἀφοῦ τὸν θυμᾶσαι, θὰ ξέρης βέβαια, ἔστω καὶ ἀόριστα, πόσες ἡπειροὶ, πόσες μεγάλες καὶ μικρὲς χῶρες, πόσα πανύψηλα βουνά, πόσες ἀπέραντες πεδιάδες, πόσες χιλιάδες νησιά, πόσα πέλαγα, πόσα καὶ πόσα ἀκρογιάλια τὸν σχηματίζουν, έ;

— Ναί, τοῦ ξαναλέω...

— «Ε λοιπόν, γιά σκέψου τώρα: σκέψου πόσο τόπο πιάνει ἡ Ελλάδα σ' αὐτὸ τὸ τεράστιο σύνολο!

— Ναί, καὶ τὸ ἀντιλαμβάνομαι καθαρά, γιατί ἐκεῖ ζῶ, ἀπὸ κεῖ μόλις ἤρθα, γνώρισα τὴν ἀπέραντη Ἀμερική, καὶ γιά κεῖ φεύγω αὐριο. Τί θές νὰ πῇ;

— Θαυμάσια φίλε μου. Ἀφοῦ λοιπὸν τὰ παραδέχσαι ὅλ' αὐτά, δὲ μου λές τώρα, ὅταν ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμο, ὅλα τὰ καλὰ καὶ τὰ θαυμάσια καὶ τὰ σπουδαῖα τὰ πέταξε σωρηδὸν στὴν Ἑλλάδα, καὶ τίποτε τὸ ἀξιόλογο δὲν ἄφησε γιά τ' ἄλλα μέρη;

Καὶ λέγοντας αὐτά, ὁ φίλος μου πλησίασε τὸ πρόσωπό του στὸ δικό μου, με κοίταξε καλὰ στὰ μάτια, καὶ γέλασε δυνατά. Ἦταν βέβαιος πὼς με εἶχε βγάλει «ἐκτὸς μάχης». Μὰ εἶχα κ' ἐγὼ τὰ ὅπλα μου.

— Ναί, τοῦ ἀπαντῶ, μὴ χαίρεσαι πρὶν τῆς ὥρας σου. Ναί, παντοῦ, σ' ὅλον τὸν κόσμον καὶ σ' ὅλους τοὺς λαοὺς ὑπάρχουν λογτῆς-λογτῆς ὁμορφιὲς καὶ θαυμαστά πράγματα πού θὰ πρέπει κανεὶς νὰ τὰ γνωρίσῃ, νὰ τὰ χαρῇ καὶ νὰ τὰ μελετήσῃ. Γι' αὐτὸ ἤρθα κ' ἐγὼ νὰ τὰ χαρῇ Ἀμερική, καί, σὲ βεβαιώνω πὼς φεύγω ἐνθουσιασμένος ἀπ' αὐτήν. Ἐνθουσιασμένος καὶ συγκινημένος τόσο — πού θέλω νὰ ξανάρθω! Ἐξάλλου, δέχομαι πὼς ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι «ένα σημαδάκι στὸ χάρτη». Μὰ πές μου τώρα, σὲ ποῖο ἄλλο σημαδάκι τοῦ παγκοσμίου χάρτη σου ὑπάρχει μιὰ Ἀθήνα, στὴν καρδιά της μιὰ Ἀκρόπολη καὶ πάνω της ἕνας Παρθενώνας; Σὲ ποῖο ἄλλο «σημαδάκι» ὑπάρχει μιὰ Ὀλυμπία, πού ἄλλοι ὑπάρχουν Δελφοί, Δῆλος, Ἡράκλειο, Κνωσός, Φαιστός, πού ἄλλοι μπορεῖ κανεὶς νὰ ἰδῇ ἀγάλματα σάν τὸν «Ἡνίοχο» καὶ σάν τὸν «Ερμῆ»; Σὲ ποιά ἄλλη χώρα, κάθε γωνιά τῆς γῆς εἶναι δεμένη με τόσο ἱστορία, με τόσο μυθολογία, με τόσο πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ, πού νὰ διδάσκεται σ' ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου; Νά, ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, εἶχα ἐπισκεφθῇ στὸ Νέο Μεξικό, ἕνα χωριὸ Ἐρυθροδέρμων. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου με πέρασε σὲ μιὰ τάξη, νὰ παρακολουθήσω λίγο πὼς γίνεται τὸ μάθημα. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή ἔκαναν «Ἱστορία τῶν Πολιτισμῶν». Ὁ δάσκαλος, μου ἔδωσε νὰ περιεργασθῶ τὸ βιβλίο πού χρησιμοποιοῦσαν τὰ Ἰνδιάνικα. Τί βλέπω λοιπόν; Μιὰ δλόκληρη σελίδα με τὸν Παρθενῶνα, καὶ δίπλα, δόλωμα τὴν Ἀθηνᾶ, με τὸ δόρυ καὶ τὸ κράνος. Ἦταν τὸ κεφάλαιο τὸ σχετικὸ με τὸν Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ Πολιτισμὸ. Καὶ πόσες σελίδες! Πέντε, δέκα, εἴκοσι! Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ βιβλίου, ἀφιερωμένο στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα! Τὴν περηφάνια πού ἐνοίωσα, τὴν κράτησα γιά τὸν ἑαυτό μου. Χαίρετῃσα τὸ δάσκαλο καὶ τὰ παιδιά καὶ βγῆκα ἀπὸ τὸ σχολεῖο. Μπροστά μου ἀπλωνόταν ἕνας κάμπος, πλημμυρισμένος ἀπὸ ἥλιο. Κι ἄξαφνα αἰσθάνθηκα πὼς ὁ κάμπος αὐτὸς τοῦ Μεξικοῦ, εἶχε γίνει ἐλληνικός! Αὐτὸ εἶναι, φίλε μου, τὸ «σημαδάκι στὸ χάρτη» πού λέγεται Ἑλλάδα! Καὶ θὰ σοῦ θυμίσω τώρα, κ' ἕνα στίχο τοῦ Παλαμᾶ. Αὐτὸς ὁ στίχος τὰ λέει ὅλα:

«Ὡ μικροκάμωτῃ ἐσὺ Γῇ με τὴν τρανὴ Ἱστορία!»

Φαίνεται πὼς θὰ εἶχα παρασυρθῇ λίγο ἀπὸ τὰ ἴδια μου τὰ λόγια καὶ θὰ εἶχα ὑψώσει τὸν τόνο τῆς φωνῆς μου. Δυὸ γκαρσόνια, εἶχαν σταθῇ παραπέρα γιά ν' ἀκούσουν τὴ συζήτησή. Ἀπὸ τὸ ὕψος τοὺς κατάλαβα πὼς εἶχαν πάρει τὸ μέρος μου. Ὁ φίλος μου, γνήσιος Ἑλληνας κατὰ βάθος — ἴσως λίγο πικραμένος γιά προσωπικὰ του ζητήματα — γέλασε πάλι δυνατά, μου ἔδωσε μιὰ στὴν πλάτη, καὶ εἶπε:

— Εἶχες δὲν εἶχες τὰ κατὰφες νὰ μου ξανάψῃς τὴ λαχτάρα μου γιά ἕνα ταξίδι στὴν Πατρίδα! Σὲ ζηλεύω, πού φεύγεις αὐριο! Θάθελα νὰ σὲ ἀκολουθήσω, μὰ δὲ μπορῶ. Τοῦ χρόνου τὸ καλοκαίρι ὅμως...

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ τοῦ ἐθνισμοῦ γιά ὅλους τοὺς λαοὺς, ἰδιαίτερα ὅμως γιά τὸν δικό μας, ὑπῆρξε ἀνέκαθεν κίνητρο πράξεων ἡρωϊκῶν καὶ πηγὴ ἐμπνεύσεων θαυμαστῶν. Σ' αὐτὸ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὀφείλει τὴν ἐκτυφλωτικὴ λάμψη της, τὴ δύναμι της, πού ἐπιδρoμεῖς τρομερὰ ἰσχυροὶ δὲν μπόρεσαν νὰ συντρίβουν, τὴ διάρκειά της. Σ' αὐτὸ κ' ἡ Οἰκουμένη τὸν πολιτισμὸ της. Χωρὶς τὸ ἰδανικὸ τοῦ ἐθνισμοῦ τί θὰ ἦταν ἡ Ἑλλάς καί, καθὼς ἔγραψε ὁ Γερμανὸς Μύλλερ, ὁ ποιητὴς τῶν «Τραγουδιῶν τῶν Ἑλλήνων» καὶ ὑμνητὴς τοῦ Εἰκοσιένου, «χωρὶς τὴν Ἑλλάδα τί θὰ ἦταν ὁ κόσμος;»

Στὴν πατριδολατρεία ὀφείλονται τὰ κατορθώματα τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἡρώων τῆς στεριᾶς καὶ τοῦ πελάγους πού ἔχει ἀπαθανάτισει ἡ

ΤΜΗΜΑ ΖΩΟΦΟΡΟΥ ΝΑΟΥ ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ
(Χαρακτική) ΤΑΚΗ ΚΑΤΕΟΥΛΙΑΝΗ

Ἱστορία, ἀλλὰ καὶ πόσων ἄλλων ἀκόμη ἀφανῶν παλληκαριῶν! Τὸ ἰδανικὸ τοῦ ἐθνισμοῦ ἐνέπνευσε τ' ἀθάνατα ὁμηρικὰ ἔπη, τοὺς ὕμνους τοῦ Πινδάρου, τὰ ἔργα τῶν μεγάλων τραγικῶν, τὸ ἔπος τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα καὶ τὰ κλέφτικα τραγούδια, τὰ ἔργα τοῦ Σολωμοῦ καὶ τοῦ Κάλβου, τοῦ Βαλαωρίτη καὶ τοῦ Παλαμᾶ, τόσων ἄλλων ἀκόμη Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων δημιουργῶν. Στὴν πατριδολατρεία χρωστᾶμε κι ἀτέλειωτη σειρά ἀριστουργημάτων τῆς γλυπτικῆς, τῆς ζωγραφικῆς, τῆς μουσικῆς.

Ὁ μεγαλύτερος τῶν αἰώνων τραγικός, ὁ Αἰσχύλος, ἔδωσε με τὴς «Πέρσες» του ἀνάγλυψη τὴν εἰκόνα τοῦ συναγερμῶ πού ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴ τῶν βαρβάρων. Στὸν ἐξαίσιο παιᾶνα πού ἀρχίζει με τὸ περίφημο «Ἴτε παῖδες...» καὶ τελειώνει με τὸ «νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών», βλέπουμε νὰ θεοποιῇται τὸ ἰδανικὸ τοῦ ἐθνισμοῦ, νὰ ὑψώνεται ὡς τὸν ἔβδομο οὐρανὸ ἡ φλόγα τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς πού ἀπειρεὶς φορὲς ἔδωσε στους λαοὺς τὸ παράδειγμα τῆς ἀρετῆς, τῆς περηφάνειας, τῆς παλληκαριᾶς, τῆς

θυσίας γιά τὴν Πατρίδα. Κ' ἐδῶ πρέπει ν' ἀναφέρουμε κάτι πού ἔγραψε ρωμαλέος Γάλλος στοχαστὴς καὶ φιλόσοφος, ὁ Γουσταῖος Λεμπόν: «Μέσα σὲ ὅλα τὰ ἰδανικά τὰ κληροδοτημένα ἀπὸ τὸ παρελθόν, ἕνα στέκεται ἀκόμη τὸ δυνατότερο. Εἶναι τὸ ἰδανικὸ τοῦ ἐθνισμοῦ, πού κάνει τὴν πατριδολατρεία». Ν' ἀναφέρουμε ἐπίσης κάποια λόγια τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ πού, μετὰ τὸ Σολωμὸ καὶ τὸν Κάλβο, εἶναι ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ: «Πατριδολατρεία, τὸ αἶσθημα πού γεννᾷ ἡ μεγάλη μέσα στὶς μεγάλες πραγματικότητες, χτισμένη ἀπάνω στὰ γρανιτένια θεμέλια τῶν παραδόσεων γιά ν' ἀντέχῃ στοὺς δεινούς, πού τὴ φοβερίζουν κάθε τόσο καὶ τὴν κλονίζουν, σεισμούς».

Ἐπιδρομὲς βαρβάρων, λεηλασίες, ἐμπρησμοί, σκλαβιά τεσσάρων αἰώνων, ἀναστατώσεις ἐσωτερικῆς πού ὠργάνωσαν ἐχθροὶ τοῦ Γένους, ἀπειρα ἀκόμα δεινά, κατάρθωσαν νὰ τὰ ξεπεράσουν οἱ Ἕλληνες γιὰτὶ πάντα λογάριζαν σάν πρωταρχικό τους χρέος τὸ πατριωτικὸ ἰδανικὸ. Γιατὶ ἦτανε σὲ θέσι νὰ κατανοοῦν πόσο μεγάλη τιμὴ εἶναι νὰ ἔχῃ κανεὶς πατρίδα τὴν Ἑλλάδα. Γιατὶ ἡ μικροψυχία κ' ἡ εὐτέλεια τῶν ὁπαδῶν τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ τοὺς ἦταν ξένες. Γιατὶ τὸ πνεῦμα τους φωτίζονταν πάντα ἀπὸ τὶς ἀρετὲς καὶ τὶς ὠραίες πράξεις τῶν προγόνων. Γιατὶ μέσα τους δὲν ἐπέθανε ἡ φωτεινὴ ψυχὴ τῶν Σαλαμίνων, οὔτε ἐπνίγηκε ἡ φωνὴ τῆς «μοναδικῆς στὸν κόσμον πολιτισμένης Χώρας», ὅπως διεκήρυξε ὁ μεγάλος Γερμανὸς ποιητὴς Γκαίτε, τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος!

Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΛΥΡΙΣΜΟΣ

«Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον;»

«Κι' ἰδοὺ» τὸν Κύριο νομικὸς πειράζει: Διδάσκαλε, τοῦ λέγει, τί ποιήσω «ζῶν αἰώνιον κληρονομίῃσ»; Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς: ὁ νόμος τί προστάζει;

Ἀπειρὴ ἀγάπη τὸ Θεὸ καὶ βάζει ἴσον μου τὸν πλησίον νὰ ἀγαπήσω, μὰ ποιὸν ἐγὼ πλησίον νὰ θεωρήσω; Κι' ὁ Ἰησοῦς: Μαῦρος, λευκός, κ' ἂν ὅψι ἀλλάξῃ,

Ἑλληνας, Δυτικὸς ἢ Ἀνατολίτης ὅλοι ἀδελφοί, παιδιά εἶναι ἐνὸς πατέρα, μὰ ἀληθινὸς πλησίον «Σαμαρείτης»,

πού τραυματία ἐνῶ ἄφησε Λευίτης στὸ δρόμο ἡμιθανῆ, σ' οὐράνιο αἰθέρα κάνει νὰ ἰδῇ γλυκειὰς ζωῆς ἡμέρα.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὴ Μ. Ἀνατολὴ καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς

Ο ΑΡΑΒΟ-ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΣ πόλεμος προκάλεσε φοβερὲς ἀνωμαλίες στὸν πληθυσμό, μὲ ἀποτελέσματα νὰ δημιουργηθῇ σοβαρότατο προσφυγικὸ πρόβλημα προκειμένου ἰδίως περὶ Ἀράβων ποὺ ἔφυγαν πρὸς τὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν Ἰορδανία, καθὼς καὶ Εὐρωπαίων, ποὺ, ἀπὸ φόβο ταραχῶν καὶ περιπλοκῶν, μεταφέρονται ἀπὸ τὶς ἀραβικὲς χῶρες τῆς Ἀνατολῆς στὴν Εὐρώπη.

Ἀνάμεσα στοὺς Εὐρωπαίους, ποὺ φεύγουν ἀπὸ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ: Στεγνιότυπο ἀπὸ τὶς προετοιμασίες γιὰ τὴν περιθάλψιν τῶν προσφύγων

τὴ Μέσην Ἀνατολή, ἀφήνοντας ἐργασίες, ἐγκαταστάσεις, περιουσίες καὶ ἄλλα ἀγαθὰ, εἶναι καὶ οἱ Γερμανοὶ τοῦ Λιβάνου. Καθὼς θὰ ξέρετε, ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λιβάνου εἶναι καὶ αὐτὸς ἀραβικὸς, ἀλλὰ μόνο ἐν μέρει. Πάντως, ὅσον ἀφορᾷ τὴ θρησκείαν, οἱ μισοὶ σχεδὸν κάτοικοι του εἶναι Μωαμεθανοὶ καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ Χριστιανοί. Ὅλες ἐκεῖνες οἱ χῶρες ἀνῆκαν, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπέκτασι τοῦ Ἰσλάμ, στὸ ἀπέραντο Βυζαντινὸ κράτος καὶ οἱ πληθυσμοὶ τους ἦταν χριστιανικοί. Στὸν Αἰβανὸν λοιπόν, ποὺ εἶναι τὸ πρὶν προωδευμένο κράτος τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἀν' ἐξαίρεση κανεὶς τὸ Ἰσραήλ, ζοῦν ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια πολλοὶ ξένοι, γιὰ τὸ τόσο τὸ κλίμα ὅσο καὶ ἡ ὑπαρξὶς τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου, ποὺ φυσικὰ εἶναι πρὶν καλλιεργημένο ἀπὸ τὸ Μουσουλμανικόν, τοὺς κάνουν τὴ ζωὴ πρὶν ἀνετη καὶ εὐχάριστη.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Γερμανίας ἐναύλωσε πλοῖο γιὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς 137 Γερμανοὺς ἀπὸ τὴ Βηρυττὸ πρῶτα στὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τοὺς παρέλαβε ἀεροπλάνο, γιὰ νὰ τοὺς μεταφέρῃ στὴν πατρίδα τους. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο ἔπρεπε νὰ παραληφθοῦν Γερμανοὶ ἔποικοι, κάπου χίλια ἄτομα, ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ἐπίσης μὲ πλοῖο. Ἀπὸ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς τὰ «ἐπαναπατριζόμενα» ἄτομα ἔφτασαν τὰ 1500.

Τὸ πλοῖο τοὺς ἔφερε πρῶτα στὴν Κρήτη, ὅπου τὶς ἀδελφές τοῦ ἑλέους τῆς Γερμανίας τὶς ὑποδέχθηκαν ἀδελφές τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, γιὰ

νὰ τοὺς παρασταθοῦν στὸ ἔργο τῆς περιθάλψεως. Τὸ γερμανικὸ περιοδικὸ τοῦ Ε.Σ. δημοσιεύει ὡραίες φωτογραφίες ἀπὸ τὴ συναδέλφωσι αὐτὴ μέσα στὸ πλαίσιο ἀνθρωπιστικοῦ καθήκοντος.

Ἐπειδὴ τὰ διαθέσιμα ξενοδοχεῖα στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης δὲν ἔφθαναν γιὰ νὰ στεγασθοῦν τὰ ἐξακόσια ἄτομα, ποὺ ἔφερε τὸ σοῦηδικὸ ἀτμόπλοιο «Βάνγια», χορηγοποιήθηκαν καὶ εἴκοσι μεγάλες σκηνές, ποὺ εἶχαν στείλει ἀπὸ τὴ Γερμανία μαζὶ μὲ σάκκους ὑπνου, κλινοσκεπάσματα καὶ ἄλλα ἀπαραίτητα. Στὸ ἀναμεταξύ εἶχαν ἔρθῃ στὸ Ἡράκλειο ὁ Γερμανὸς πρεσβευτὴς μαζὶ μὲ τὴ σύζυγό του, ποὺ ἀμέσως ντύθηκε τὴ στολὴ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἑλέους.

Ἦταν συγκινητικὸ τὸ θέαμα μικρῶν κοριτσιῶν, ποὺ, ξεχνώντας τὶς σχετικὲς κακονυχίες τοῦ ταξιδιοῦ μέσα στὴ ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ, δὲν ἐννοοῦσαν ν' ἀποχωριστοῦν τὶς κοῦκλες τους. Ἀλλὰ καὶ παιδιὰ, ποὺ εἶχαν ἀρρωστήσει κατὰ τὸ ταξίδι, ἔπρεπε νὰ μεταφερθοῦν ἀπὸ τὸ πλοῖο στὴν προκυμαία, ξαπλωμένα ἐπάνω σὲ φορεῖα. Ὅλα ἔπρεπε νὰ εἶναι καλὰ ὀργανωμένα καὶ νὰ λειτουργοῦν μὲ ἀκριβεία, γιὰ νὰ διεκπεραιωθῇ ἡ λεπτὴ αὐτὴ ἐργασία. Ἀπὸ τὶς Ἀδελφές, ἄλλες ἔπρεπε νὰ παραλάβουν τὰ μωρά, νὰ τὰ ταγίσουν καὶ νὰ τὰ βολέψουν, ὥσπου νὰ ἔρθῃ ἡ ὥρα νὰ φύγουν μὲ τ' ἀεροπλάνο γιὰ τὴ Γερμανία. Ἀλλες

Ἀδελφές τοῦ Γερμανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ χαιρετίζουν τὶς Ἑλληνίδες συναδέλφους των ποὺ διακρίνονται ἀπὸ τὶς λευκὲς τῶν στολές

ἐφρόντιζαν νὰ προσφέρουν γάλα καὶ δροσιτικὰ στὰ μεγαλύτερα παιδιὰ καὶ στοὺς μεγάλους. Ἀλλες εἶχαν ἀναλάβει τοὺς ἀρρώστους, νὰ τοὺς θερμομετρήσουν, νὰ τοὺς ὑποβάλουν σὲ πρόχειρη ἰατρικὴ ἐξέτασι κ.ο.κ. Δύο ἄρρωστοι μάλιστα ἔπρεπε νὰ μεταφερθοῦν βιαστικὰ στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Ἡρακλείου.

Στὸ Ἡράκλειο, στὸ ἀναμεταξύ, ἔφτασαν ἀπὸ τὴ Λύσι, τὰ ἀεροπλάνο, γιὰ νὰ πετάξουν μὲ τοὺς ἐπανα-

πατριζόμενους στὸ Μόναχο. Ἐκεῖ ἦταν ὁ κεντρικὸς σταθμὸς γιὰ τὴ συγκέντρωσι τους καὶ ἀπ' ἐκεῖ, ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη περιθάλψιν καὶ τὴν καταγραφὴ τους, τοὺς ἔστειλαν τὸν καθένα στὴν ἰδιαίτερή του πατρίδα. Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶχε ἀποστείλει, ἐκτὸς τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ τρία ἀσθενοφόρα μὲ ἀνάλογο προσωπικόν. Ἡ καταγραφὴ ἦταν ἀπαραίτητη, γιὰ νὰ συντονισθοῦν οἱ ἐνέργειες μὲ σκοπὸ νὰ ξανασιμῶν ἀναμεταξύ τους μέλη τῆς ἴδιας οἰκογένειας, ποὺ τυχὸν εἶχαν χωριστῇ ἐπάνω στὴν ἀναμπουμπούλα τῆς ἀποδημίας.

Τὰ ἀεροπλάνο, ποὺ πέταξαν μέσῳ Ἰταλίας, ὑποχρεώθηκαν γιὰ τοῦτον ἢ ἐκείνον τὸ λόγο νὰ κάνουν ἐνδιαμέσους σταθμοὺς στὴ Ρώμη, στὴ Νεάπολι καὶ σ' ἄλλες ἰταλικὲς πόλεις. Ἐκεῖ τὰ περιμέναν συνεργεῖα τοῦ Ἰταλικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, γιὰ νὰ παρασταθοῦν σ' ὅσους ἐπιβάτες εἶχαν ἀνάγκη.

Οἱ «ἐπαναπατριζόμενοι» ἀπὸ τὸν Αἰβανὸν μεταφέρθηκαν μὲ ἀεροπλάνο στὴ Φραγκφούρτη, στὴ μεγάλη μητρόπολι τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ποὺ βρισκεται κοντὰ στὴ δασωμένη περιοχή τοῦ βουνοῦ Τάουνους.

Ἔτσι, χάρι στὴν ἀλληλεγγύη διαφόρων ἐθνικῶν ὁργανώσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, κατορθώθηκε πάλι νὰ ἀνακομφισθοῦν τόσα καὶ τόσα ἄτομα ἀπὸ τὶς κακονυχίες τοῦ πολέμου.

Τὸ ἐπιμύθιο ἀπὸ ὅλη τούτῃ τὴν ἱστορία εἶναι: Ὁ ἄνθρωπος, ἀνίσχυος καὶ ἐπιθετικὸς καθὼς εἶναι σὲ ὀρισμένους ἐκπροσώπους του, προκαλεῖ ἀσυναίσθητα περιπλοκές, συρράξεις καὶ ἐστίες διαφορῶν καὶ φθορᾶς, ποὺ ταλαιπωροῦν φοβερὰ τὶς περισσότερες φορὲς ἐντελῶς ἀθῶες ἀνθρώπινες υπάρξεις. Ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁμοῦς μέρος ὁ ἄνθρωπος, στοὺς εὐγενικοὺς καὶ φιλαλήλους ἐκπροσώπους του, κατέχει τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἀμβλύνη τὶς αἰχμὲς τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἐχθρας καὶ νὰ ἀπαλύνῃ τὸν πόνο καὶ τὴν ὁδὸν τῶν ἀθῶων. Σὲ τέτοιες περιστάσεις φανερώνεται τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀνθρώπινης ἠθικῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἀνθρώπινης ἀλληλεγγύης.

ΝΕΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Δ. ΓΕΝΤΕΚΟΥ (Καθηγητοῦ - Γλύπτου)
Τὸ Ἡρῶν τῆς Πίνδου στὴν Σαμαρίνα

K. AMANTOY

Ἀκαδημαϊκός

ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΚΙ ΟΧΙ ΣΛΑΒΙΚΑ

Ἀλλοτε οἱ σλαβόφιλοι ἱστορικοί, ποὺ ᾔθελαν νὰ βγάλουν καὶ τὸ Βυζάντιο σλαβικόν, ἔγραψαν τὴν μεγάλην ἀνοησίαν ὅτι οἱ Σλάβοι ἦλθαν καὶ ἐκαλλιέργησαν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν μεσαῖωνα. Οἱ ἴδιοι οἱ Ρῶσοι ἱστορικοὶ ἠναγκάστησαν νὰ ἀναγνώρισουν τὸ λάθος, διότι οἱ Σλάβοι μόνον ὡς ποιμένες καὶ ὡς σκλάβοι ἦλθαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅχι ὡς γεωργοί. Ἐπίστευαν τότε ὅτι καὶ ἡ γεωργικὴ λέξις «δραγάτης» ἦτο σλαβική, ἐνῶ αὐτὴ ἀπαντᾷ εἰς τὸν βίον Ἀνδρέου τοῦ Σαλοῦ, δηλαδὴ εἰς κείμενον ποὺ ἐγράφη πρὶν ἔλθουν οἱ Σλάβοι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εὐρέθη δὲ καὶ ρῆμα δραγατεύω εἰς ἐπιγραφὴν.

Σήμερον, ἀντιθέτως, ὅσον μελετῶμεν καλύτερα, τόσον εὐρίσκομεν περισσοτέρας ἑλληνικὰς λέξεις εἰς τὰ σλαβικά τῶν Βαλκανίων. Ἡ γεωργικὴ λέξις π.χ. κάματος=ὄργωμα, μετεδόθη καὶ εἰς τοὺς Σλάβους. Ἄν εἶχαμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα συστηματικωτέραν, ὀργανωμένην ἐπιστήμην, ἀντὶ προχειρολόγου προπαγάνδας, θὰ ἤδυνάμεθα νὰ ἀποστομώσωμεν εὐκόλα τοὺς ἀμαθεῖς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος. Ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα διὰ νὰ φανῇ πόσον ἀρχαῖσμον διετήρησεν ἡ νέα Ἑλληνικὴ: Εἰς τὴν Ζάκυνθον ἓνα, εἶδος σταφυλῆς λέγεται σαλαμίνα (Λαογραφία 8-209). Διετήρησε δηλ. τὸ παμπάλαιον ὄνομα τῆς νήσου Σαλαμίνας, ἐνῶ ἐνωρίς αὕτη ὀνομάσθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ Κούλουρη=κύλουργις. Ἄλλο σταφύλι ὀνομάζεται εἰς τὴν Θράκην παλλαγόνες (Θρακικὰ τ. 20 σ. 18) ἐκ τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως. Δὲν ἔχω πρόχειρον τὴν μαρτυρίαν, ἡ ὁποία δεικνύει ὅτι ἄλλο σταφύλι ὀνομάζεται λαδικηνό, ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐνα γεωργικὸν ἐργαλεῖον ὀνομάζεται σήμερον λίσγας καὶ λισγάρι, λίσγας δὲ καὶ εἰς τὸν γεωργικὸν νόμον τῶν Ἰσάβραν, τοῦ ὀγδόου μ. Χ. αἰῶνος. Εἰς ἄλλα κείμενα ὀνομάζονται τύποι λισκά-ρια, πλατυλίσκια κλπ. Ἡ λέξις προήλθε φαίνεται ἀπὸ τὸ δίσκος, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν Πέργην τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐλέγετο καὶ λίσκος, κατὰ τὸν Ἡσύχιον.

Ὁ Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος (1670), ἀναφέρει τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον ἀξινόρυγιον, τὸ ὁποῖον ἐσώθη μέχρι σήμερον εἰς τὴν Χίον ὑπὸ τὸν τύπον ἀξινόγυρι κατὰ μετάθεσιν.

Εἶναι εὐνόητον ὅτι λαὸς ποὺ διετήρησε συνέχειαν τριῶν χιλιᾶδων ἐτῶν περιέχει πολὺν ἀρχαῖσμον, τὸν ὁποῖον συμφέρει νὰ γνωρίσωμεν, διότι πολλοὶ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος θέλουν νὰ τὸν καταπολεμήσουν. Καὶ θὰ καταπολεμηθῇ εὐκόλα, ἂν ἡμεῖς τὸν ἀγνοοῦμεν.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ

υπό Α.Κ.

ΤΑ ΧΙΛΙΑ περίπου χρόνια κατά τα οποία κράτησε ή Βυζαντινή Αυτοκρατορία, είναι επίσης και το διάστημα κατά το οποίο έσφυρηλατήθη και άπεκονσταλλώθη σε πάγιες πλέον αξίες ο λεγόμενος «Ελληνοχριστιανικός πολιτισμός». Η Αρχαία Ελλάδα, με τη φιλοσοφία της, την τέχνη της, την πολιτική της, είχε δημιουργήσει την αξία του Ανθρώπου, της Δικαιοσύνης, της Αρετής, του Ωραίου, του Νόμου, της Πολιτείας, του Δικαίου. Και πολλές άλλες αξίες βέβαια, ανάλογες. Αλλά η νέα θρησκεία του Χριστού, που βασίζεται στην Αγάπη, την Αλληλεγγύη και τη Συγγνώμη, έπρεπε όλες τις αρχαίες αξίες, τις συγχώνευσε με τη δική της πανανθρώπινη Αλήθεια, και τους έδωσε νέα μορφή και δύναμη. Τόσες, που να επιβληθεί ο Χριστιανισμός σ' ολόκληρο σχεδόν τον τότε γνωστό κόσμο και να αποτελέσει τη βάση του σημερινού μας πολιτισμού: του πολιτισμού των «Ελευθέρων Ανθρώπων». Του πολιτισμού των «Χριστιανών». Αλλά για να πραγματοποιηθεί αυτή η «συγχώνευση», χρειάστηκε να περάσουν πολλοί αιώνες: οι αιώνες της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Ίσως να σκεφθεί κανείς: «Και γιατί χρειάστηκε τόσο πολύ διάστημα»; Πρώτον γιατί οι νέες αλήθειες, με καιρό και με κόπο διώχνουν τις ψεύτικες και τις παλιές. Και δεύτερον το Βυζάντιο για να στερεωθεί και να μεγαλώσει, αναγκάστηκε να πολεμάει συνεχώς έναντι των πολλών εχθρών, αλλοφύλων και αλλοθρησκών, που άλλοι από την Ασία, άλλοι από την Εξωρρώπη, άλλοι από την Αφρική, ώρμουσαν κάθε τόσο για να το υποτάξουν και να το λεηλατήσουν. Ας φανταστούμε την τύχη του Έλληνιστή, αν το Βυζάντιο παρέδιδε στους βαρβάρους εκείνους από τα πρώτα κιόλας χρόνια της ζωής του. Και όχι μόνο ο Έλληνισμός, αλλά και όλη η σημερινή Ευρώπη, θα ευρίσκετο ακόμη σε κατάσταση πρωτογονισμού, αν δεν φυσούσε ισχυρό το Έλληνοχριστιανικό πνεύμα του Βυζαντίου, ο-

δηγούμενο κάθε τόσο από τους μεγάλους του Αρχηγούς. Και τέτοιοι Αρχηγοί, υπήρξαν κάθε μεγάλος Αυτοκράτωρ, Βασιλεύς, Στρατηγός ή Πατριάρχης, που με το σθένος του και την ευφύια του, ήξερε να βάλει τους τρόπους εκείνους που μ' αυτούς κρατήθηκαν μακριά, επί μια

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ
Σχεδιασμός: ΗΛ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ

χιλιετηρίδα, «της Ρωμιοσύνης» οι εχθροί και οι απιστοί του Θρόνου».

Ένας τέτοιος μεγάλος Αρχηγός, από τους στυλοβάτες του Βυζαντίου, υπήρξε και ο Αυτοκράτωρ Ηράκλειος. Γεννήθηκε στα 575 μετά Χριστόν. Από μικρός, ήταν θαυμαστός για την ωραιότητά του και τη μεγάλη του σωματική δύναμη. Ήταν γιος Στρατηγού, και όπως όλοι οι νέοι αριστοκράται του Βυζαντίου, έσπούδασε κι αυτός την πολεμική τέχνη: οπλοσκήσια και ιππασία. Αν και δεν ήταν βλαστός αυτοκρατορικής οικογένειας, ή μοίρα τον προώριζε για τον Βυζαντινό Θρόνο. Εκείνη την εποχή, βασιλευσε στην Κωνσταντινούπολη, ο Φωκάς. Μά έπειδή ήταν σκληρός

και αυταρχικός, οι άρχοντες του Βυζαντίου θέλησαν να τον απομακρύνουν από τον θρόνο. Σκέφθηκαν λοιπόν πως αυτό μόνον ο Ηράκλειος θα μπορούσε να το κάνει. Τον έστειλαν στην Αφρική, κ' εκεί ο Ηράκλειος, αφού έδημιούργησε στρατό και στόλο, ξεκίνησε για την Βασιλεύουσα, όπου έφθασε στον Έλλησποντο κι άραξε στην Ηράκλεια της Θράκης. Συγχρόνως, ο αδελφός του Γρηγοράς, επικεφαλής άλλου στρατιωτικού σώματος, έβηδισε από την Αλεξάνδρεια προς την Πόλη. Ο Φωκάς, ένόμισε πως ο Ηράκλειος, μια που είχε άραξει σε Θρακικό λιμάνι, θα έπληθυνε από ξηράς να κυριεύσει την Πόλη. Έστειλε λοιπόν ο Φωκάς τον αδελφό του με στρατό να αναχαιτίσει τον Ηράκλειο, μα ο Ηράκλειος τράβηξε προς την Κων/πολη από τη θάλασσα, νίκησε το στόλο του Φωκά, κατέλαβε την πρωτεύουσα, και έστέφθη Αυτοκράτωρ από τον Πατριάρχη Σέργιο, ενώ το μέγα πλήθος των κατοίκων της Κωνσταντινουπόλεως, έπεδοκίμαζε τη στέψη με μεγάλο ένθουσιασμό.

Ο Ηράκλειος, βασίλευε τριάντα ολόκληρα χρόνια. Όλη του την προσοχή την έστρεψε στο πως να δυναμώσει στρατιωτικώς την Αυτοκρατορία του, για ν' αποκρούσει το μέγα κίνδυνο που την απειλούσε, τους Πέρσες. Δέκα ολόκληρα χρόνια ο Ηράκλειος αγωνίστηκε με πολιτικά και στρατιωτικά μέσα για να εξασφαλίσει τα Εξωραϊκά σύνορα του Κράτους του, και να στραφεί έπειτα έναντι των Περσών, στην Ασία. Στην προσπάθειά του αυτή, αντιμετώπισε δύο δυσκολίες: τη φτώχεια του δημοσίου Ταμείου και το ξεπεσμένο ήθικό του στρατού. Την πρώτη δυσκολία την αντιμετώπισε με ένα αναγκαστικό δάνειο που έκανε. Δανείστηκε από τις εκκλησίες και τα μοναστήρια του Βυζαντίου όλα τ' άσημένα και τα χρυσά σκεύη, καντήλια, άφιερώματα, μανουάλια, και μ' αυτά έφτιαξε νόμισμα. Όσο για το στρατό, ανύψωσε πολύ το ήθικό του με τη θερμή και ένθουσιώδη διδασκα-

λία της χριστιανικής θρησκείας και με το άτομικό του παράδειγμα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο μέσον ανύψωσης του ήθικου ενός στρατού, από την πίστι που πρέπει να έχει στο ιδανικό για το οποίο πολεμά, καθώς κι από το προσωπικό παράδειγμα ανδρείας των ήγητόρων του.

Επί ένα ολόκληρο χρόνο στρατολογεί και γυμνάζει στρατό, συγκεντρώνει πολεμικό υλικό, οργανώνει καινούργιες στρατιωτικές μονάδες και τις περνάει άπέναντι στη Μικρά Ασία, για νάναι έτοιμες για την έκστρατεία κατά των Περσών. Την άνοιξη του 621, αφού γιόρτασε στην Κων/πολη το Πάσχα με μεγαλοπρέπεια και με πίστι, κι άφησε τη διοίκηση του Κράτους στον Πατριάρχη, ξεκίνησε για τη Μικρά Ασία.

Στην Καισάρεια, όπου έστρατοπέδευσε ύστερα από περιπετειώδες ταξίδι, κατά την διάρκεια του οποίου έστρατολόγησε νέους άνδρες και συνεπλήρωσε τα έφοδιά του, άφωσιώθηκε στη συστηματική εκπαίδευση των δυνάμεών του. Κι όταν νόμισε πως ο στρατός του ήταν πια έτοιμος για τη μεγάλη δοκιμασία, αντί άλλης σημαίας, ύψωσε τη σημαία που'χε ζωγραφισμένο άπάνω το Χριστό, και ξεκίνησε για τα σύνορα των Περσών. Έφτασε εκεί, — στα σύνορα της σημερινής Αρμενίας — και με λίγα άποσπάσματα του έδωσε την πρώτη μάχη με τους εχθρούς, όπου τους νίκησε και συνέβαλε αϊχμάλωτο κ' έναν άρχηγό τους.

Επικολοθήσαν σφοδρές συγκρούσεις, άξιοθαύμαστοι έλιγμοί του βυζαντινού στρατού, άνεπτυχείς αϊφνιδιαστικές προσπάθειες των Περσών και τέλος όρμητική επίθεση του Ηρακλείου και συντριβή των εχθρικών δυνάμεων (12-12-627). Κατά την μάχη εκείνη που συνήφθη στα έρείπια της αρχαίας Νινευί, ήταν τεράστιες οι εχθρικές άπώλειες σε νεκρούς, πληγωμένους, αϊχμαλώτους και πολεμοφόδια. Το αποτέλεσμα της μάχης αυτής ήταν συντριπτικό για τους Πέρσες. Ο βασιλεύς τους Χοσρόης, που έπέμενε να συνεχίσει τον άγώνα, έξεθρονίσθη κ' έσκοτώθηκε από το ίδιο το παιδί του και τον άρχιστράτηγο Σάρβαρο. Κι ο νέος βασιλεύς ύπεχρεώθη να ύπογράψει ταπεινωτική γι' αυτόν συνθήκη με τον Ηράκλειο, ο οποίος επέτρεψε να κερδίσει μ' αυτή μια νέα νίκη, μεγαλύτερη από την πρώτη: Βεή-

κε και παρέλαβε από τα χέρια των Περσών τον Τιμιο Σταυρό, που τον είχαν άρπάξει από τα Ίεροσώλυμα πριν από πολλά χρόνια.

Το γεγονός αυτό προεκάλεσε μεγάλη συγκίνηση σ' όλη τη Χριστιανώση, κ' έκραταίωσε την ισχύ του Βυζαντίου.

Θριαμβευτική ήταν ή επιστροφή του νικητού στρατηλάτου στη Βασιλεύουσα. Αφού πρώτα πήγαν και τον προϋπάντησαν στην Ίερεα με λαμπάδες και κλώνους έλιάς, ο συμβασιλεύς γιός του Κωνσταντίνος, ο Πατριάρχης, οι άρχοντες και πλήθος λαού, τον συνόδευσαν ως τη Κωνσταντινούπολη, κ' εκεί του έγνε άποθεωτική ύποδοχή.

Σε λίγες μέρες άρχισαν να καταφθάνουν πρέσβεις από τα περισσότερα βασίλεια της Εξωρρώπης για να συγχαρούν τον θριαμβευτή Αυτοκράτορα. Σ' όλη την Ιταλία ή νίκη πανηγυρίστηκε επί πολλές ήμέρες, εις δέ την παλαιά ελληνική πόλη Βαρλέττα έστήθη πελώριο χάλκινο άγαλμα του Ηρακλείου, που σώζεται ακόμη. Ο βασιλεύς των Ινδιών έστειλε «συχαίρια κ' Ηρακλείω μαργαρίτας και λίθους ικανούς», όπως μ'ας πληροφορεί ο ιστορικός της εποχής.

Την άνοιξη του 629 ο Ηράκλειος ξεκίνησε με μεγάλη πομπή και πήγε στην Ίερουσαλήμ.

Στις 14 Σεπτεμβρίου, έχοντας στον ώμο τον Τιμιο Σταυρό, άνέβηκε στον Γολγοθά ό αυτοκράτωρ και τον έστησε υπό τις εύλογίες του ιερού κλήρου και τις έπαινεμίες του λαού. Από τότε πανηγυρίζει κάθε χρόνο ή Εκκλησία την μεγάλη εκείνη ήμέρα.

Πριν επιστρέψει στην Επτάλοφο ο μεγάλος εκείνος στρατηλάτης, που αξιωθήκε να ξαναδώσει στη Χριστιανώση το Ίερο Σύμβολο της Πίστεως, άποκατέστησε στο θρόνο τον τον Πατριάρχη Ίεροσολύμων Ζαχαρία, που από πολλά χρόνια είχε κ' εκθρονισθή κ' αϊχμαλωτισθή από τους αλλοπίστους.

ΠΕΡΙ ΑΓΑΠΗΣ

- Ο άγαπών τον Θεόν, ού δύναται μη και πάντα άνθρωπον ως έαυτον άγαπήσαι, εϊ και προς τα πάθη δυσχαίρειται των μηπω κεκαθαμένων διό και την διόρθωσιν, άμετρήτω και άνεπαιστήτω χαίρει χαρά.
- Ακαθάρτος έστι ψυχή λογισμού και επιθυμίας και μίσους πεπληρωμένη.
- Ο Ένός μίσους βλέπων έν τη έκπυτ' καρδιά διά ολονδήποτε άνθρωπον, άλλότριος τυγχάνει πάμπαν της εις Θεόν αγάπης. Διότι ή εις Θεόν αγάπη του εις τον άνθρωπον μίσους παντελώς ούκ άνέχεται.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΡΓΟΜΙΣΘΟΣ

ΤΟΝ Μάιον του 1904 συνέβη στο Μοναστήρι ένα παράξενο όσο και χαρακτηριστικό έπεισόδιο. Απέθανε ένας φτωχός άνθρωπάκος που είχε για κακή του τύχη, αδελφόν ένα νεοφώτιστον Ρουμάνο. Η ρουμανική προπαγάνδα έσκορπίζε τότε τα χρυσά ναπολεόνια με τα δυό της χέρια. Αρκοῦσε να δηλώσης ότι γίνεσαι Ρουμάνος κι άμέσως σου έκοβαν ένα στοργυλό μηνιαίο επίδομα, κι έπαιρναν τα παιδιά σου και τα έτρεφαν, τα έντυναν, τα μόρφωναν, τα σπούδαζαν έντελώς δωρεάν.

Οι Ρουμάνοι είχαν φτιάξει κ' ένα μεγάλο νεκροταφείο με βαβυλωνιακά τείχη, περιφραγμένο, που ήταν... άδειο! Έθεώρησαν λοιπόν, ότι ήταν οδρανόπεμπτη εόκαιρία να το εγκαινιάσει ο άτυχος εκείνος νεκρός. Σηκώθηκε ο καλός αδελφός και μαζί με τα παιδιά του ρουμανικού γυμνασίου, τους δυό Ρουμανοπατάδες, μια νεκροφόρα και πολλά στεφάνια, πήγε να τον πάρη και να τον κηδέυση. Υπήρχε, όμως, μία αδελφή που δεν ήθελε με κανένα τρόπο να ταφή ο αδελφός της με τους άφωρισμένους νευτοπατάδες. Έβαλε τις φωνές. Πετάχτηκε ή γειτονιά που ήξερε ότι ο νεκρός είχε μείνει πολλές εβδομάδες άρρωστος εις το μεγαλόπρεπο νοσοκομείο της ελληνικής κοινότητας «ό Εθαγγελισμός». Τα στεφάνια ξεσχίστηκαν, ή νεκροφόρα άναποδογυρίστηκε και οι δυό παπάδες και οι μαθηταί έξεδιώχθηκαν κακήν κακώς με κλωτσιές και ξυλιές. Έτρεξε ή τουρκική άστυνομία, που βρέθηκε όμως μπροστά σε μια πρωτοφανή άμφισβήτησι για ένα νεκρό. Εζήτησε όδηγίες. Συνήλθε τότε άμέσως το συμβούλιο Βιλαετίου Μοναστηρίου, που άποφάσισε να δοθ' ή νεκρός στους Ρουμάνους. Οι Τούρκοι ύποστηρίζαν συστηματικά τη ρουμανική προπαγάνδα, σύμφωνα με την άρχη του «διαίρει και βασίλευε». Ο έπιθεωρητής των τριών Βιλαετίων, πραγματικός αντίβασιλεύς στη Μακεδονία, Χιλή - Πασάς, είχε όνομασθή για την στάσι του Χιλιμέσκου. Ατόος είχε διατάξει με κρυπτογραφικό τηλεγράφημα τον Βαλή (γεν. διοικ. Μοναστηρίου) να παραδοθ' ή νεκρός στους Ρουμάνους

Μόλις όμως εγνώσθη η απόφασις, έσήμανε το ξόλινο σήμαντρο του Αγίου Δημητρίου - οι Τούρκοι είχαν απαγορεύσει στο Μοναστήρι τις καμπάνες. Άμέσως έκλεισαν όλα τα ελληνικά καταστήματα, που αποτελούσαν την μεγάλη πλειονότητα. Κοντά τους έκλεισαν και τα εβραϊκά και τα λίγα βουλγάρικα. Ένα μεγάλο κ' εξαλλο πλήθος έκόκλωσε το φτωχό σπιτάκι όπου εδρίσκετο ο νεκρός. Κινητοποιήθηκαν, χωροφυλακή, πεζικόν, ιππικόν. Εφόρμησε το πεζικό κ' ή χωροφυλακή με έφ' όπλου λόγχην, έκαμε επέλασι το ιππικόν, αλλά το ζωντανό ανθρώπινο τείχος έμεινε ακλόνητο κι ασάλευτο. Στο κέντρο έστεκε σωστός βράχος ο Γυμνασάρχης Ζουμετικός.

Οι Τούρκοι κατάλαβαν ότι μονάχα εάν πυροβολούσαν θα διελύετο το πλήθος. Άλλά θα έχοντο αίμα. Και ή διπλωματική κατάστασις ήταν πολύ πεποδμενή για την Τουρκία, ώστε να αποτελέσθ σφάλμα ή εξόντωσι Χριστιανών.

Στο τέλος, έπειτα από πολλές ώρες και περισσότερες συνεννοήσεις του Βαλή με τον Χελμή - Πασά, οι Τούρκοι πήραν τον νεκρό και τον έθαψαν σ' ένα τούρκικο χωράφι.

Ο λαός του Μοναστηρίου ανάγκασε την τουρκική αρχή να ανακαλέσει την απόφασιν που ή ίδια είχε εκδώσει. Και το ρουμανικό νεκροταφείο παρέμεινε ένας... μεγάλος αγρόμισθος της προπαγάνδας.

ΕΕΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΡΑΝΟΣ 1967

ΑΙ πρόδοι της Ιατρικής και των συναφών Επιστημών και αι καταπληκτικαί τεχνολογικαί εφευρέσεις εμφανίζουν τα Νοσοκομεία της Χώρας μας εις κάποιαν καθυστέρησιν.

Ο Ε.Ε.Σ. ήρχισεν από το 1965 την ανέγερσιν ενός μεγάλου Νοσοκομείου δυνάμεις δισεπτά, μετά του ήδη λειτουργούντος, χιλίων κλινών και ενός μεγάλου Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών. Ήδη εις το κτίριον του νέου Νοσοκομείου κατασκευάσθη και ο 15ος όροφος αυτού. Το νέον Νοσοκομείον, τέλειον από άπόψεως Επιστημονικού και Νοσηλευτικού Προσωπικού και σύγχρονον από άπόψεως Εγκαταστάσεων, θα έξυπνηται όλως τούς Έλληνας των οποίων άπειλείται σοβαρώς ή υγεία. Με την βοήθειάν σας καθίσταται το Νοσοκομείον τούτο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΙΔΥΜΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ.

ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

ΤΟ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ

(Από το άθάνατο Εικοσιένα)

Η ΜΕΡΑ εκείνη ήταν πικρή. Κ' οι Κλέφτες που χαλάστηκαν πάντα θα τή θυμώνται.

Στά χέρια οι Κλέφτες σήκωσαν τον Καπετάνιο, ασάλευτο με τη σπαθιά κατεβατή στο πρόσωπο, και πολεμώντας άνηφόρισαν. Κ' έπιασαν το καταρράχι, και σταμάτησαν.

Οι Άρβανίτες δέν τους πήραν το κοντό, γιατί τρανός ήταν κι ο θεήνος ο δικός τους. Και μοναχά του Καπετάνιου των Κλεφτών ο θάνατος, του ξακουστού τ' Αρματωλού — θάνατος που χρόνια τον παρακαλούσαν — έκανε το κλάμα τους σε γέλιο να ξεσπάη κ' ή σαλαγή του ν' άντηχί, για νέο φοβέρισμα στους Κλέφτες τους θλιμμένους.

Οι Κλέφτες όμως σώπαιναν. Τα μάτια τους, στεγνά, τον Καπετάνιο αντίκρυζαν τον ξαπλωμένο, που δέν έδειχνε ζωής σημάδι. Η μέρα εκείνη ήταν πικρή. Κ' ή μοίρα τους έτσι ήταν γραφτή. Ο Καπετάνιος είχε καλέσει τους Άρβανίτες σε πόλεμο για θάνατο και για ζωή. Και τώρα ο Άλιζόταγας, Ντερβέναγας σκληρός, έχτρος του καπετάνιου, χαιρείται και καμαρώνει.

Κάποτε ο πληρωμένος άνασειστηκε. Στο πρώτο ανάβλεμμά του άλλη τρομάρα ζωγραφίστηκε.

— Ο ψυχογιός μου πονάει; είπε. Τ' άρματά μου... Πάνε κι αυτά; Πόσοι άπομείναμε;... Πεθαίνω...

— Καρδιά, πατέρα, και θα ζήσης! είπε ένα από τα παλληκάρια. Όσοι βαρέθηκαν, τούς πήραμε. (Ήταν φέμα θλιβερό).

— Κι ο ψυχογιός;... Και τ' άρματα;

— Μας λείπουν, κι άλλοι δέκα άντάμα... Όλοι στον τόπο;

— Μην το λές! Εξέκοψαν από μās εκεί που πάψανε τον πόλεμο. Κανένας δέν τους είδε. (Ήταν άληθινό).

Τότε τροχάλισαν από κοντά πόδια σιδερωμένα. Κι ο ψυχογιός σε λίγο, του Καπετάνιου ο άκριβός, πούχε τη δόξα να φορή του Καπετάνιου τ' άρματα, όρθος στεκότανε στον Καπετάνιο αντίκρυ, μαύρος και φοβερός, σα Χάρος φοβερός και μαύρος.

— Γεια και χαρά σου, Καπετάνιε! φώναξε. Ξαναγόρασα το αίμα σου — ο Άλιζόταγας δέ ζή! Τους βγήκα μπρός καρτέρι... Άμα σε πήραν οι συντρόφοι, δέν κρατήθηκαν.

Στο όρόμο τον πλατό τους βγήκα, και τούς πέσαμε με το σπαθί. Κ' οι Άρβανίτες σκόρπισαν. Κι ο Άλιζόταγας γυμνός στο χῶμα κείται!

— Ωρέ, σηκώστε με! φωνάζει ο Καπετάνιος. Τί λέει αυτός εκεί; Τρομερή ήταν ή ματιά στον ψυχογιό ριχτή. Κ' έτρεμε τώρα το Κλεφτόπουλο μπροστά του.

— Ωρέ, ποιός σούπε να το κάμης; ο Καπετάνιος έκραξε. Αφού χαλάστηκα, πώς θέλεις εσύ να με ντροπιάσης; Ο Άλιζόταγας έπρεπε να ζήση άνίκητος... Τί είναι που κρατάς;

— Είναι το καρποφύλλι του και τ' άρματά του... και σου τάφερα...

— Πάρ 'τα, πάρ 'τα, μήτε να τα ιδώ!... Τώρα αφού έχεις άρματα, βγάλε τα δικά μου, που δέ σούπρεπαν... Τέτοια τιμή για σένα είναι μικρή... Άλλα άρματα προτίμησες...

— Συμπάθα με, Καπετάνιε! Ξέρεις αν κράτησα την πίστη στ' άρματά σου, κι αν τ' άτίμασα...

— Κι ο Άρβανίτης, αν σε σκότωνε κ' εμένα, και σου τάπαιρνε;

— Δέν τα κρατούσα για γαμπρός. Τ' άρματα είναι για πόλεμο, και τα δοκίμασα!... Μα κείνα του Άρβανίτη τάχα ζηλέψει από καιρό για σένα, όχι για μένα, Καπετάνιε. Και σου τάφερα...

— Δικά σου! Δέν τα θέλω! Και βγάλε τα δικά μου... Δέν άκούτε σεις, ώρέ;

Το Κλεφτόπουλο, άγριο, έχει το χέρι στο σπαθί και περιβλέπει.

— Όποιος απλώσει, κράζει, τον περιμένει θάνατος! Τ' άρματα που φορώ κανένας μην τ' άγγίξη! Του Καπετάνιου τ' άρματα!

Όλοι προσέχανε στ' άγριεμένο το Κλεφτόπουλο, κι ο Καπετάνιος είχε σηκωθεί όλόρθος άξαφνα, κανείς δέν είδε πώς, με τη σπαθιά μεσόφρονδα, μεγάλος κ' αίματόπνιχτος, και φάνταζε σα ν' αναστήθηκε.

— Ωρέ, είπε με φωνή που ράγιζε, τ' άρματα τα δικά μου δέν τα καταφρονάς;... Θέλεις να τα φορής ακόμα;

— Θέλω και θέλω! Είμαι ο ψυχογιός σου εγώ!

Απλώσε το χέρι ο Καπετάνιος κ' έδειξε το Κλεφτόπουλο. Κ' έβγαλε ένα ροχαλητό:

— Χαιρετάτε, ώρέ, τον Καπετάνιο σας!

ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

‘Η μετριοφροδύνη του Κοραή

«Πολύ απέχω του να είμαι μεγάλος...»

Ένα από τα πολλά δείγματα της σεμνότητος και της μετριοφροσύνης του μεγάλου Έλληнос Αδαμαντίου Κοραή είναι κι αυτό: «Εξι - επτά χρόνια πριν από την έκρηξι της Έλληνικής Επανάστασεως οι κάτοικοι των Κυδωνιών έστειλαν στο σοφό Διδάσκαλο 5.000 γρόσια με την παράκλησι να τούς αγοράση διάφορα διδακτικά βιβλία και όργανα πειραματικής φυσικής για το Γυμνάσιό τους, του έτόνισαν δέ ότι επιθυμούν 300 απ' αυτά τα γρόσια να διατεθούν για τη φιλοτέχνησι μιάς προσωπογραφίας του, την όποιαν ήθελαν ν' αναρτήσουν εις τα γραφεία του Γυμνασίου.

Ο Κοραής έσπευσε να εκτελέση την παραγγελία τους, άρνήθηκε όμως να στείλη την εικόνα του. «Η ταλαίπωρος Ελλάς, φίλοι μου, δέν έχει ακόμη άξιους εικόνων άνδρας», τούς έγραψε.

Ένας συμπατριώτης του που τον θαύμαζε και τον αγαπούσε, εγκατεστημένος στη γαλλική πρωτεύουσα, ο Χιώτης Σταμ. Ροδοκανάκης, μόλις έμαθε ότι δέν έννοει να στείλη εικόνα του στις Κυδωνίες, πήγε και τον είδε, χωρίς δέ να του άποκαλύψη τον σκοπό του, τον παρεκάλεσε να «ποζάρη» σε κάποιον γνωστό του καλλιτέχη για να φιλοτεχνηση την προσωπογραφία του. «Θέλω πολύ να την έχω στο σπίτι μου», τού είπε.

— Ωραίον ανθρώπου εικόνα επεθύμησας, άστεινέθηκε ο Διδάσκαλος.

Όταν ο θαυμαστής του κατέβαλε άπεγνωσμένες προσπάθειες να τον πείση, τού απήντησε:

— Μην ματαιοπονείς, ουδέποτε θέλω σγκατατεθί να ζωγραφηθώ. Είκόνας άξιοι είναι μόνον οι μεγάλοι άνδρες. Εγώ δέ πολύ απέχω του

να είμαι ή να ονομάζωμαι τοιούτος.

Ο Ροδοκανάκης έφηνε από το πενιχρό δωμάτιο του μεγάλου του φίλου στενοχωρημένος, άλλ' όχι άπογορευμένος. Επίστευε στο άρχαιο ρητόν «ό επιμένων νικά».

Είχε ένα γνωστό ζωγράφο πολωνικής καταγωγής. Πήγε και τον ήδρε, συνεννοήθηκε μαζί του, κ' ύστερα από μερικές ήμέρες τον πήρε και πήγανε στον Κοραή.

— Ο έλληνολάτρης φίλος μου επιθυμεί πολύ να συνδεθί μαζί σας, τού είπε.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

Σχέδ. ΗΛΕΚΤΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥΤΖΟΥ

Ανύποπτος ο Κοραής έδέχθη και επανάληψιν τον ζωγράφο, κι αυτός,

όπως ήταν επιτήδειος, κατόρθωσε να κρατήση με τρόπο μερικά στιγμιότυπα από την μορφή του. Μ' αὐτῶν την βοήθεια έπέτυχε να φιλοτεχνηση μιάν άρεκτα πιστή και έκφραστική προσωπογραφία του Αδαμαντίου Κοραή.

Ο Ροδοκανάκης ένθουσιάσθη από την απόδοσι της μορφής του ειδώλου του. Χωρίς χρονοτριβή φρόντισε ν' αντιγραφί το πρωτότυπο από έναν ειδικό χαράκτη, κ' έκαμε πολλά αντίτυπα, τα όποια προσέφερε σε διάφορους έλληνικούς κοινότητας και γνωστούς, άργότερα δέ έσκόρπισε μεγάλον αριθμό απ' αυτά σ' όλη τη σκλαβωμένη Πατρίδα. Κάτω από την χαραγμένη σε χαλκό προσωπογραφία, ένας άλλος Διδάσκαλος του Γένους, ο Νεόφυτος Βάμβας, έγραψε το εξής επίγραμμα: «Ελλάς, την σήν εικόνα άθάνατον όραν βουλομένη, σοῦ μη δίδοντας, όμματα Έλληρος ζωγράφου ύφ' ήρπασε». (Το άθώο φέμα του Βάμβα, ότι ή προσωπογραφία έφιλοτεχνήθη από Έλληνα ζωγράφο, όφείλεται σε λόγους έννοήτους).

Δέν περιγράφεται ο θυμός του Κοραή τη στιγμή που έπεσε στα μάτια του ή χαλκογραφία. Ο θαυμαστής του όμως, που για να πετύχη το σκοπό του υπεβλήθη σε σημαντικές δαπάνες, κατόρθωσε να τον καθησυχάση.

— Διδάσκαλε, παρακαλώ, μη θορυβήσθε, τού είπε σε θερμό παρακλητικό τόνο. Εύφρανθήτε και ύμεις, όπως και εγώ, ότι ούτω, χωρίς ύμεις να το θέλετε, εξέπληρώθη ο εγκάρδιος πόθος μου, όστις είναι κοινός όλων των Έλλήνων πόθος.

Σ.Π.

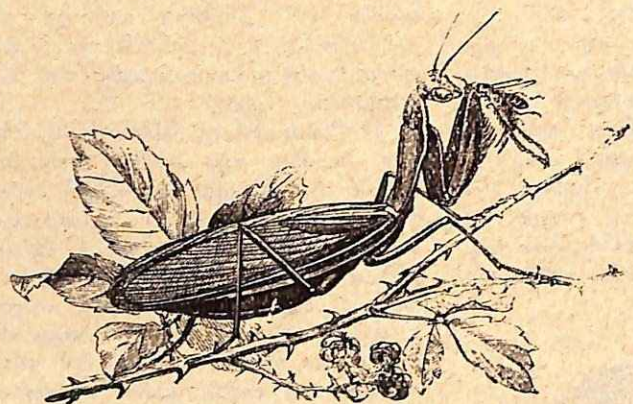
ΜΑΝΤΙΣ Η ΘΡΗΣΚΕΥΟΜΕΝΗ

(Τὸ ἀλογάκι τῆς Παναγίας)

Υπὸ Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

ΟΣΟΙ τυχαίνει νὰ εὐρεθῶν τὸ καλοκαίρι στὴν ἐξοχὴ θὰ ἔχουν παρατηρήσει, ὅτι παντοῦ, ὅπου καὶ ἂν περιπατήσουν, ἕνα πλήθος ἐντόμων ξεπετιέται μπροστά των ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ χόρτα, ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς θάμνους ἢ τὶς καλάμιες τῶν θερισμένων σιταριῶν, ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ρίζες τῶν ἀμπελιῶν.

Παντοῦ ἐντομα μικρὰ καὶ μεγάλα βουίζουν ὁλόγυρά μας, ἄλλα μὲ μεγάλα καὶ πολύχρωμα φτερά, ὅπως οἱ πεταλοῦδες, ἄλλα μὲ χρώματα λιγώτερο χτυπητά, γιὰ νὰ μὴ διακρίνονται εὐκολα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς των. Ἀνάμεσα σ' αὐτὸ τὸ πλήθος τῶν ἐντόμων, συχνὰ θὰ τύχῃ νὰ διακρίνωμε καὶ ἕνα κάπως περίεργο ἐντομο, ποὺ σπανίως θὰ φύγῃ ἀπὸ καὶ, ὅπου εἶναι

Μάντις καθισμένη στὸ κλαδί μιᾶς ἀγριοτριανταφυλλιάς.

σκαρφαλωμένο. Δὲν φοβάται αὐτό; Ὁχι, δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος. Μᾶλλον πιστεύει ὅτι δὲν εἶναι εὐκολο νὰ τὸ διακρίνωμε, γιὰ τὸ χρώμα του καὶ ἡ κατασκευὴ του τὸ κάνουν νὰ μοιάζῃ μὲ τὰ φύλλα.

Εἶναι, πραγματικά, ἕνα παράξενο ἐντομο. Ἄν τὸ παρατηρήσωμε μὲ προσοχή, θὰ ἴδωμε, ὅτι, ἐνῶ ἡ κεφαλὴ του, ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθός του, εἶναι μικρὴ, τὰ μάτια του εἶναι τεράστια, πιδὲ μεγάλα ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο κεφάλι του, καὶ φουσκωτά. Ἡ κεφαλὴ αὐτὴ ἐνώνεται μὲ τὸ θώρακα μὲ ἕνα λαιμὸ τόσο λεπτό, ὅσο μιὰ τρίχα, ὥστε ἔχομε τὴν ἐντύπωσι, πὼς καὶ μόνο μὲ τὸ δάχτυλό μας ἂν τὸ ἀγγίξωμε, θὰ σπάσῃ. Ὁ θώρακός του, λεπτοκαμωμένος καὶ αὐτὸς, ἐνώνεται μὲ τὴν τεράστια κοιλία του, ποὺ εἶναι δυὸ φορές πιδὲ μεγάλη καὶ πολὺ φουσκωτὴ ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα του. Τὰ φτερά του, διπλωμένα πάνω ἀπὸ τὴν κοιλιά, ἔχουν τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα τῶν φύλλων — γι' αὐτὸ διακρίνεται δύσκολα. Ἐντύπωσι ὁμῶς θὰ μᾶς κάμῃ περισσότερο ἡ στάσι τοῦ ἐντόμου αὐτοῦ. Ἐνῶ ἡ κοιλία του ἀκουμπᾷ ἐπάνω στὸ κλαδί καὶ συγκρατεῖται ἐκεῖ μὲ τὰ τέσσερα πιδὲ πόδια του, ὁ θώρακός του εἶναι ἀνυψωμένος καὶ τὰ δυὸ μπροστινὰ πόδια του, μεγαλύτερα καὶ δυνατότερα ἀπὸ τὰ ἄλλα, εἶναι κι αὐτὰ ὑψωμένα καὶ διπλωμένα μπροστά στὸ ρύγχος του. Βλέποντας κανεὶς αὐτὴ τὴν στάσι του, σχηματίζει τὴν ἐντύπωσι, ὅτι τὸ μικρὸ αὐτὸ ζῴνιο προσεύχεται. Ἀπὸ τὴν ἀλλόκοτη αὐτὴ

στάσι του ἐπῆρε τὸ ἐντομο αὐτὸ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ ὀνομασία του: Μάντις ἡ θρησκευομένη. Ὁ λαὸς μας τὸ λέει ἀλογάκι τῆς Παναγίας — βλέπετε ὅτι καὶ ἡ λαϊκὴ ὀνομασία του ἔχει κάποια σχέσι μὲ τὴν θρησκεία. Πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὄχι μόνο ἡ ἑλληνικὴ ὀνομασία τοῦ ἐντόμου αὐτοῦ εἶναι Μάντις ἡ θρησκευομένη — ποὺ προσεύχεται δηλαδὴ — ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας τὸ ὄνομά του σημαίνει περίπου τὸ ἴδιο.

Σὲ πολλὰ μέρη πιστεύουν, ὅτι ἂν ἕνα παιδί χάσῃ τὸ δρόμο του καὶ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Μάντιδα νὰ τοῦ τὸν δείξῃ, αὐτὴ θὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν παράκλησί του τεντώνοντας τὸ πόδι της καὶ ποτὲ — λένε — δὲν κάνει λάθος στὴ σωστὴ διεύθυνσι. Ἐμεῖς ὁμῶς δὲν εἶναι δυνατόν, βέβαια, νὰ τὸ πιστεῦσωμε αὐτό. Κάθε ἄλλο. Ἀπλούστατα παραμονεύει τὴ λεία της καὶ εἶναι ἔτοιμη νὰ τὴν ἀρπάξῃ μόλις παρουσιασθῇ. Γιατὶ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιδὲ ἀδηφάγα, ἀπὸ τὰ πιδὲ λαίμαργα ἐντομα ποὺ ὑπάρχουν. Γιὰ νὰ χορτάσῃ τὴν πείνα της καὶ νὰ διατηρηθῇ στὴ ζωὴ πρέπει κάθε μέρα νὰ φάῃ ἐντομα, ποὺ ἔχουν συνολικὰ βάρος πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματός της. Κανένα ἐντομο, ὅταν πιασθῇ, δὲν γλυτώνει ἀπὸ τὰ χέρια της, ἢ, καλύτερα, τὰ πόδια της. Ἰδιαίτερη ἀδυναμία ἔχει γιὰ τὶς ἀκρίδες καὶ κάθε μέρα καταβροχθίζει πάρα πολλές. Γι' αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πιδὲ ὠφέλιμα ἐντομα γιὰ τὴ γεωργία. Ὡρες μπορεῖ νὰ μείνῃ ἀκίνητη ἡ Μάντις στὴ θέσι της, περιμένοντας νὰ πλησιάσῃ καμμιὰ ἀκρίδα. Καὶ ὅταν καταλαβαίνει πὼς τὸ θῦμα της δὲν μπορεῖ νὰ τῆς ξεφύγῃ, τινάζει σὰν ἐλατήριο τὰ δυὸ τεράστια μπροστινὰ πόδια της καὶ τὸ ἀρπάζει. Ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τους μέρος τὰ πόδια ἔχουν τρίχες σκληρὲς καὶ μυτερὲς σὰν βελόνες, ὥστε ὅποιο ἐντομο πιάσουν εἶναι ἀδύνατο νὰ ξεφύγῃ. Ἄν ἡ ἀκρίδα εἶναι μεγάλη, τότε ἡ πρώτη της δουλειὰ εἶναι νὰ τὴν δαγκάσῃ στὸ σβέρκο, γιὰ νὰ κόψῃ τὸ νῆυρο ποὺ συνδέει τὴν κεφαλὴ μὲ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα. Ἐτσι αὐτὴ εἶναι ἀνίσχυρη γιὰ κάθε ἀντίστασι καὶ ἡ Μάντις τὴν ξεκοκκαλίζει γρήγορα — γρήγορα, γιὰ νὰ εἶναι ἔτοιμη νὰ ἀρπάξῃ ἄλλη.

Ἐντύπωσι μᾶς κάμῃ τὸ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἴδωμε πολλές Μάντιδες μαζί. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι τὰ ἐντομα αὐτὰ εἶναι τόσο λαίμαργα, ὥστε ἡ μιὰ Μάντις τρώει τὴν ἄλλη. Οἱ Κινέζοι μάλιστα, γιὰ νὰ διασκεδάσουν, κλείνουν πολλές Μάντιδες σὲ μικρὰ κλουβία ἀπὸ μπαμποῦ καὶ παρακολουθοῦν τὸ ἀλληλοφάγωμα, ὥσπου μέσα στὸ κλουβὶ μένει μόνο μιὰ, ἡ νικήτρια, ποὺ εἶναι καὶ ἡ πιδὲ δυνατὴ.

Ὅταν πλησιάσῃ τὸ φθινόπωρο ἡ Μάντις γεννᾷ τὰ αὐγά της καὶ ὕστερα φοφᾷ. Πρὶν τὰ γεννήσῃ βγάλλῃ ἀπὸ τὸ σῶμα της ἕνα ὑγρὸ κολλῶδες, ποὺ μὲ τὸν ἀέρα σχηματίζει φουσκάλες καὶ γίνεται κάτι σὰν μιὰ μπάλλα ἀπὸ ἀφρολέξ. Οἱ φουσκάλες μὲ τὰ αὐγά βρίσκονται στὸ ἐσωτερικὸ τῆς μπάλλας, ἐνῶ ἀπ' ἐξω σχηματίζεται ἄλλο στρώμα ἀπὸ φουσκάλες, γεμάτες ἀέρα. Ἐπειδὴ ὁ ἀέρας εἶναι κακὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος, προφυλάσσει ἀπὸ τὸ κρύο τὰ αὐγά, ποὺ εἶναι μέσα.

Ἡ ἀποθήκη αὐτὴ τῶν αὐγῶν, ποὺ ἔχει μέγεθος 4-5 πόντους, τοποθετεῖται ἀπὸ τὴ μητέρα στὴ φλούδα ἢ τὸ κλαδί κάποιου δένδρου. Ἐκεῖ θὰ μείνῃ ὡς τὸν Μάιο - Ἰούνιο. Τότε ἀπὸ κάθε αὐγὸ θὰ βγῇ μιὰ κινουόργια μάντις, γιὰ νὰ συνεχίσῃ καὶ αὐτὴ τὴν ἴδια ζωὴ, ὥσπου μὲ τὴ σειρά της νὰ γεννήσῃ τὰ αὐγά της καὶ νὰ πεθάνῃ.

Η ΔΙΑΙΤΑ

ΔΙΑΙΤΑ καλεῖται ὁ προσδιορισμὸς γενικῶς τῶν τροφῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἱκαναὶ νὰ διατηρήσουν τὴν φυσιολογικὴν κατάστασι τοῦ ὑγινοῦς ὁργανισμοῦ ἢ νὰ προκαλέσουν τὴν βελτίωσι τῆς υγείας ἐνὸς ἀρρώστου ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ ὠρισμένην ἀσθένειαν. Ἐτσι, διακρίνομε τὴν συντηρητικὴν διαίταν, ποὺ σκοπὸν ἔχει τὴν χορήγησι τῶν τροφῶν οἱ ὁποῖες ἐπανορθώνουν τὴν ἀπώλειαν ποὺ ὑφίσταται ὁ ὁργανισμὸς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὥρων τῆς ἐργασίας καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως. Ἐπειτα τὴν διαίταν ποὺ ἐπιβάλλεται γι' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν πυρετὸν καὶ ποὺ ἀποβλέπει στὴν

Σχεδιάσμα ΗΑΕΚΤΡΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ

χορήγησι τροφῶν τόσο ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποσότητος καταλλήλων νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ ὁργανισμοῦ, ἰδιαίτερως ὅταν πρόκειται περὶ νοσημάτων μακρὰς διάρκειας. Κατὰ τρίτον λόγον ἔχομε τὴν διαίταν τοῦ ὑπερσιτισμοῦ, ἀντίθετον τῆς προηγουμένης, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν αὐξήσι τοῦ βάρους τοῦ σώματος διὰ τῆς ἐναποθέσεως σαρκῶν εἰς βραχὺ σχετικῶς διάστημα. Ἡ διαίτα αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν χορήγησι ἀφθόνου καὶ ἐκλεκτῆς τροφῆς. Τέλος τὴν διαίταν τοῦ ὑποσιτισμοῦ, ἡ ὁποία βασίζεται εἰς τὴν χορήγησι τροφῶν ὄχι μόνον ὀλιγωτέρων ἀπ' αὐτὰς ποὺ ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τοῦ ὁργανισμοῦ, ἀλλὰ κατωτέρων ἀκόμη καὶ τῶν φυσιολογικῶν ὥρων τῆς συντηρητικῆς διαίτης.

Ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν ἀπεδίδετο ὑπὸ τῶν ἱατρῶν σημασία ἐξαιρετικὴ εἰς τὴν διαίταν, πολλὰ δὲ ἀσθένειαι ἐθεραπεύοντο δι' αὐτῆς. Πιστεύεται ὅτι καὶ ἡ νηστεία, ποὺ ἐπεβλήθη ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν διαίταν κυρίως ἀπέβλεπε. Ἡ ἀποχή ἀπὸ τὴν κρεοφαγίαν, τὰ ψάρια, τὰ λιπαρά καὶ ἡ χρῆσις ἐλαφρῶν τροφῶν (λαχανικῶν, φρούτων κλπ.) κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, συντελεῖ εἰς

τὴν ἀποτοξίνωσι τοῦ ἀνθρωπίνου ὁργανισμοῦ καὶ τὴν καλύτεραν λειτουργίαν του.

Καὶ ἡ σημερινὴ ἱατρικὴ ἐπιστὴμὴ ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν διαίταν. Ὑπάρχουν ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν αὐστηρὰν διαίταν εἰς τοὺς παχυσαρκούς, τοὺς πάσχοντας ἀπὸ καρδιακὰ νοσήματα, τοὺς ἀρθριτικούς κλπ., φθάνοντες ἐνίοτε μέχρις ὑπερβολῆς. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ κανεὶς τὰ θεμιτὰ ὅρια καὶ ν' ἀφήνῃ τὸν ὁργανισμό του ν' ἀτονήσῃ ἐξ ὑποσιτισμοῦ, ὅπως κάνουν ὠρισμένοι παχύσαρκοι (γυναῖκες ἰδίως) μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Ἡ ἀποφυγὴ λιπαρῶν τροφῶν, ζαχαρωτῶν, καταχρήσεως οἶνου-πνευματωδῶν ποτῶν, καρυκευμάτων, ποὺ ἐκτὸς τῆς βλάβης τὴν ὁποῖαν προκαλοῦν, συντελοῦν εἰς τὴν κατανάλωσι μεγάλης ποσότητος τροφῶν, ἢ, ἔστω καὶ περιορισμένης ἐκτάσεως, γυμναστικῆς, ἢ πεζοπορίας καὶ γενικώτερον ἡ κίνησις, ἡ καλὴ χρησιμοποίησις τῶν ὥρων τῆς ἀναπαύσεως καὶ ἡ ἐργασία ποὺ γίνεται μὲ σύστημα, ἀποτελοῦν βασικὰ στοιχεῖα τῆς υγιεινῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαίταν ἡ ὁποία εἶναι ἐνδεδειγμένη διὰ τὴν θεραπείαν ὁργανικῶν παθήσεων, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ τονίσωμεν ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται αὐστηρῶς βάσει ὁδηγίων ἱατρῶν καὶ ὄχι ἐμπειρικῶς καὶ ἐπιπολαίως. Ὅσας γνώσεις καὶ ἂν ἔχῃ κανεὶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κανονίζῃ τὴν διαίτά του ἢ νὰ ἐμπιστεύεται εἰς ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός του οἱ ὁποῖοι βασίζονται εἰς τὴν πεῖραν ἢ τὰς πληροφορίες των. Ἄς μὴν ξεχνῶμε ὅτι μόνον ὁ εἰδικὸς ἐπιστήμων μπορεῖ νὰ κρίνῃ πὼς πρέπει νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἀσθενῆ, καὶ ἀκόμη ὅτι ἡ σημερινὴ ἐπιστὴμὴ πρὸςβέβη πὼς «δὲν ὑπάρχουν ἀσθένειαι, ἀλλ' ἀσθενεῖς», ποὺ σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ γενικεύῃ κανεὶς, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι διὰ τὸν καθένα ἀσθενῆ χρειάζεται εἰδικὸς τρόπος θεραπείας.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟ ΓΑ'ΙΔΟΥΡΙ;

Τὸν καιρὸ τῆς τουρκοκρατίας ἕνας τετραπέρατος Ρωμιὸς πῆγε στὸν κατὴ (τὸν τοῦρκο δικαστὴ), ποὺ εἶχε ἕνα γερὸ γαϊδούρι, καὶ τοῦ εἶπε:

— Εἶναι κρίμα, κατὴ μου, ν' ἀφήνῃς ἀγράμματο ἕνα τόσο ἔξυπνο ζωντανό... Ἄν μάθῃ γράμματα, θὰ γίνῃ σπουδαῖο.

— Τί λές, μωρέ; Μπορεῖ νὰ μάθῃ γράμματα τὸ γαϊδούρι; Ρώτησε ξαφνιασμένος ὁ τοῦρκος δικαστής.

— Ἀμα εἶν' ἔξυπνο κ' ἔχει καλὸ δάσκαλο, μαθαίνει μιὰ χαρά. Ἐγὼ μπορῶ νὰ τὸ κάνω φωστήρα. Δόσε μού το, κι ἂν μέσα σὲ δυὸ χρόνια δὲν τὰ καταφέρω, νὰ μού πάρῃς τὸ κεφάλι.

Μὲ τὰ πολλὰ τὸν κατάφερε νὰ τοῦ τὸ δώσῃ, τοῦ πῆρε καὶ 5000 γρόσια γιὰ... διδάκτρα καὶ πῆγε στὸ σπίτι του.

— Τι ἔκανες, ἄντρα μου; Φώναξε ἡ γυναῖκα του ὅταν τῆς εἶπε τὸ τί εἶχε συμφωνήσει μὲ τὸν κατὴ. Ἀμα περάσῃ ἡ προθεσμία, εἶσαι χαμένος.

— Μὴ σὲ νοιάζει καθόλου, τῆς ἀπάντησε μὲ ἀπάθεια ὁ κείνος. Ἄς καλοπεράσωμε τώρα μὲ τὸν παρὰ ποὺ ἐπῆραμε καὶ μὲ τὸ ζωντανό, ποὺ θὰ τοῦ βγάλω ἐγὼ τὸ λάδι, καὶ σὲ δυὸ χρόνια, ἔχει ὁ Θεός: ἢ τὸ γαϊδούρι θὰ τὰ τινάξῃ ἢ ὁ κατὴς θὰ ἔχει πεθάνει!

(Ἀπὸ τὶς παραδόσεις τοῦ Ἀργεῶς)

ΠΑΝ

Η ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Σ' ΕΝΑ όργιο ήχων και χρώματος ένα πλήθος από ωραιότατα πουλάκια όλων των ειδών στροβιλίζονταν γύρω από το απόκορμηνο νησάκι μέσα στους καταρράκτες, σαν να φοβόντουσαν τον άνθρωπο περισσότερο από τον αποπότημο, περισσότερο από τον κροκόδειλο και τα μεγάλα πουλιά.

Πού είμαστε ;

Ή πηγή του Νείλου, οι RIPON FALLS, που βρίσκεται κοντά, πάνω από τον ισσημερινό, με πλάτος περίπου 300 μέτρα και που από τους ιθαγενείς ονομάζεται «Τα Λιθάκια», χυμεί ανάμεσα σε παρθένους βράχους χωρίς ίχνος από πράσινη βλάστηση, εκτός από λίγα αναιμικά χαμόκλαδα και μερικά αγριολούλουδα, πάνω σ' ένα άδεντρο άλώνι, γιατί οι λευκοί κάποτε έκοψαν το δάσος εξ αιτίας από τις θανατηφόρες μύγες. Είναι το πιο βορεινό σημείο της Λίμνης Βικτώρια, κοντά στην Ζίντζα, όπου ο τρομερός βουχισμός των νερών προαναγγέλλει ένα μεγαλόπρεπο θέαμα. Πίσω από γκρίζους βράχους, που σχηματίζουν ένα είδος φυσικού φράγματος, στην άλλη πλευρά του κόλπου, βρίσκεται η λίμνη με τα πολλά νησιά της, μεγάλα και μικρά, ή λίμνη που στέλνει προς τα κάτω τον ποταμό, τον μεγάλο μαντατοφόρο από την καρδιά της Άφρικής, για να φέρη ώραία νέα σε μια μακρινή θάλασσα.

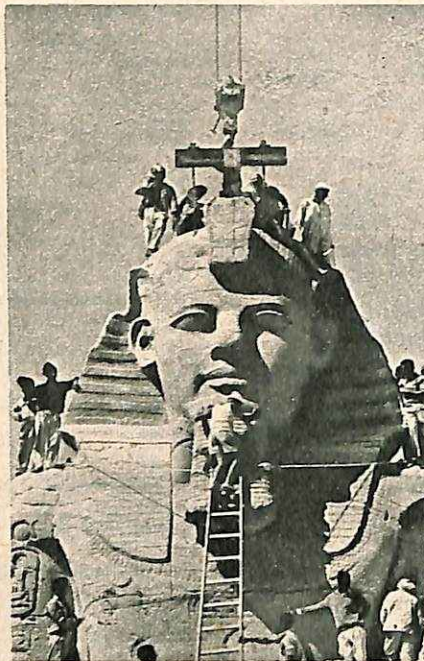
Κανένας δεν μάντευε την προέλευσή του. Ήπι χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι αναζητούσαν αυτήν την πηγή, αλλά όλο ξεστράτιζαν. Σκεφτόντουσαν ότι το περίεργο ποτάμι πρέπει να αντίλη την δύναμή του από μικρούς βουνίστους χειμάρρους.

Κάποτε όμως, πολύ αργότερα, μόλις πριν από 70 χρόνια, ανακαλύφθηκε ότι ο Νείλος άρχισε το κόλλησμά του από έναν γιγαντιαίο καταρράκτη. Το παιδί της μεγαλύτερης απ' όλες τις λίμνες της Άφρικής έδειχνε την δύναμή του με τους άφρονες και τον άχο της πρώτης ημέρας της ζωής του.

Έδώ στην πηγή, τα πέπλα του πρωϊνού σηκώνονται από την λίμνη,

της οποίας τα όρια δεν μπορεί ο άνθρωπος να μαντέψη.

Το πρωϊνό φώς, όπως δυναμώνει, φανερώνει στρατιές από νησιά, μεγάλα και μικρά, βαθιά φαράγγια που κόβουν μέσα στην ξηρά, απο-

Το τεράστιον άγαλμα του Φαραώ Ραμσή (1.300 περίπου π. Χ.) που εινυδύνει να καταστραφή από τα νερά του Νείλου, μεταφέρεται σε μέρος ασφαλές.

μακρες άμμοσύρτες και στο βάθος σειρές από λόφους που ξεθωιάζουν στην απαλογάλαξη απόστασι. Φαράδοι, λαμπυρίζοντες γρασιδότοποι ντύνουν τις έξωγκωμένες όχθες, στολισμένες με άραιά, τεράστια δέντρα που χωρίζουν το φώς από την σκιά σε μεγάλες μάζες, εύφορες, εύδουλικές.

Ακόμη κι αν όλα τα νησιά και οι κόλποι δεν ήσαν εκεί για να έμποδίζουν την θέα, το μάτι ποτέ δεν θα μπορούσε να φτάση στην

απέναντι ακτή, γιατί αυτή η λίμνη είναι μια θάλασσα πολύ μεγαλύτερη από την Έλβετία, με δικούς της νόμους, σχήματα και κινδύνους, ένα αναπάντεχο στοιχείο σ' αυτήν την μαγευτική ήπειρο, ένας γιγαντιαίος καθρέφτης για τον ήλιο της Άφρικής, το σύνορο μιας βουκολικής γής που λέγεται Ουγκάντα. Την έχουν αυτήν την γή παρομοιάσει με τον Παράδεισο, γιατί εδώ βασιλεύει αώνιο καλοκαίρι χωρίς έξοντωτική ζέση την ημέρα, χωρίς πνιγηρή καταχνιά την νύχτα. Κοντά σε 1000 μέτρα ύψόμετρο, όπως δροσίζεται από απογευματινές καταγίδες, από βραδινόν άνεμο, σχεδόν χωρίς έποχές, με μια ίση καθημερινή αναλογία ήλιου και βροχής, ή γή αυτή είναι τόσο εύφορη, τόσο γόνιμη!

Πίσω από την έξωτική ζώνη, γύρω από την λίμνη, είναι κρυμμένοι οι τελευταίοι γίγαντες ενός πανάρχαιου κόσμου. Γιατί η γή άρχίζει ν' ανεβαίνει παρτερωτά από τ' άκρογιάλια αυτής της μεταξένιας, γαλάζιας θάλασσας, υψώνεται προς τα βορειοδυτικά σε συννεφιασμένες, γρανιτένιες κορφές και ήφαιστεια, σε πηγές ποταμιών, που όλα χύνονται μέσα στον μεγάλο ποταμό, κι ακόμη υψηλότερα στις χιονισμένες κορφές των βουνών της Σελήνης. Σαν μια πανοπλία με χαλαρή εφαρμογή, αυτά τα υψώματα περικλείουν τις κινήσεις της εύλογημένης φάτσας των ανθρώπων που, προς την όρεινη πλευρά της λίμνης, συγκομίζουν πολύ περισσότερα από όσα σπέρνουν. Γιατί οι απέραντες όχθες της λίμνης είναι ένα πάγκο που σχηματίστηκε από την φύσι και τα ήλιοκαμένα χέρια του ανθρώπου. Γαλαζοπράσινο φώς περνάει ανάμεσα από τις φυλλωσιές των ώραίων δέντρων: Της άκακίας, του φύκων και της βασιλικής συκομουριάς. Και το καθένα απ' αυτά στέκει πάνω στις βουνοπλαγιές σχεδόν ακίνητο, σύμβολο μιας όνειρμένης σκηνογραφίας.

(Διασκευή από το άγγλικό)

ΘΑΝ. ΣΠΗΛΑ.—ΑΧΑΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Πρώται βοήθειαι — Βοήθεια εις Κοινότητα και Σχολείον

First Aid — Health in the Home

Ε.Ε.Ν. Γυμνασ. Θηλ. Ρεθύμνου
Juniors of secondary school for Girls Rethymnou Crete.

Ε.Ε.Ν. 1ου Δημ. Σχολείου Ίεραπέτρας.
Juniors of 1st Elem. School Ierapetra.

Ε.Ε.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Ίεραπέτρας.
Juniors of 2nd Elem. School Ierapetra.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχ.λ. Μοναστηρακιού Δράμας.
Jnniors of Elem. School Monastiraki Drama.

Ε.Ε.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Καρδίτσας
Juniors of 3rd Elem. School Carditsa.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μιχαλιτσιού Α' Ίωαννίνων.
Juniors of 3rd Elem. School Mechalitsion Janina.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ταγαροχωρίου Βεροίας.
Juniors of Elem. School Tagarochori Veroea.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Καρτερίου Παραμυθίας.
Juniors of Elem. School Carteri Epirus.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Κομάρων Όρεστιάδος.
Juniors of Elem. School Comara Orestias.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Θεοδορείου Σιντικής.
Juniors of Elem. School Theodori Sindiki.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Βοήθεια εις σεισμοπλήκτους και ένδεεις. Help to earthquake victims and the needy

Ε.Σ.Ν. 101ου Δημ. Σχολείου 'Αθηνών.
Juniors of 101st Elem. School Athens.

Ε.Σ.Ν. Δ. Σχολ. 'Αγίας Βαρβάρας Παλ. Φαλήρου
Jun. of El. School Aghia Barbara Old Phaliron

Ε.Σ.Ν. Δημοτικού Σχολείου 'Ελληνικού.
Jun. of Elem. School Hellenicon Attica.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Καλαμπάκιν Δράμας.
Jun. of Secondary School Calampaki.

Ε.Σ.Ν. 14ου Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών εις τὸ 'Ορφανοτροφείον Βουλιαγμένης.
Jun. of 14th Secondary School for boys Athens.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πηγαδαίων Μαντινείας.
Juniors of Elem. School Pigatakia Mantinia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολείου Μαρουλίου 'Ιστιαίας.
Juniors of Elem. School Marouli Hestiae.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λακκιάς 'Αμυνταίου,
Juniors of Elem. School Lakkia Amyndeon.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μέσα Διδύμας Χίου.
Juniors of Elem. School Messa Didyma Chios.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χαλάνδρων Χίου.
Juniors of Secondary School Chalandra Chios.

Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σ. 'Ηρακλείου Κρήτης.
Juniors of 5th Elem. School Heraklion Crete.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σ. Βρετῶν 'Εδέσσης.
Juniors of Elem. School Vreta Edessa.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σελευκείας Παραμυθίας.
Juniors of Elem. School Selefkia Paramythia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. 'Ασσήρου Θεσ/νίκης
Juniors of Elem. School Assiron Salonica.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Φανερωμένης Σύρου.
Juniors of Elem. School Phaneromeni Syros.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Στρυμονοχωρίου Σιντικής.
Juniors of Elem. School Strymonochori Sindiki.

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εις Κοινότητα και σχολείον. Health in the Home

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κάτω Κτιμένης Καρδίτσας.
Juniors of Elem. School Cato Ktimeni Carditsa.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Γεωργίου Καρδίτσας.
Juniors of Elem. School St. George Carditsa.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Αύλοτόπου Επύρου.
Juniors of Elem. School Avlotopos.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καπνῶν - Καρυδέας Πρεβέζης.
Juniors of Elem. School Capna - Carydeas Preveza.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δρυοφύτου Πρεβέζης.
Juniors of Elem. School Dryophyton Preveza.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πύλης 'Αμφιλοχίας.
Juniors of Elem. School Pyle Amphilochia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γεράνων Λακ/νος
Juniors of Elem. School Gerana Sparta.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Φραστῶν 'Αρτης.
Juniors of Elem. School Phrasta Arta.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ελαιοχωρίου Παγγαίου.
Juniors of Elem. School Eleochori Macedonia.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Κρανιδίου βαπτίζουν τὸ παιδί ἀπόρου οἰκογενείας.
Juniors of Secondary school Cranidi christning the baby of a needy family.

Ε' ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ «FLORENCE NIGHTINGALE»

Τὸ τὴν Ἑπίτιμον Προεδρίαν τοῦ Ἑρυθροῦ Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Εἰδστ. Πουλαντζᾶ καὶ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἔλαβεν χώραν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς 13ης μέχρι τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1967 τὸ Ε' Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Διεθνoῦς Συνδέσμου Ἀδελφῶν «Florence Nightingale», εἰς τὴν Δρακοπούλειον Πτέρυγα τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.

Εἰς τὴν ἐπίσημον ἐναρκτήριον τελετὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου — διὰ πρώτης φορᾶς συγκαταστήνουν ἐκτὸς τῆς Μεγ. Βρετανίας — ἀνεγνώσθη μῆνυμα, τὸ ὁποῖον ἠδύκνησε νὰ ἀποστείλῃ ἡ Α.Μ. Βασίλισσα Φρειδερίκη - Βασίλισσα Μητὴρ. Ἐκινούνησαν προσφωνήσεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Ἱερωνύμου, τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ἑρυθροῦ Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Β. Δερδεμέζη, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ κ. Ἑρυθροῦ καὶ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Γ. Πλυτᾶ, οἵτινες μετ' ἄλλων ἐπισήμων, ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὸ Συνέδριον. Κατόπιν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. δι' ἀμπνευμένου λόγου του ἐξήρῃ τὴν σημασίαν τοῦ προδραμικοῦ ἔργου τῆς Florence Nightingale καὶ τοῦ Ἑρκίου Ντυνάν, ἐτόνισε τὴν ατενὴν των σχέσιν καὶ

τὸν κοινὸν των εὐγενῆ σκοπὸν, ὅστις ἐκπροσωπεῖται σήμερον ἀπὸ τὴν Ἑρυθροσταυρικὴν ιδέαν καὶ ἠνχρήθη τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος ἀπένευεν ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ζητεῖ τὴν εἰσφορὰν σας στὸν Ἑρανο τοῦ 1967.

Τὸ χρῆμα ποῦ θὰ δώσετε στὸν Ε.Ε.Σ. θὰ ἐξασφαλίσῃ:

- Περιθαλψὶν εἰς τὰ θύματα τῶν ἀτυχημάτων.
- Νοσηλείαν εἰς ἀσθενεῖς καὶ ἀπόρους.
- Ρούχα εἰς πένητας γυνούους.
- Αἷμα εἰς ἀσθενεῖς καὶ πληγωμένους, ποῦ κινδυνεύουν.

Εἶναι ἱερὸν καθήκον καθεῖ Ἑλληνοῦ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν Ἑρανον τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐπιδίδει εἰς τὴν κ. Ἑλευθερίου τὸ ἀνώτατον παράσημον τῆς Florence Nightingale.

τὴν ἀνωτάτην διάκρισιν, τὸ μετάλλιον τῆς Florence Nightingale εἰς τὴν κ. Μ. Ἑλευθερίου, Γεν. Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν, ἐδώρησε δὲ κεφαλὴν Ὑγιείας εἰς τὴν Διευθύντριαν τῶν Νοσηλευτικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν δεσποινίδα G. Hentsch, ὡς Πρόεδρου τοῦ Συνδέσμου διὰ τὸν Σύνδεσμον FI. N. ἥτις πάλιν προσέφερεν εἰς αὐτὸν διὰ τὴν Σχολὴν Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ. ἀγαλμάτιον τῆς FI. N. Τέλος τὰς συνέδρους προσεφώνησαν ἡ Πρόεδρος τοῦ Ἑθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων Δις Ἑλ. Πατρινέλη, ἡ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Δις G. Hentsch καὶ ἡ Κα Μ. Ἑλευθερίου.

Τὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου ἦτο ἡ προαγωγὴ τῆς νοσηλευτικῆς φροντίδος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Εἰς αὐτὸ μετέσχον ἐν συνόλῳ 140 Ἀδελφαὶ προσερχόμεναι ἐξ 22 κρατῶν. Αἱ συνεδριάσεις διεξήχθησαν ὑπὸ ἀριστον πνεῦμα καὶ εἰς ἐξαιρετικὸν ἀτμόσφαιραν συναδελφώσεως καὶ συνεργασίας, οὕτως ὥστε τὸ Συνέδριον ἐστέφθη ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας, ὁφειλομένης κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ε.Ε.Σ. ὡς τοῦτο γενικῶς ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐτονίσθη ὑφ' ὅλων ὧσων ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.

ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΣΤΕΓΗΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ΤΟΥ ΕΝ ΒΟΥΛΑ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ Ε.Ε.Σ.

Τὴν 22 Σεπτεμβρίου, παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς Κυρίας Γεωργακοπούλου, τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Σ. Μαλασπίνα, τῆς Κυρίας Τρόμμελ, ὡς ἐκπροσώπου τῆς

Γυμναστικαὶ ἀσκήσεις.

Γερμανικῆς Πρεσβείας, τοῦ Προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Στέγης κ. Κ. Παπαδημητρίου μετ' ὁλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων, ἔγινεν εἰς τὴν «Στέγην τοῦ Παιδιοῦ» τοῦ ἐν Βουλᾷ Ἀσκληπείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἡ τελετὴ ἀποχαιρετισμοῦ τῶν παιδιῶν, ποῦ ἐξέρχονται διὰ νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα.

Κατ' ἀρχὰς ὁμίλησε μετ' ἀξίαν τὸν ἑρμηνὴν ἡ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐφορείας κ. Ἄντα Βλαχούτσικου, ἡ ὁποία, μεταξὺ ἄλλων, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ σκοπὸς μας εἶναι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν χαρὰ καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν παιγνιδιῶν (ποῦ τοὺς προσφέρουμε), νὰ καλλιεργήσωμε στὰ παιδιά τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὸν χαρακτήρα, γιὰ νὰ γίνουν χρήσιμα μέλη τῆς κοινωνίας», δὲν παρέλειψε δὲ ν' ἀπονείμῃ δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν νηπιαγωγὸν Δίδα Κατσαροῦ καὶ τὴν παιδοκόμον Ἀ/φνὴν Μένη, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς λειτουργίας τῆς «Στέγης» παραστήκουν μετὰ τὴν ἀφοσίωσίν τους πιστοὶ φρουροὶ δίπλα στ' ἀγαπημένα τους παιδιά, προσθέσασα ὅτι ὅλα τὰ ποιήματα, τραγούδια καὶ σκετσάκια εἶναι δημιουργία

τῆς πρώτης τῶν δὲ κοστούμια ἔργα τῶν χειρῶν τῆς δευτέρας.

Ἐπηκολούθησαν: ἐκτελέσεις γυμναστικῶν ἀσκήσεων, σκέτσ, παντομίμας, ἀπαγγελία ποιημάτων, ἀποχαιρετιστήρια τραγούδια, καὶ ἡ ὥραία τελετὴ ἔκλεισε μετὰ τὴν διανομὴ δώρων εἰς τ' ἀπερχόμενα παι-

Ἀπονομὴ δώρων.

διὰ (χαρτοφυλάκων, εἰδῶν γραφῆς κλπ.), ἐκ μέρους τῆς Ἐφορείας.

Ὅχι πιά βουβοὶ μπροστὰ στοὺς ξένους!

Ὅχι πιά σύμπλεγμα κατωτερότητας!...

«Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀναλογικὴ πρὸς τὴν γλῶσσάν του. γινώσκεις»
CHARLES QUINT 1500-1550

37 ΓΛΩΣΣΕΣ

ΑΓΓΛΙΚΑ - ΓΑΛΛΙΚΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ - ΙΤΑΛΙΚΑ
ΡΩΣΙΚΑ - ΙΣΠΑΝΙΚΑ
ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΑ - ΤΣΕΧΙΚΑ
ΣΟΥΗΔΙΚΑ - ΟΛΛΑΝΔΙΚΑ
ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ - ΝΟΡΒΗΓΙΚΑ
ΙΣΤΑΝΔΙΚΑ - ΙΡΛΑΝΔΙΚΑ
ΕΣΠΕΡΑΝΤΟ - ΑΡΑΒΙΚΑ
(Αλγερτινέζικα) - ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΑ
ΠΕΡΣΙΚΑ - ΙΝΔΟΣΤΑΝΙΚΑ
ΚΙΝΕΖΙΚΑ - ΙΑΠΟΝΙΚΑ
ΝΕΟΕΒΡΑΪΚΑ - ΝΕΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ Κ.Α.Π. Κ.Α.Π.

ΑΥΤΟΣ Ο ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΣΚΟΣ

σας ἐξηγεῖ πῶς
δὰ μάθετε εὐ-
κόλα νὰ μιλάτε
Αγγλικά ὅποι-
αδήποτε ἀπὸ
τὴς 37 ξένες
γλῶσσες τοῦ
Linguaphone.

ΖΗΤΗΣΤΕ
ΤΕΥΧΟΣ
ΚΑΙ ΔΙΣΚΟ
ΔΩΡΕΑΝ

Συμπληρώστε εὐανά-
γνωστα καὶ ταχυδρο-
μήστε μας τὸ ταχύ-
τερο τὸ παραπεύ-
ρω δελτίο.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE

Πανεπιστημίου 10 - Ἀθήναι (134)
Παρακαλῶ στείλατέ μου δωρεάν καὶ χωρὶς ὑποχρέωσιν τὸν δίσκον σας «ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ LINGUAPHONE», ποῦ μετὰ τὸ ἀναγνωρῆσαι σας τεύχος σας ἐπισκελῆται ὅπου 7.50 σε. γραμματὸσημα γιὰ ἐξόδο ἀποστολῆς κλπ. Ἡ γλῶσσά ποῦ ἐνδιαφέρει εἶναι ὁ: Με ἐνδιαφέρει γιὰ (ἀντικαταστήστε τὴν περὶ τὴν γλῶσσάν ποῦ ἐνδιαφέρει) τὸ ἑλπίδι - ἔργον - μόρφω-
ση - ἐκπαίδευση - ἐκτέλεσις - δέλτιον τῆς θέσεως μου - γιὰ νὰ μοῖσι εἰς παιδία

ὌΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΠΙΣΤΕΛΜΑ ἢ ΑΣΧΟΛΙΑ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10 - ΤΗΛ 623.980
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 68 - ΤΗΛ 32.970

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ο πρεσβευτής των Η.Π.Α. κ. Τάλμποτ απένειμε πρό τιμος το δίπλωμα του Τακτικού Έταίρου του Αμερικανικού Κολλεγίου Καρδιολογίας εις τόν κ. Φρίξον Κωστέαν, Διευθυντήν Καρδιολογικής Κλινικής Ε.Ε.Σ. Η άπονομή εγένετο εις τὸ ἐνταῦθα μέγαρον τῆς Αμερικανικῆς Πρεσβείας.

Ο κ. Φρ. Κωστέας κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἶχε παραμείνει ἐπὶ τετράμηνον εις Cleveland Ohio, ὅπου συνειργάσθη με ἐπιστήμονας

Ο κ. Φρ. Κωστέας

τοῦ Wertern Reserve University. Εἰς τὸ Αμερικανικὸν τοῦτο Πανεπιστήμιον ὁ κ. Κωστέας ἔδωκεν ὡρισμένης διαλέξεις ἐπὶ καρδιολογικῶν θεμάτων καὶ μετέσχευε εις πειράματα ἐπὶ τῆς φυσιολογίας τῶν στεφανιαίων ἀγγείων. Ἐν συνεχείᾳ ἐαλήθη ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ ἐν λόγῳ Πανεπιστήμιον εις Minneapolis, Minnesota, εις τὸ ἔτήσιον Αμερικανικὸν Συνέδριον ἐπὶ τῆς Ἰατρικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ο κ. Φρ. Κωστέας εἰργάσθη εις Cleveland ὡς ἐπίσημος προσκεκλημένος τῆς Αμερικανικῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τὸ ἔτος 1968 ἔχει προσκληθῆ ὑπὸ τοῦ Αμερικανικοῦ Κολλεγίου Ἰατρῶν τοῦ θώρακος, τοῦ ὁποίου ἐπίσης εἶναι ἑταῖρος, ὅπως δώσῃ διάλεξιν ἐπὶ θέματος τῆς εἰδικότητός του ἐνώπιον 2.500 ἱατρῶν, οἱ ὅποιοι θὰ μετὰσχουν εις τὸ συνέδριον τοῦ Κολλεγίου εις Ουάσιγκτων.

ΑΦΙΕΙΣ ΙΑΠΩΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Ἰάπωνες Ἐκπαιδευτικοὶ Ὑπεύθυνοι τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ε.Σ.Ν. με ἐπισκεφαλῆς τὴν Διευθύντριαν τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ε.Σ.Ν. Κυρίαν Hashimoto κατὰ τὴν ἀνὰ τὸν κόσμον περιοδείαν των, ἀφίχθησαν εις Ἀθήνας τὴν 15ην Σεπτεμβρίου. Κατὰ τὴν διήμερον εις Ἀθήνας παραμονὴν των ἐπεσκέφθησαν τὸ Ἀρσάκειον Ψυχικοῦ καὶ τὸ Κολλέγιον Ἀθηνῶν. Ἐκ τῶν ἐπαφῶν τὰς ὁποίας εἶχον με συναδέλφους των Μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν Σχολείων καὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν διδασκτῶν τούτων, ἀπεκόμισαν ἀρίστως ἐντυπώσεις καὶ ἐξέφρασαν κατ' ἐπανάληψιν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὸ ἐπιτελούμενον εις τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα ἐκπαιδευτικὸν καὶ ἐρυθροσταυρικὸν ἔργον.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν οἱ Ἰάπωνες Ἐκπαιδευτικοὶ μετὰ τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμὴν αὐτῶν γεῦμα εις τὸ ἐν Βουλᾷ Ἀσκληπιεῖον. Εἰς τὸ μέσον διακρίνονται ὁ Σύμβουλος τοῦ Ε.Σ.Ν. Κος Ι. Πλαστοπούλος, ὅστις ἀντεπροσώπευσε τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ., ἡ Δ/τρια τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ε.Σ.Ν. Κα Hashimoto, ἐκπρόσωποι τοῦ Ἐλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, τοῦ Ἀσκληπιείου καὶ Ἑλληνες Ἐκπαιδευτικοί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

18 Σεπτεμβρίου 1967
Ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ,

Πρὶν δυνηθῶμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν χώραν σας, ἦτο αὕτη πολὺ γνωστὴ μετὰξὺ τοῦ Ἰαπωνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι εἶναι ἡ χώρα εις τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες.

Δὲν εὐρίσκομεν λέξεις ικανὰς διὰ νὰ σὰς εὐχαριστήσωμεν ὅσον θερμὰ πρέπει, διὰ τὴν τόσον καλὴν υποδοχὴν, ἣν ἐπεφυλάξατε δι' ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀφίξεώς μας εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Ἑλληνικοῦ μετὰ τῆς ἀναχωρήσεώς μας.

Ἦτο μεγάλη χαρὰ καὶ τιμὴ δι'

Κατὰ τὴν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπισκεψίαν των ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Κου Κ. Γεωργακοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ μεταφέρουν πρὸς τοὺς συναδέλφους των καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος τὸν χαιρετισμὸν τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν.

Ἡ Δ/τρια τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ε.Σ.Ν. Κα Hashimoto ἠὲ χαρίστησε θερμότατα τὸν Κον Πρόεδρον διὰ τὴν λαμπρὰν φιλοξενίαν τῆς ὁποίας ἔτυχον καὶ διεβεβαίωσε ὅτι θὰ ἀναχωρήσουν ἐξ Ἑλλάδος μετὰ τὰς καλλιτέρας τῶν ἀναμνήσεων.

ἡμᾶς νὰ συναντήσωμεν τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ., παρὰ τὸ βεβαρυμένον λόγῳ τοῦ Συνεδρίου πρόγραμμα του. Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπομένας πάλιν μᾶς ἐδόθη μία ἀκόμη τιμὴ μετὰ τὸ νὰ μᾶς περιποιηθῇ ὁ Ἀντιπρόεδρος σας καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀσκληπιείου μετὰ τὸ ὥραϊον γεῦμα.

Ἡ διαμονὴ μας εις τὴν χώραν σας ὑπῆρξε σύντομος, ἀλλὰ ἡ φιλία μας ἀσφαλῶς θὰ διαρκέσῃ πολὺ. Εὐρισκόμενοι ἀκόμη εις τὴν περιοδείαν μας, ἐπιτρέψατέ μας νὰ σὰς ἀποστείλωμεν ἕνα σύντομον σημείωμα βαθείας εὐγνωμοσύνης.

Μετὰ τιμῆς
Ἡ ἀνὰ τὸν κόσμον περιοδεύουσα ὁμάς τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ὑπευθύνων τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.
(Ἔπονται ὑπογραφαί)

ΟΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΙΑ

Τὴν 2)10)67 ἐωρτάσθη ἡ «Ἡμέρα τοῦ Παιδιοῦ», εἰς τὸ κτίριον Κέντρου Αἱμοδοσίας, ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς Οἰκοῦ Νοσηλείας, με ὁμιλητρίαν τὴν ἐπισκεπτρίαν Ἀδελφὴν ΕΕΣ Ἐκπαιδευτικὸν Κέντρου Ὑγείας κ. Κ. Κιοσέ. καὶ με θέμα «Ἡ διατροφή τοῦ παιδιοῦ».

Παρευρέθησαν 200 ἄτομα: Διπλωματοῦχοι καὶ ἐθελονταὶ Ἀδελφαί, 50 μαθήτριά ἐπαγγελματικῶν σχολῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι. Ἐπίσης, εἶνε καὶ κινηματογραφικὴ προβολὴ σχετικὴ μετὰ τὴν περιποίησιν τοῦ παιδιοῦ.

Τὸ θέμα ἀνεπτύχθη ὡς ἑξῆς: Ἡ εὐθύνη τῶν γονέων διὰ τὴν διατροφήν καὶ διάπλασιν τῶν παιδιῶν εἶναι μεγάλη, σήμερον ὅμως δίπλα τοὺς στέκουν ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία ἔχει ἀφιέρωσει ἕνα μεγάλο μέρος γι' αὐτὸ καὶ παράλληλα μεγάλες βιομηχανίες ποὺ ἐργάζονται γιὰ νὰ δώσουν ὅ,τι ἀπαραίτητο γι' αὐτό. Ἐκατοντάδες συγγράμματα ἔχουν γραφῇ γιὰ νὰ μεταδώσουν τὴν

γνώσιν τῆς καλῆς πνευματικῆς καὶ σωματικῆς ἀναπτύξεως.

Ἀνεφέρθησαν αἱ πέντε κατηγορίαι τῶν τροφῶν καὶ ἐτονίσθη ἡ ἀξία τῆς κάθε μιᾶς χωριστὰ γιὰ τὸ παιδί. Με ἐξαιρετικὴ σαφήνεια ἀνεπτύχθη ὁ μητρικὸς καὶ ὁ τεχνητὸς θηλασμός καὶ τὸ ὅλον διαιτολόγιον μέχρι τοῦ τέλους τοῦ πρώτου ἔτους. Παράλειψις θὰ ἦτο ἐὰν δὲν ἀναφέρετο καὶ τὸ πλήρες διαιτολόγιον, καθὼς καὶ ἡ χορήγησις μωρουνελαίου.

Ἰδιαιτέρως ἐτονίσθη ὅτι: ἡ διατροφή τοῦ παιδιοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐμβρυακὴν ἀκόμη ζωὴν, κατὰ συνέπειαν σπουδαῖο ρόλο παίζει ἡ διατροφή τῆς ἐγκύου καθὼς καὶ ἡ ἐν γένει ὑγεία της.

Εἶναι καθήκον τῶν γονέων, κατέλξεν ἡ ὁμιλήτρια, ὅπως συμβουλευώμενοι τοὺς παιδιατροὺς καὶ τὸ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένο προσωπικόν, ὡς ἐπίσης Ἀδελφὴν Διδάσκουσάν ΟΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΙΑΝ, πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων ἐπιπλοκῶν.

ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΕΙΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Στιγμιότυπον ληφθὲν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας

ΑΝΑΚΟΜΙΑ ΤΗΣ ΣΟΡΟΥ Μ. ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ Θ. ΚΟΤΣΙΚΑ

Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀ' Νεκροταφείου, χοροστατούντων τῶν Μητροπολιτῶν Δημητριάδος, Γρεβενῶν καὶ Καστοριάς, ἐψάλη Τρισάγιον ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῆς σοροῦ τοῦ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου Θεοδώρου Θ. Κότσικα, ὅστις ἀπε-

βίωσεν ἐν Λαζάνῃ πρὸ πενταετίας. Ἡ σορὸς ἀναπετέθη εἰς Μνημεῖον ἀνεγερθὲν μερίμνῃ τοῦ Ἰδρύματος Κότσικα ἐπὶ χώρῳ εἰδικῶς προσφερθέντος ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Εἰς αὐτὸ παρέστη ἀντιπρόσωπος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁστις καὶ κατέθεσε δάφνινον στέφανον ἐκ μέρους Αὐτοῦ, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κ. Β. Δερδεμέζης, ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων κ. Νικολόπουλος, τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Μεγάλῃ ὁμᾶς Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐν στολῇ παρετάχθη πρὸ τῆς σοροῦ καὶ συνώδευσεν αὐτὴν μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας.

Κατὰ τὸ τελεσθὲν μνημόσυον ὁμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τὰς εὐεργεσίας τῆς οἰκογενείας Κότσικα καὶ εἰδικώτερον τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου Θ. Θ. Κότσικα, κατέθεσε δὲ καὶ δάφνινον στέφανον ἐκ μέρους τοῦ Ε.Ε.Σ.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Οἱ Ἐρυθροσταυρίτες μας ποὺ στέλλουν χειρόγραφα γιὰ τὴ στήλη συνεργασίας δὲν πρέπει νὰ γράφουν καὶ ἀπὸ τίς δύο ὅψεις τοῦ χαρτιοῦ, γιὰτὶ δυσκολεύουν τοὺς τυπογράφους. Διαβάζομε μόνον ὅσα κείμενα εἶναι γραμμένα ἀπὸ τὴν μιὰν ὄψιν.

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΕΦΟΔΙΟ ΓΙΑ ΠΛΗΘΟΣ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΕΣ

Εἶναι ἡ ἱκανότης νὰ σχεδιάζετε καὶ νὰ σκιάζετε — ἢ καὶ νὰ ζωγραφίζετε — ποὺ τὴν ἔχουμε ἐμφυτὴ ΟΛΟΙ οἱ ἄνθρωποι καὶ ποὺ δὰ σὰς τὴν καλλιεργῆσαι καὶ δὰ σὰς τὴν ἀναπτύξαι γρήγορα καὶ ἐκούρῳσα ἡ Σχολὴ Α.Β.Κ., με σπουδὴ σὺν σπῆτι σας, ὅπου καὶ ἂν μένετε. Ἡ σπουδὴ αὕτη, προκειμένου γιὰ τὰ παιδιά, εἶναι πολὺτιμη καὶ γιὰ τίς σχολικὰς ἐπιδόσεις τους σὲ τεχνικὰ καὶ ἄλλα μαθήματα, ὅπου οἱ μικροὶ καὶ οἱ νεαροὶ μαθηταὶ μας πάντα ξεχωρίζουν. Ζητήστε μας πληροφορίες καὶ ἀναλυτικὸ τευχὸς δωρεάν, χωρὶς καμὴν ὑποχρέωσιν σας. Ἄν μένετε στὴν περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν, μπορεῖτε καὶ νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε. Ἄν ἐμποδίζεσθε ἢ ἂν μένετε σ' ἐπαρχίαν, γράψτε μας, ἀναφέροντας καὶ ὅτι εἶσατε ἀναγνώστης τοῦ «Ἐλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος».

Σκίτσο ἐκ τοῦ φυσικοῦ, τοῦ νεοῦ μαθητοῦ μας Νικ. Χατζηθεοδώρου (Ἀθήναι)

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Κ.

ΣΧΕΔΙΟΥ — ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Πανεπιστημίου 10 — Τηλ. 628.904
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΑΡΑ: ΠΑΡΙΣΙ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

«ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ»

ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1967-68

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος προκηρύσσει διαγωνισμόν μεταξύ τῶν ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1967-68 διὰ τὸ βραβεῖον «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ».

Ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ἑκτῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀχιλλέως Κύρου, ὁ κ. Κύρος Κύρου προσέφερεν, εἰς μνήμην αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχ., ἵνα ἀπονεμηθῇ ὡς βραβεῖον Α' ἐκ 3.000 δραχ. καὶ Β' ἐκ 2.000 δραχ. εἰς δύο ομάδας Ἐρυθροσταυριτῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναπτύξουν τὴν καλύτεραν δρᾶσιν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1967-68.

Τὰ ποσὰ καὶ τῶν δύο βραβείων θὰ δοθοῦν εἰς σχολικὰ εἶδη ἢ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, τῆς προτιμίας τῶν βραβευθησόντων.

Αἱ ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ μετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ, θὰ ἀποστείλουν, διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Σχολείων τῆς περιφέρειας τῶν ἐκθεσίων τῆς δράσεώς των.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητής, μετὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγγον, θὰ διαβιβάσῃ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1968 εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. (ὁδὸς Λυκαβητοῦ 1), ὅσας κατὰ τὴν κρίσιν του εὐρίσκει ἀξίας βραβεύσεως.

Ἀφοῦ συγκεντρωθοῦν ὅλαι αἱ προτάσεις τῶν κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν, πενταμελὲς Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, δύο Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἐνὸς τῆς Μέσης καὶ ἐνὸς τῆς Δημοτικῆς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν, θὰ κρίνῃ εἰς ποίας ομάδας θ' ἀπονεμηθοῦν τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τομέων δραστηριότητος, τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διαγωνισθησόντων μέσων.

ΣΧΟΛΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Πολυάριθμοι αἰτήσεις ἐνδεῶν Σχολείων τῆς Ὑπαίθρου καταφθάνουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας διὰ τὴν ἀποστολὴν σχολικοῦ φαρμακείου. Τὸ περιεχόμενον τοῦ καθιστᾷ δυνατὴν τὴν παροχὴν Πρώτων Βοηθειῶν εἰς περιπτώσιν ἀνάγκης καὶ αποτελεσματικωτέραν τὴν διδασκαλίαν στοιχειωδῶν γνώσεων μαθημάτων Πρώτων Βοηθειῶν.

Οἱ Ἐρυθροσταυριταὶ καθηγηταὶ τῶν εὐπορωτέρων Σχολείων τῆς χώρας, δύνανται νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τῶν Σχολείων ἀπομεμαρυσμένων καὶ πτωχῶν χωρίων τῆς Πατρίδος μας. Παραθέτομεν πίνακα περιεχομένου ἐνὸς προχείρου φαρμακείου.

Περιεχόμενον προχείρου Φαρμακείου

Ἀμμωνία	γραμ.	50
Αἰθέρ	»	100
Οινόπνευμα καθαρὸν	»	500
Ὁξυγονοῦχον ὕδωρ	»	500
Βάμμα ἰωδίου		
Καρδιαζόλ ἢ Κοραμίνη	σολ.	2
Ἀλοιφὴ ἐγκαυμάτων		
Ἀσπιρίνη εἰς δισκία καὶ ὑπόθετα	δισκ.	50
Σόδα μαγειρικὴ	γραμ.	100
Βάμβαξ ὑδρόφιλος	κιλά	1
Γάζα ἀπεστειρωμένη	πακ.	20
Ἐπίδεσμοι διάφοροι	τεμ.	20
Λευκοπλάστης	ρολ.	2
Ταινία αἰμοστατικὴ		
Ψαλίδι	τεμ.	1
Θερμόμετρον	»	2
Σταγονόμετρον	»	2

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξυπηρετήσῃ διὰ τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν του κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον 10.314 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐκ τῶν ὁποίων 834 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Οἱ ἐξυπηρετηθέντες κατὰ κατηγορίαν ἔχουν ὡς ἑξῆς :

α) Τραύματα, κατάγματα κλπ. 4.543. β) Παθολογικὰ νοσήματα 3.612. γ) Λοιπαὶ περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, ἐγκαυμάτων κλπ. 2.159.

Χαρακτηριστικαὶ περιπτώσεις : Δηλητηριάσεις τροφικαί, φαρμακευτικαί 141. Καρδιολογικὰ νοσήματα 373. Λοιμώδη νοσήματα 19. Ἐγκαύματα 178. Μέθη 79. Ἡλεκτροπληξία 10. Παροχὴ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἱατρικῶν ὁδηγῶν εἰς Ποντοπόρα πλοῖα δι'

ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων των 27. Τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεὰν δι' ἀπόρους φιάλας αἵματος 287.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ

Αἱ γνώσεις παροχῆς Πρώτων Βοηθειῶν εἰς περιπτώσεις ἀνάγκης καὶ τῆς περιποιήσεως ἀσθενῶν, εἶναι πολὺτιμον διὰ πάντας ἐφόδιον.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ βοηθήσῃ τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας τῶν Σχολείων τῆς χώρας, ὁργανώνει εἰς ὀρισμένας πόλεις σειρὰν μαθημάτων Οἰκοὶ Νοσηλείας καὶ Πρώτων Βοηθειῶν.

Οἱ κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὶ παρακαλοῦνται ὅπως ἐνδιαφεροῦν, ὥστε τοῦ εὐεργετήματος τούτου νὰ ἐπωφεληθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι μαθηταί.

ΠΕΝΤΑΕΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ε.Ε.Σ.Ν. 1965-1970

Αἰσθανόμεθα μεγάλην ἱκανοποίησιν, διότι ἐκ τῶν ἀποστελλομένων ἐκθέσεων Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως καὶ τῶν σχετικῶν φωτογραφιῶν (καθαριότης ἀτομικῆ καὶ περιβάλλοντος, ἀποστράγγις λιμναζόντων ὑδάτων, καταστροφὴ βλαβερῶν ἐντόμων, δεινροφυτεύσεις, βοήθεια εἰς ἐνδεεῖς κλπ.), διαπιστώνομεν τὴν προθυμίαν τῶν Ἑλλήνων Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Ἐρυθροσταυριτῶν, διὰ τῆς ὁποίας συμβάλλουν εἰς τὴν καλλιτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ πενταετοῦς προγράμματος τοῦ Ε. Σ. (Ὑγιεινὴ διαπαιδαγώγησις - Πρῶται βοήθειαι - Πρόληψις Ἀτυχημάτων - Ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ Ὑγιεινή).

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ κατὰ τὸ νέον Σχολ. ἔτος ὅλοι οἱ Ἐρυθροσταυριταὶ μαθηταὶ μετὰ μεγαλύτερον ζῆλον καὶ πρωτοβουλίαν, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων των, θὰ συνεχίσουν τὴν Ἐρυθροσταυρικὴν δραστηριότητα πρὸς βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως εἰς τὸ περιβάλλον των καὶ γενικώτερον τῆς Κοινοότητός των.

Θὰ εἶναι, δι' αὐτοὺς μεγάλη ἡ ἱκανοποίησις, διότι μετὰ τὴν προθυμίαν των αὐτὴν θὰ βοηθήσουν τοὺς συνανθρώπους των νὰ ἔχουν μίαν καλλιτέραν διαβίωσιν καὶ θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Πατρίδα των νὰ προβάλλῃ μετὰ ὑπερηφάνειαν τὴν κοινωφελῆ Ἐρυθροσταυρικὴν δραστηριότητα τῶν τέκνων της.

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΕΠΛΑΙΝΟΣ

Τσιγκρίδα Εὐαγγελία — Φαλιάρα Ἑλένη
Ντάρφη Χρυσή — Λοσιάνου Ἀλεξάνδρα
3ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Καρδίτσης

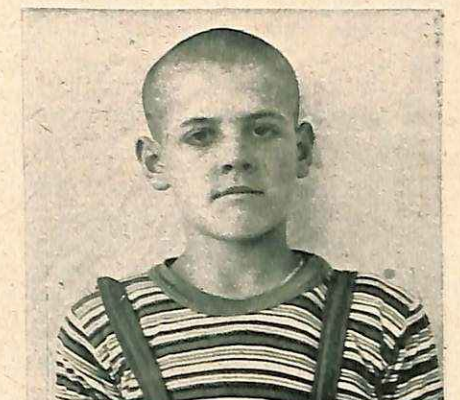
Καραμανίδης Ἀσημάκης
Δημοτικὸν Σχολεῖον Διαλεκτοῦ
Βοῖου — Κοζάνης

Τσίμπτσος Παῦλος
Δημοτικὸν Σχολεῖον Πενταλόφου
Βοῖου

Κουντούρης Δημήτριος
Γυμνάσιον Ἀρρένων
Λόφου Ἀξιωματικῶν Περιστερίου

Παπαγιαννόπουλος Χρήστος
Δημοτικὸν Σχολεῖον Λογαγιάων
Σπάρτης

Σουτάκη Κασσιανή — Ράπης Σέργιος — Σκόνδρας Κωνσταντῖνος
Α' Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀργούς — Ὀρεστιάδας

Ἀνεῦρον χρήματα καὶ διάφορα ἀντικείμενα ἀξίας, τὰ ὁποῖα παρέδωσαν εἰς τοὺς δικαιοῦχους.

ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Τὰ Δημ. Σχολεῖα Ἀγιονερίου Ἐλασσόνας, Μεσσηνίου Αἰγιαλείας, Θεσσαλονίκης Σιντικής, Λάλουκα Ἀργολίδος, Ζεφυρίας Μήλου, Ἑλληνικοῦ Μολάων, Χάρακος Μολάων, Θεσσαλονίκης Σιντικής, Μικροπόλεως Δράμας, 2ον Δημ. Σχολ. Αἰγίνης καὶ Λύκειον Θηλέων Ν. Ἰωνίας Ἀθηνῶν, μᾶς ἐστειλαν χαμομήλι καὶ ἄλλα φαρμακευτικὰ φυτὰ διὰ νοσηλευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα. Ἐπίσης τὰ Δημ. Σχολεῖα 1ον Σάμου, 1ον Δεσφάτης Ἐλασσόνας καὶ Ἀργυρουπόλεως Δράμας, ἀπέστειλαν ἀπ' εὐθείας δέματα μετὰ χαμομήλι εἰς Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα.

Ἐνισχύσατε τὸν Ἔθνον
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

**ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ
(Διὰ τοῦ Ε.Ε.Σ.)**
(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

30) Δημ. Σχολ. Ἀναβρυτῆς Λακωνίας δρχ. 200,31) 6ον Δημ. Σχολ. Κομοτινῆς δρχ. 705, 32) Δημ. Σχολ. Ἀμπελοχωρίου Καλαμπάκας δρχ. 210, 33)) Δημ. Σχολ. Φανερωμένης Σύρου δρχ. 330, 34) Δημ. Σχολ. Βεύης Ἀμυνταίου δρχ. 600, 35) 1ον Δημ. Σχολ. Ἱεραπέτρας δρχ. 400, 36) Δημ. Σχολ. Οἰκοτρ. Καλαβρύτων δρχ. 300, 37) Ναυτ. Λύκειον Γαλαξειδίου δρχ. 150, 38) 2ον Δημ. Σχολ. Δεσκάτης Ἐλασσόνοιο δρχ. 205, 39) Ἐρυθρ. μαθητρ. 6ου Δημ. Σχολ. Κομοτινῆς Φανῆ Βουσβούκη δρχ. 200.

*

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ
(Ἀποστολαὶ μέσῳ Ε.Ε.Σ.Ν.)

1) Τὸ Δημ. Σχολ. Μονοκλησιᾶς Σερρών εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Νεράιδας Εὐρυτανίας, 2) Τὸ Μικτὸν Γυμνάσιον Μοσχάτου εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀνω Ποταμιᾶς Εὐρυτανίας, 3) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Μεγάρων εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχ. Ἀγ. Γεωργίου Σκλίβανης Ἰωαννίνων, 4) Τὸ Δημ. Σχολ. Νέας Καρυᾶς Καβάλας εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Φουρνᾶ Εὐρυτανίας, 5) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ἱεραπέτρας Κρήτης εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχ. Ἀετοπέτρας Ἀγρινίου, 6) Τὸ Ζ' Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Λιθοχωρίου Εὐρυτανίας, 7) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ὑμηττοῦ εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. μαθητὰς Ὀλυμπίας, 8) Τὸ Δημ. Σχολ. Γιαννησαίου Ἀνδρου εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μπακαϊκίων Κυκλάς, 9) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Καισαριανῆς εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Λούτσης Πρεβέζης, 10) Τὸ Ζ' Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ροδιάς Ἀμαλιάδος, Παπαδᾶ Γορτυνίας, Λιθοχωρίου Εὐρυτανίας, Παντειχίου Θηβῶν, Πετρωτοῦ Δομοκοῦ καὶ Ἀράβων Κομοτινῆς, 11) Τὸ Ἰδ. Σχολ. Β. Σταυράκη Γλυφάδος εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Βλασίου καὶ Ἀγιονερίου Μουζακίου, 12) Τὸ Ζ' Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν ὕγειον. εἶδη εἰς Δημ. Σχολ. Πανασσού Γορτυνίας καὶ Καλυβίων Κονίτσας, 13) Τὸ Λύκειον Θηλ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς Γυμν. Δερβιζιά-

νων Ἰωαννίνων καὶ Δημ. Σχολ. Ἀνω Ποταμιᾶς Εὐρυτανίας, 14) Τὸ Ἰδ. Δημ. Σχολ. Μ. Πιτσολάντη Π. Φαλήρου εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀν. Κράφης Ἰωαννίνων, 15) Τὸ Ἰδ. Σχολ. α' Ἀγ. Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης Ν. Ψυχικοῦ εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μακροχώρας Θεσπρωτίας, 16) Τὸ ΙΑ' Λύκ. καὶ Γυμν. Ἀρρ. Περιστερίου εἶδη βοηθείας εἰς Ἐκκλ. Ὀρφαν. Βουλιαγμένης, 17) Τὸ Α' Γυμν. Θηλ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Πισοδερίου Φλωρίνης, Νεροφράκτου Δράμας, Πρώτης Σερρών, 18) Τὸ Δημ. Σχολ. Χρανῶν Πυλίας εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀετορράχης Δωδώνης, 19) Τὸ Δημ. Σχολ. Κοσσυκίων Ἰκαρίας εἶδη εἰς στρατιώτας τῶν συνόρων, 20) Τὸ Δημ. Σχολ. Διασέλου Τρικάλων εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μελετιάνων Κύμης, 21) Ἡ Ἰδ. Σχολὴ Μερ. Χατζήμπετη Ν. Φιλαδελφείας εἶδη βοηθείας εἰς Ἱερατ. Σχολ. Ἐάνθης.

*

**ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ
ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΔΥΤ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ**
(μέσῳ Ε.Ε.Σ.Ν.)

1) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς εἶδη Βοηθείας εἰς σεισμ. Ἰωαννίνων, 2) Τὸ Ἰδ. Σχολ. α' Ἀγ. Παύλου Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 3) Τὸ Γυμν. Ἀρρ. Δάφνης Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀγνάντων Ἀρτης, 4) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Β' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Λεπτιανῶν Ἀρτης, 5) Τὸ 102ον Δημ. Σχολ. Β' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μυροφύλλου Τρικάλων, 6) Τὸ ΙΒ' Γυμν. Θηλ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Γυμν. Ἀγνάντων Ἀρτης, 7) Τὸ Α' Γυμν. Ἀρρ. Νικαίας Πειραιῶς εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Κράφης, Μεγ. Γοτίστης, Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου Ἰωαννίνων καὶ Κορυφῆς Τρικάλων, 8) Τὸ Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνης εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Νεράιδας Τρικάλων, 9) Τὸ 16ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μεγ. Περιστερίου Ζαγ. Μετσόβου, 10) Τὸ 10ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μικρ. Περιστερίου Ζαγ. Μετσόβου καὶ Ἀετοῦ Τρικάλων, 11) Τὸ ΙΔ' Λύκ. Θηλ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Βιτουμᾶ Καλαμπάκας, Παχτουρίου Τρικά-

λων καὶ Τετρακώμου Ἀρτης, 12) Τὸ Δημ. Σχολ. Κακορέματος Πυλίας Μεσσηνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμοπαθεῖς Ἰωαννίνων, 13) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ν. Σμύρνης εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Κυψέλης, Μελισσουργῶν καὶ Ἀθαμανίου Ἀρτης, 14) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Αἰγάλεω εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Πλατανούσης καὶ Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων, 15) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Χαϊδαρίου εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 16) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Βαρβάρας Αἰγάλεω εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 17) Τὸ 70ον Δημ. Σχολ. Δ' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Καταρράκτου Ἀρτης, 18) Τὸ 75ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κρουοπηγῆς Καταρράκτου Ἀρτης, 19) Ἡ Ἰδ. Σχολ. Ἀγγελ. Ξηροῦ Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κράφης Ζαγ. Μετσόβου, 20) Τὸ 10ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κράφης Ζαγ. Μετσόβου, 21) Τὸ 7ον Δημ. Σχολ. Χαϊδαρίου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 22) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Χαϊδαρίου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 23) Ἡ Ἰδ. Σχολ. Χίλλ Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κρουοπηγῆς Καταρράκτου Ἀρτης, 24) Τὸ 84ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κρουοπηγῆς Καταρράκτου Ἀρτης, 25) Τὸ 88ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 26) Τὸ 69ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 27) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Βαρβάρας Αἰγάλεω εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Πλατανούσης καὶ Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων, 28) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Βαρβάρας Αἰγάλεω εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 29) Ἡ Ἰδ. Σχολ. Φαῖδ. Ροδάκη Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 30) Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μεγ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 31) Ἡ Ἰδ. Σχολ. Σταυρ. Αὔγουλέα Περιστερίου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικροῦ καὶ Μεγ. Περιστερίου Ζαγ. Μετσόβου, 32) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 33) Τὸ

82ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 34) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κράφης Ζαγ. Μετσόβου, 35) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Μεταμορφώσεως Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 36) Τὸ Νηπιαγωγεῖον Μεταμορφώσεως Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 37) Τὸ Νηπιαγωγεῖον Μοσχάτου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 38) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Δ' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 39) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Μοσχάτου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 40) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Μοσχάτου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 41) Ἡ Ἰδ. Σχολ. Κάπελλα Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κράφης Ζαγ. Μετσόβου, 42) Τὸ 36ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κουκουλίων Ἀρτης, 43) Τὸ 35ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κουκουλίων Ἀρτης, 44) Τὸ 37ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κουκουλίων Ἀρτης, 45) Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης, 46) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κράφης Ζαγ. Μετσόβου, 47) Τὸ 81ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 48) Τὸ 7ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μεγ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 49) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μεγ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 50) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μεγ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 51) Τὸ 21ον Δημ. Σχολ. Β' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραικικοῦ Ἀρτης, 52) Τὸ 32ον Δημ. Σχολ. Β' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραικικοῦ Ἀρτης, 53) Τὸ 52ον Δημ. Σχολ. Γ' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Κορυφῆς Τρικάλων, 54) Τὸ 1ον Νηπιαγωγεῖον Περιστερίου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικροῦ καὶ Μεγ. Περιστερίου Ζαγ. Μετσόβου, 55) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Χαϊδαρίου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 56) Τὸ Ἰδ. Σχολ. α' Οὐ Καλὸς Ποιμὴν Σπέρτου - Κοσμοπούλου Μοσχάτου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσό-

βου, 57) Τὸ 72ον Δημ. Σχολ. Δ' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Καταρράκτου Ἀρτης, 58) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μεγ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 59) Τὸ Ἰδ. Σχολ. Μαρ. Λεγάκη Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 60) Τὸ 49ον Δημ. Σχολ. Γ' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κορυφῆς Τρικάλων, 61) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Μεταμορφώσεως Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 62) Τὸ 9ον Μερόπειον Νηπιαγωγεῖον Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Καταρράκτου Ἀρτης, 63) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Χαϊδαρίου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 64) Τὸ Ἰδ. Σχολ. Ἰωάννας Στρατηγοῦ Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κράφης Ζαγ. Μετσόβου, 65) Ἡ Ἰδ. Σχολὴ Μαρ. Λυμπερῆ Μοσχάτου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 66) Τὸ 101ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κουκουλίων Ἀρτης, 67) Τὸ 14ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης, 68) Τὸ 9ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης, 69) Τὸ 13ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης, 70) Τὸ 77ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 71) Τὸ 78ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 72) Τὸ Ἰδ. Σχολ. Αἰκ. Ἀρώνη Παναγιωτίδου Ταύρου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 73) Τὸ 11ον Δημ. Σχολ. Περιστερίου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικροῦ καὶ Μεγ. Περιστερίου Ζαγ. Μετσόβου, 74) Τὸ 12ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης, 75) Τὸ 39ον Δημ. Σχολ. Β' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κουκουλίων Ἀρτης, 76) Ἡ Ἰδ. Σχολὴ Τατάκη - Οἰκονομίδου Ἀγ. Αναργύρων Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μυροφύλλου Τρικάλων, 77) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 78) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 79) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Μεταμορφώσεως Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ.

Τετρακώμου Ἀρτης, 80) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 81) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 82) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 83) Τὸ 73ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 84) Τὸ 76ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μελισσουργῶν Ἀρτης, 85) Τὸ 10ον Δημ. Σχολ. Αἰγάλεω εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 86) Ἡ Ἰδ. Σχολὴ Μερ. Χατζήμπετη Ν. Φιλαδελφείας εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Παχτουρίου Τρικάλων, 87) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Αναργύρων Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Νεραίδας Τρικάλων, 88) Τὸ 31ον Δημ. Σχολ. Γ' περ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Νεραίδας Τρικάλων, 89) Τὸ 3ον καὶ 4ον Δημ. Σχολ. Ταύρου Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 90) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ἐλευσίνος εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Κτιστάδων Ἀρτης, 91) Τὰ 9ον καὶ 12ον Δημ. Σχολ. Ν. Λοισίων Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου Τρικάλων, 92) Τὸ 46ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κουκουλίων Ἀρτης, 93) Τὸ Ἰδ. Σχολ. Μ. Ρεβέλλα Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀγνάντων Ἀρτης, 94) Τὸ Ἰδ. Σχολ. Γιαννίσση Κάτω Πατησίων Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μικροσπηλιάς Ἀρτης, 95) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ταύρου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 96) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ταύρου εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 97) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Γαλατσίου Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 98) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Γαλατσίον Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 99) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 100) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 101) Τὸ 60ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀετοῦ Τρικάλων, 102) Τὸ 29ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραικικοῦ Ἀρτης, 103) Ἡ Ἰδ. Σχολὴ Πα-

τέλλῃ Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ρηγάνης Ἰωαννίνων, 104) Τὸ δὸν Νηπιαγωγεῖον Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 105) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 106) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 107) Τὸ Π' Λύκ. Θηλ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχ. Παλαιοχωρίου Ἰωαννίνων, 108) Τὸ 54ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου Τρικάλων, 109) Τὸ 45ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κουκουλιῶν Ἀρτης, 110) Τὸ 28ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραικικοῦ Ἀρτης, 111) Τὸ 7ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἰωνίας εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης, 112) Τὸ 14ον Δημ. Σχολ. Αἰγάλεω εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου καὶ Πλατανούσης Ἰωαννίνων, 113) Τὸ 108ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 114) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 115) Τὸ 110ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μικροσπηλιάς Ἀρτης, 116) Τὸ 26ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης, 117) Τὸ 66ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Μυροφύλλου Τρικάλων, 118) Τὸ 87ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 119) Τὸ 7ον Δημ. Σχολ. Ν. Λιοσίων εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Παλαιοχωρίου Τρικάλων, 120) Τὸ 24ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραικικοῦ Ἀρτης, 121) Τὸ 23ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραικικοῦ Ἀρτης, 122) Τὸ 27ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραικικοῦ Ἀρτης, 123) Τὸ Δημ. Σχολ. Τζίτζιφῶν Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ζαγ. Μετσόβου, 124) Τὸ Δημ. Σχολ. Πολυδενδρίου Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Κουκουλιῶν Ἀρτης, 125) Τὸ 18. Δημ. Σχολ. Σιδεράτου - Παπαδοπούλου Ν. Λιοσίων εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀετοῦ Τρικάλων, 126) Τὸ Δημ. Σχολ. Νέας Μάκρης Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων, 127) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ.

Λεπιανῶν Ἄρτης, 128) Ἡ Ἰδ. Σχολή Ἡλιάδου Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Παχτουρίου Τρικάλων, 129) Τὸ 65ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολεῖον Μυροφύλλου Τρικάλων, 130) Τὸ 25ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραμικοῦ Ἄρτης, 131) Τὸ Ἰδ. Σχολ. Χιουρέα Καλλιθέας εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Θεοδωριανῶν Ἄρτης, 132) Τὸ 30ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραμικοῦ Ἄρτης, 133) Τὸ 44ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Νεράιδας Τρικάλων, 134) Τὸ Ἐκπ/ριον Ρουσέα - Γεωργίτση Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ζαγ. Μετσόβου, 135) Τὸ 22ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Γραμικοῦ Ἄρτης, 136) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀναργύρων Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Νεράιδας Τρικάλων, 137) Τὸ 83ον Δημ. Σχ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Καταρράκτου Ἄρτης, 138) Τὸ 71ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Καταρράκτου Ἄρτης, 139) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ν. Ἡρακλείου Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Τετρακλίου Ἄρτης, 140) Τὸ Νηπιαγωγεῖον Νέας Περάμου Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων, 141) Τὸ Δημ. Σχολ. Λάσκας Καλογήρου Μεγάρων εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Νεράιδας Τρικάλων, 142) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Πετρουπόλεως Ἀθηνῶν εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Αἰετοῦ Τρικάλων, 143) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀναργύρων Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Νεράιδας Τρικάλων, 144) Τὸ Δημ. Σχολ. Ραφίνας Ἀττικῆς εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολεῖον Λεπιανῶν Ἄρτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΥΠΕΡ ΑΠΟΡΩΝ κλπ.
(ἀπ' εὐθείας)

1) Τὸ Γυμν. Ἀλυστράτης Φυλ-
λίδος δρχ. 312 εἰς ἄπορον ἀσθενή.
2) Τὸ Γυμν. Κρανιδίου Ἀργολίδος
δρχ. 1.000 εἰς Παιδ. Στεγικόν
Παράρτημα. 3) Τὸ Ἰδιωτ. Δημ.
Σχολ. Β. Σταυράκη Γλυφάδος Ἀτ-
τικῆς δρχ. 200 εἰς ἄπορον ἀσθενή
τοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης. 4)
Τὸ Ἰδιωτ. Λύκειον «Ἑλληνησμός»
Πειραιῶς, δρχ. 5.314,50 ὑπὲρ δια-
φόρων φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. 5)

Τὸ 43ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν δρχ. 450 εἰς τὸ «Σπίτι τῆς Σποργῆς». 6) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Χίου διάφορα χρηματικά ποσὰ ὑπὲρ διαφόρων φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. 7) Τὸ Δημ. Σχολ. Παλιαμπέλων Πιερίας δρχ. 500 εἰς ἄπορον μαθήτριαν. 8) Τὸ Δημ. Σχολ. Κομάρων Ὁρεστιάδος διάφορα χρηματικά ποσὰ ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. 9) Τὸ Δημ. Σχολ. Κοκκινομηλέας Ἰστιαίας δρχ. 325 εἰς Δημ. Σχολ. Τόρνου Εὐρυτανίας. 10) Τὸ Ἑλλην. Δημ. Σχολ. Χάϊλμπρου Γερμανίας Μάρκα 706,50 εἰς ὀρφανόν. 11) Τὸ Δημ. Σχολ. Σταυρουπόλεως Εἰσάνθης χρηματικά ποσὰ εἰς ἄπορον. 12) Τὸ Δημ. Σχολ. Ὁρχομενοῦ Λεβαδείας δρχ. 1.150 εἰς ἄπορον. 13) Τὸ Δημ. Σχολ. Μεσοχωρίου Λαρίσης δρχ. 885 δι' ἀνέγερσιν Μνημείου. 14) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Κύμης Εὐβοίας δρχ. 354 εἰς Τάρλαν Ἀμφιλοχίας, ὡς συμβολῆν δι' ἀνέγερσιν σχολικοῦ κτηρίου. 15) Τὸ Δημ. Σχολ. Ὀλομάδων Γορτυνίας δρχ 40 ὑπὲρ τοῦ Ἀντικαρχινικοῦ ἀγῶνος.

Παρακαλοῦμεν ὅπως γίνη
τὸ ταχύτερον ἐξόφλησις
τοῦ ὀφειλομένου ἀντιτί-
μου τοῦ Περιδικοῦ, διότι
ἡ χαμηλὴ τιμὴ αὐτοῦ μό-
λις καλύπτει τὰ ἐξοδα ἐ-
δόσεώς του.

**ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ
ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ :**

1) Πρέπει να συμπληρωθούν και να μᾶς σταλούν τὸ τ α χ ύ τ ε ρ ο ν: τὸ Γενικὸν Δελτίον ἔγγραφῆς τοῦ σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ καταστάσεις ἔγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν.

2) Ἐπιστροφαὶ φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός· δηλ. τεύχῃ Νοεμβρίου 1967 θὰ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1967.

3) Τὰ ἐμφάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν καὶ μὴ στέλλονται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως: «Ἐ λ λ η ν ι κ ὸ ν Ἐ ρ υ θ ρ ὸ ν Σ τ α υ ρ ὸ ν Ν ε ὅ τ τ ο ς», ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1,— διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξις.

4) Πρέπει να στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα καὶ σύντομον περιλήψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν διὰ νὰ δημοσιεύωμεν εἰς τὸ Περιοδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώνωμεν σχετικῶς τὸν Γενετὴν.

5) Αἱ ἀποτελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι νὰ ἀπεικονίζουσι Ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν καὶ νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν παραστατικώτεραι, ὥστε ἡ ἐπεξήγησις νὰ εἶναι σχεδὸν περιττὴ καὶ τὰ πρόσωπα νὰ φαίνονται τελείως ἀπερροφημένα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦν.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΧΑΙΡΕΤΑ
ΤΟΥΣ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

Ἐκθεσις ἀποχαιρετιστήριος τῆς ΙΩ-
ANNAΣ ΠΡΟΒΑΤΑ, μαθητρίας τῆς
Ε' Τάξεως, Καβαλλοῦρι 25-6-67

ΣΤΟ ΚΑΛΟ ΣΥΜΜΑΘΗΤΑΙ ΜΑΣ

Είναι δύσκολο σέ μένα νά κατορθώσω μέ τὸ μολύβι μου νά γράψω αὐτὰ πού ἡ καρδιά μου καὶ οἱ καρδιές 55 συμμαθητῶν μου σκέπτονται στήν ἀποψινὴ συγκινητική συγκέντρωσι...

Οἱ συμμαθηταὶ μας μέχρι χθές, μεγαλωμένοι ἀπὸ τὰ νόματα τοῦ πολιτισμοῦ μας, πλουτισμένοι ἀπὸ τὶς ἀρετὲς τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θρησκείας μας, ποτισμένοι ἀπὸ τὴν ἀδολη καὶ δυνατὴ ἀγάπη τῶν δασκάλων, ἀφήνουν τὰ σχολικά μας θρανία καὶ ξεκινοῦν γιὰ μιὰ καινούργια ζωὴ, μιὰ ζωὴ ποὺ δὲν ἔχει πάντοτε ξάστερο οὐρανό, ἀλλ' ὅστος οἱ συμμαθηταὶ μας εἶναι πλουτισμένοι μὲ δυνατὰ ἀλεξιέραυνα ποὺ τὰ ἔδωσαν οἱ δασκάλοι μας ὥστε νὰμποροῦν νὰ ἀντιμετωπίζουν τοὺς κεραυνοὺς τῆς ζωῆς.

Πραγματικά τους ζηλεύω. Θά-
θελα να ήμουν στην θέση τους. Δεν
είναι πιά μικρά παιδιά. Μεγάλοι
όλοι τους είναι και ενώ ως τώρα πε-
ρίμεναν τα πάντα από τους άλλους,
τώρα περιμένουν οι άλλοι απ' αυ-
τούς τα πάντα.

Χάνουμε ἐμεῖς τὰ παιδιὰ τοὺς στενωτέρους φίλους. Χάνουν οἱ δάσκαλοι τὰ μεγάλα παιδιὰ. Χάνουν οἱ μικροὶ τοὺς μεγάλους φίλους. "Ὅλους αὐτοὺς πὺν χάνετε, καλοῖ μου φίλοι τῆς ΣΤ", ἀντιπροσωπεύω τὴν ὥρα αὕτῃ ἐγώ.

“Ολοι αὐτοὶ ποὺ ἀφήνετε ἐδῶ, εἴτε λέγονται δάσκαλοι, εἴτε λέγονται συμμαθηταί, εἴτε λέγονται ξέγνοιαστοὶ ζωῇ, ἔχουν σὲ σᾶς στραμμένη τὴν ὥρα αὐτὴ τὴν σκέψιν τους.

Σὰς βλέπουν μεγάλους ἄνδρες μέ-
σα στὴν κοινωνία, δημιουργοὺς κα-
λῶν ἔργων, καλλιεργητὲς τοῦ μεγα-
λείου καὶ τῆς δόξας τῆς Ἑλλάδος
καὶ τοῦ φωτὸς τοῦ Χριστοῦ.

Θά βρῆτε ἀλήθεια δυσκολίες στὴν
ζωή σας. Θά στενοχωρηθῆτε. Ἐχε-
τε ὅμως μέσα σας ριζωμένους τοὺς
σπόρους πὺ ἔσπειρε στὶς καρδιές
σας τὸ γουσό μας σκολειό, σπόρους

ποὺ ἂν καλλιεργηθοῦν θὰ δώσουν
καρποὺς σπουδαίους.

Ἔχετε κοντά σας πλούσιες τίς
εὐχάς τῶν δασκάλων σας, πού ποτὲ
δὲν ἔδειξαν παραπόνου χεῖλη σὲ σᾶς
ἐνῶ σεῖς τοὺς τυραννοῦσατε.

Ἔχετε κοντά σας τις εὐχές 55
 συμμαθητῶν σας, ἀδελφῶν σας,
 με τὰ ἴδια χριστιανικά καὶ ἐθνικά
 ἰδεώδη, ποὺ σᾶς παραστέκονται τὴν
 ὥρα αὐτῇ γιατί νοιώθουν ἴσως τὸν
 ἴδιο πόνο ποὺ νοιώθετε καὶ σεῖς.

Ὅμως πηγαίνετε στὸ καλὸ. Ὁ-
πλισμένοι καθὼς εἰστε θὰ μπορέ-
σετε ἀσφαλῶς νὰ ἀνοίξετε δρόμο
μέσα ἀπὸ τὰ ἀγκάθια καὶ τὴν ἄκαρ-
πη γῆ, καὶ τὴν κάνετε γῆ τῆς ἐπαγ-
γελίας.

Κλαίτε τώρα. Ναι, τὸ βλέπω ὅτι κλαίτε. Πιστεύω καὶ εὐχομαι τὰ δάκρυά σας αὐτὰ νὰ εἶναι δάκρυα εὐγνωμοσύνης γιὰ τοὺς δασκάλους μας, ἀγνὸ θυμίαμα ποὺ θὰ φτάνη ψηλά στοῦ Μεγάλου Δάσκαλου Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εὐχομαι ἐκ μέρους ὁλῶν τῶν συμμαθητῶν μας νὰ σᾶς εὐλογῇ πάντοτε.

Στὸ καλὸ καλοὶ μας φίλοι.

*

Ἀποχαιρετιστήριος ἔκθεσις τοῦ ἀπο-
λυομένου μαθητοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΨΑΡΑ, Καβαλλοῦρι 25-6-67.

ANTIO ΧΡΥΣΟ ΜΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωὴν του,
ἀπὸ οὗαν γεννηθῇ, ζῇ μεγάλης σι-
τιμῆς χαρᾶς καὶ λύτης, εὐτυχίας καὶ
δυστυχίας, ἐλπίδας καὶ ἀπελπισίας.
Καθένας εὐχεται στὸν ἄλλον νὰ τοῦ
τύχουν στὴ ζωὴ του σιτιμῆς εὐτυ-
χίας μόνον, χαρᾶς μόνον καὶ ποτὲ
δυστυχίας. Ἀναρωτιέται λοιπὸν κι
ἐγὼ τὴν ὥρα αὐτῇ, οἱ σιτιμῆς ποῦ
περνῶ ἀπὸφε πῶς πρέπει νὰ χαρο-
κτηρισθῶν; Λύτης ἢ χαρᾶς; Εὐ-
τυχίας ἢ δυστυχίας; Δὲν πρέπει νὰ
γελῶ τὸν ἑαυτὸ μου: Εἶναι λίγο ἀπ’
ἅλα καὶ χαρᾶς καὶ λύτης.

Μία ζωή 6 χρόνων, ένας παρά-
δεισος καλωσύνης, ένας ολάνθιστος
άνθρoπoς ασύγκριτης δημοφιλίας και
ευωδίας, μās πιάνει από το χέρι,
καίτοι είμαστε μεγάλοι, μās πλου-
τίζει με τo θρωμά του και φιλών-
τας μας στο μέτωπο, μās στέλνει
στη ζωή που λέγεται ά γ ώ ν α ς.

Μὰ μᾶς διώχνει ἀπὸ κακία τὸ
σχολεῖό μας; Δὲν μᾶς θέλει κοντά
του; Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ μᾶς διώχνει:
ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπᾷ.

.....

Συμμαθηταί μου, καλοί μου φί-
 λοι, καὶ σὲ σᾶς ἀνήκουν τὰ δάκρυά
 μου. Σεῖς, θὰ μείνετε στὸ πνευματι-
 κὸ αὐτὸ ἐργαστήρι ἀκόμα, καὶ θὰ
 φωτισθῆτε μὲ τὸν πλοῦτο τῶν γραμ-
 μάτων. Ἀκούστε με ὅμως: Ἀγαπᾶ-
 μεν ὅλη τὴν καρδιά σας τοὺς δι-
 σκάλους μας, νὰ τοὺς πονᾶτε, νὰ
 τοὺς ἀκούτε. Ἔτσι θὰ εὐτυχῆτε κι
 ἐσεῖς καὶ ἐκεῖνοι. Εἶναι σπουδαῖο δῶ-
 ρο γι' αὐτοὺς. Δὲν ξέρω ἂν ἡ
 τύχη βοηθήσῃ νὰ πάω σὲ
 ἄλλο σχολεῖο. Οἱ δικαί-
 οί μου δὲν ἤμποροῦν. Ἡ σκέ-
 ψις μου ὅμως, μετὰ ἀπὸ τοὺς δι-
 σκάλους, θὰ βρίσκεται σὲ σᾶς δι-
 λους. Ὁ Θεός, ἡ Ἑλλάδα καὶ οἱ δι-
 σκαλοὶ σας ἄς εἶναι ἡ μοναδικὴ σκέ-
 ψις στὴ ζωὴ σας. Ὁ Θεὸς θὰ σᾶς
 εὐλογῇ. Ἡ Ἑλλάδα αὐριο θὰ σᾶς
 στεφανώνῃ με δόξα. Οἱ δισκαλοὶ
 σας θὰ δακρῶζον ἀπὸ συγκίνησι
 γιὰ τοὺς μαθητάς τους.

Σὰς ἀφῆρω λοιπὸν ὅλους. Σὰς
φιλῶ μὲ τὰ χεῖλη τῆς καρδιᾶς μου.
Σχολεῖό μου, δασκάλοι μου, συμμα-
θηταί μου, παρακαλεῖτε τὸν Θεὸν
γὰρ τὴν εὐτυχίᾳ μου. Δακρυσαμένος,
ὅπως τώρα, πάντα θὰ σὰς εὐγνω-
μωνῶ.

Σημείωσις: Κ* οἱ δύο συνθέσεις ἐγράψαν
εἰς τὸ σχολεῖον. Ἀποτελοῦν ἐπιλογὴν ἀπὸ τῶν
πυνήματων τῶν μαθητῶν.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ

Ἐμπρός, δεντράκια νὰ φυτέψουμε
ὅλοι
στὸν κῆπο μας καὶ στοὺς ἀγρούς,
παιδιά,
νὰ γίνη ὁ τόπος μας ἕνα περβόλι
γεμάτο γλωσσούλλα κα' εὐωδία.

Ἐμπρός, παντοῦ τὸ πράσινο τὸ
 χρῶμα
 σὰν ὁμορφο ταπέτο ν' ἀπλωθῇ,
 τῶν ρεματιῶν καὶ τῶν βουνῶν τὸ
 χῶμα
 μὲ πράσινο βελούδο νὰ ντυθῇ.

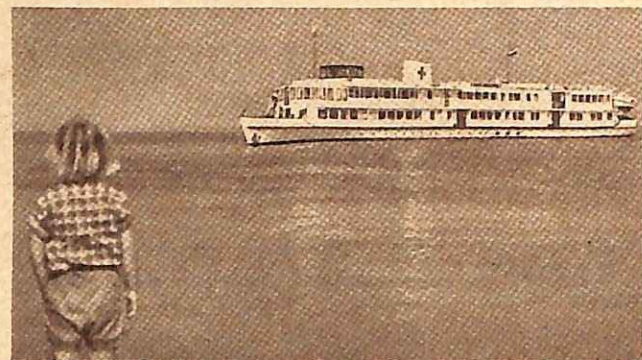
ΝΙΚ. Σ. ΧΡΟΝΗΣ
Διδάσκων

ΤΑ ΕΚΑΤΟΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΥ Ε.Σ.

Ο Ολλανδικός Ερυθρός Σταυρός εορτάζει τα εκατό χρόνια της λειτουργίας του με συμμετοχήν όλων των όμοιων οργανώσεων. Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός έσπευσε να συγχαρή εγκαρδώς την Διοίκησην του Ο.Ε.Σ. επί τῷ εκατονταετηρίδι του, ἐδῶρθε δὲ εἰς αὐτὸν κεφαλὴν Ὑγείας καὶ ἀργυρᾶν πλάκα μετὴν ἐξῆς ἀφιέρωσιν, χαραγμένην με χρυσὰ γράμματα:

A LA CROIX-ROUGE HOLLANDAISE
CELEBRANT LE CENTENAIRE DE SA FONDATION
HOMMAGE FRATERNEL
ET CHALEUREUSES FELICITATIONS
DE LA CROIX ROUGE HELLENIQUE
QUI FORME DES VŒUX
POUR LA CONTINUATION ILLIMITÉE
DE SON ACTIVITÉ EMINEMMENT HUMANITAIRE

«Τὸ κίνητρο πὸν ἐδημιούργησε τὸν Ὀλλανδικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸ ὑπῆρξε τὸ συναίσθημα τοῦ ἐλέους, κεντρισμένο ἀπὸ τὰ δεινὰ τῶν πεδίων τῆς μάχης. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔχει τᾶς σκοπὸ του νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα, τόσο κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου ὅσο καὶ κατὰ τὸν καιρὸ τῆς εἰρήνης, χωρὶς διάκρισι φυλῆς, χρώματος, θρησκείας, γένους, κοινωνικῆς θέσεως κλπ., νὰ παραστέκεται στοὺς ἀρρώ-

Τὸ Ἐρυθροσταυρικὸ «Πλοῖο τῆς Εὐτυχίας» στὰ κανάλια τῆς Ὀλλανδίας.

στον καὶ τοὺς κατατρεγμένους, νὰ παρέχῃ τέλος γενναϊδωρὰ τὴν βοήθειά του κατὰ ὅποιονδήποτε τρόπο, ἀποβλέποντας μόνον στὴν πρόληψιν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἀνθρώπινου ἄλγους.»

Ἰδὸν τὸ παγκόσμιον ἰδανικόν, καθὼς ἐκφράζεται στὸ καταστατικὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῶν Κάτω Χωρῶν, πὸν εορτάζει ἐφέτος τὴν ἐκατονταετηρίδα του.

Ὁ Ε.Σ. Κάτω Χωρῶν ὀφείλει τὴν ἰδρυσί του στὸν τότε μονάρχην Γουλιέλμο τὸν Τρίτο. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν κίνησιν πὸν διαγραφόταν στὴ Γενεύη.

Ὅταν ὠρισμένες δυσκολίες ἀπειλήσαν νὰ ματαιώσουν τὴν ἰδρυσιν Ε.Σ. στὶς Κάτω Χῶρες, πάλι χρειάστηκε ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλία ὁ Γουλιέλμος 3ος. Μετὰ τὸ βασιλικὸ διάταγμα τῆς 19 Ἰουλίου 1867 ἐκιοποίησε τὴν ἀπόφασί του νὰ ἰδρυθῇ ὀλλανδικὴ «Ἐταιρεία Βοηθείας» γιὰ νὰ παραστέκεται στοὺς πληγωμένους στρατιῶτες κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ

πολέμου, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ ἢ τὴ μὴ συμμετοχὴ τῶν Κάτω Χωρῶν στὶς ἐχθροπραξίες.

ΤΟ ΙΝΔΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

Στὴν Ἰνδία λανθάνει πάντοτε ὁ κίνδυνος τῆς πείνας. Μόλις ἀρχίσουν νὰ φυσοῦν οἱ θερμοὶ ἄνεμοι, προβάλλει ὁ κίνδυνος πὸν ἀπειλεῖ νὰ δυσχεράνη σὲ μεγάλο βαθμὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Ἰνδίας κατὰ τῆς πείνας. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς εἶναι συχνότερος καὶ μεγαλύτερος στὰ κράτη τῆς ἰνδικῆς ὁμοσπονδίας, πὸν περισσότερο μαστίζονται ἀπὸ τὴν ἀναβροχιά καὶ τὴν ξηρασία.

Ὁ Ἰνδικὸς Ε.Σ. μᾶς πληροφορεῖ πὼς ἐφέτος τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐσοδείας τοῦ ρυζιοῦ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἐξασφαλισθῇ πρὶν ἀπὸ τὸν Νοέμβριον. Ἔτσι οἱ ὑπηρεσίες του θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ συνεχίσουν ὡς στὸ τέλος τοῦ μηνὸς αὐτοῦ τὴ διανομὴ τοῦ γάλατος σὲ παιδιὰ καὶ ἀρρώστους στὰ κράτη Μπιχάρ καὶ Οὐτταρ Πραδές.

ΑΥΤΟΘΥΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ὁ καθηγητὴς τῆς βιολογίας καὶ τῶν μαθηματικῶν καὶ μέλος τῆς ὑπηρεσίας σωτηρίας τῶν πνιγμένων Βέρνερ Μόριτς ἀπέθανε θυσιάζοντας τὴ ζωὴ του, γιὰ νὰ προφυλάξῃ δώδεκα παιδιὰ ἀπὸ σκληρὸ θάνατο μέσα στὶς φλόγες, τὴν ὥρα τοῦ σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος στὸ Λανγκενβέντινγκεν τῆς Γερμανίας. Ἐταξίδευε μετὰ τὴν ἴδια ἀμαξοστοιχία καὶ βρέθηκε σὲ βαγόνι πὸν ἔμεινε ἀπείραχτο. Χωρὶς νὰ διστάσῃ, πετάχτηκε ἔξω ἀπὸ τὸ διαμέρισμά του καὶ βάλθηκε νὰ σώζῃ τὸ ἓνα παιδί ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο βγάζοντάς τα μὲς ἀπὸ τὸ φλεγόμενο βαγόνι. Ἐκτελώντας τὸ ἀξιοθαύμαστο τοῦτο ἔργο τῆς αὐτοθυσίας, ἔπαθε τόσα ἐγκαύματα, πὸν οἱ γιατροὶ δὲν μπόρεσαν πιά νὰ τὸν σώσουν. Μιὰν ἡμέρα ὕστερα ἀπὸ τὸ σιδηροδρομικὸ δυστύχημα ξενύχνησε. Τὸ γραφεῖο τοῦ προεδρίου τοῦ ἀπένειμε «μετὰ θάνατον» τὸ τιμητικὸ χρυσὸ μετάλλιο τοῦ Γερμανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὁ ἐξαιρετικὸς αὐτὸς ἄνθρωπος καὶ ἀλτροῦστῆς ἀφῆνι γυναικα καὶ τρία μικρὰ παιδιὰ, ὁρατὰ τῶρα ἀπὸ πατέρα.

ΑΔΕΛΦΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΟΡΜΟΖΑ

Τὸν Ἰούλιον ἔφτασαν στὸν κεντρικὸν ἀερολιμένα Τέμπερλχοφ τοῦ Ἀντικοῦ Βερολίνου 16 ἀδελφές νοσοκόμες ἀπὸ τὴν Φορμόζα. Οἱ Κινέζες αὐτές ἀδελφές θὰ ἐργασθοῦν σὲ διάφορα νοσοκομεία τοῦ δυτικογερμανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, στὸ πλαίσιο συμφωνίας γιὰ δύο χρόνια, ἀπὸ πρῶτα μαθητεύσουν σὲ ἰδιαίτερα εἰσαγωγικὰ ἐργαστήρια. Ἡ εἰκόνα μας δείχνει τὶς ἀδελφές νοσοκόμες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀφιξί τους στὸν Οἶκο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τοῦ Βερολίνου, στὴ Λεωφόρο τῆς Ὁμοσπονδίας. Δυὸ ἀδελφές τοῦ Γ. Ε. Σ. τὶς κατατοπίζουν γύρω ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς μετεκπαιδευσεως τους. Στὸ βάθος τῆς

εἰκόνας ὁ Πρόεδρος τοῦ Γ. Ἐ. Σ. τοῦ Βερολίνου Δρ. Ντίτριχ Μπλός, πὸν εἶχε τὴν πρωτοβουλία τῆς προσκλήσεως τῶν Κινέζων ἀδελφῶν νοσοκόμων.

Γύρω ἀπὸ τὸ λαιμὸ φορεῖ στεφάνι ἀπὸ λουλούδια, πὸν σύμφωνα μετὰ τὸ πατροπαράδοτο ἔθιμο τῆς ἀσιατικῆς χώρας τους, τοῦ ἔφεραν οἱ ἐπισκέπτριες ἀπὸ τὴν πατρίδα τους, γιὰ νὰ τὸν στεφανώσουν φτάνοντας στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Βερολίνου, ὅπου τὶς προὔπαντήσῃ.

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Στὰ γερμανικὰ χρονικὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξαιρεται τὸ γεγονός τῆς ἐβδομηκονταετηρίδος τοῦ ἐθελοντικοῦ σταθμοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τοῦ Τούλτινγκεν. Τὸ Τούλτινγκεν εἶναι μικρὴ γερμανικὴ πόλι. Στὶς 5 Νοεμβρίου 1892 ἰδρύθηκε τὸ τότε ἐθελοντικὸ ὑγειονομικὸ τάγμα Τούλτινγκεν, πὸν δυὸ χρόνια ὕστερότερα ἐνωματώθηκε στὸ ἐθελοντικὸ ὑγειονομικὸ σῶμα τῆς Βυρτεμβέργης. Κατὰ τὰ 75 χρόνια πὸν ἐλειτούργησε ἡ ἐρυθροσταυρικὴ αὐτὴ κοινότητα, οἱ βοηθοὶ τοῦ Τούλτινγκεν δὲν ἔπαψαν νὰ παρέχουν πρῶτη βοήθεια σὲ περιπτώσεις δυστυχημάτων καὶ ἀσθενείας, καθὼς καὶ σὲ διάφορες ἄλλες περιστάσεις.

Υπάρχουν καὶ ἄλλες παρόμοιες ἐθελοντικὲς οργανώσεις τοῦ Γερμανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ στὴ Βυρτεμβέργη καὶ στὴ Βάδη καὶ συνεργάζονται ἢ μίᾳ μετὰ τὴν ἄλλη. Γιὰ τὶς 16 Σεπτεμβρίου, πὸν εἶναι ἡ ἐπέτειος τῶν 75 χρόνων, εἶχαν προβλέψῃ θεαματικὲς ἀσκήσεις, πὸν ἔμελλε νὰ καταδείξουν τὴν ἀρμονικὴ συνεργασία τῶν ἐθελοντικῶν αὐτῶν ομάδων μετὰ τὴν ὑγειονομικὴ μονάδα τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ στρατοῦ, τὴν ἀστυνομία καὶ ἄλλες οργανώσεις.

ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΕΟΜΗΝΙΩΝ

Κατὰ τὸ πρῶτο ἐξάμηνο τοῦ 1967 ὁ τύπος ὅλων τοῦ κόσμου ἔγραφε γιὰ σεισμούς, στὴ Βενεζουέλα, στὸ Ἀλγέριο καὶ ἄλλου καθὼς καὶ γιὰ πλημμύρες στὴν Οὐζαγουά καὶ τὴ Νικαράγουα. Τὸ γραφεῖο βοήθειας τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ. εὐρίσκοντο ἀδιά-

κοπα σὲ κατάστασι ἐπιφυλακῆς. Οἱ ἀνάγκες τῶν θυμάτων — πληγωμένων ἢ ἀστέγων — ικανοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ.

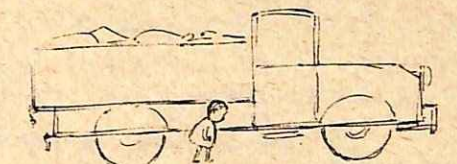
(Οἱ πληροφορίες καὶ οἱ εἰκόνας ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸ περιοδικὸ τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ Ε.Σ. «Πανόραμα»)

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ἄλλο πάλι δράμα

Ὁ Τάκης, μπέμπης δυὸ χρονῶν, παχύς, σωστὸ μπαλόνι,

σιγὰ ξεφεύγει ἀπ' τὴν αὐλή,
γελάει, μόνος του μιλεῖ,
καὶ κάτω ἀπ' τοῦ πατέρα του τὸ φορτηγὸ τρυπώνει.
Σὲ λίγο, νὰ ὁ πατέρας του ἀπὸ τὸ σπῖτι βγαίνει,
ἀμέσως ἀνεβαίνει
στὸ φορτηγὸ καὶ βάζει ἐμπρός.
Καὶ ὅπως ἦταν ὁ μικρὸς
μπρούμυτα ἐκεῖ στὸ χῶμα,
ἡ ρόδα πάνω του περνᾷ κ' εὐθὺς τὸν κάνει λυῶμα!...

Ἐ, νὰ λοιπὸν μέσ' στὰ πολλὰ κ' ἓνα ἄλλο ἀκόμηδράμα,
πὸν δυὸ γονιοὺς τοὺς βούτηξε γιὰ χρόνια
μέσ' στὸ κλάμα...

Μ' αὐτὸ δὲ θὰ γινότανε, ἂν ἡ φτωχὴ μητέρα
τὸν Τάκη τὸν ἐκράταγε κοντὰ τῆς ὅλη μέρα.
Γι' αὐτὸ, ὅσοι ἔχετε μικρά, μὴν τους μὴν τ' ἀφήνετε
οὔτε γιὰ λίγο. Τὸ κακὸ σὲ μιὰ στιγμὴ γίνεταί.

(Α. Β.)

Ο ΠΑΠΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Τὰ μήλα

Τὰ μήλα εἶναι ὀπωρικὰ πολὺ - πολὺ ὠραῖα,
ἀλλ' εἶναι καὶ ὠφέλιμα, γιὰτὶ ἔχουνε ὀξεᾶ
καὶ σάκχαρο ἐξαιρετικὸ καὶ ἄλλα πολλὰ,
ποῦναι γιὰ τὴν υγεία μας πάρα πολὺ καλὰ.

Ἰδίως στὰ ἐντερικὰ
πολὺ ὠφελοῦν, κ' ἐπίσης
κάνουν καλὸ στὶς χρόνιες
ἡπατικές παθήσεις.
Κι ἀκόμα στὸν ἀρθριτισμὸ, καθὼς καὶ στὴν ψαμμίασι,
στὴν ἀρθριοσκλήρυνσι καὶ στὴ νεφρολιθίασι.

Λοιπὸν, τὰ μήλα εἶναι καρποὶ στ' ἀλήθεια εὐλογημένοι.
Μὰ ὅπως λέει ὁ γιατρός
πάντοτε πρέπει νὰ τὰ τρῶς
ὡμα καὶ μετὰ τὴ φλούδα τους — ἀλλὰ καλοπλυμένη.

(Α. Β.)

Η ΓΙΑΓΙΑ

ΒΟΗΘΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, 1 ΚΑΙ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμους, εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ 1908 θεομηνίας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, εἰς τὰς ἐπιδημίας, καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ τὰ ἐπακόλουθα μέχρι τοῦ 1949 γεγονότα, ὁ Ε.Ε.Σ. προβάλλεται ἀγωνιζόμενος διὰ τὴν νοσηλείαν, τὴν προστασίαν καὶ τὴν διατροφήν ἀκόμη ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται εἰργάσθησαν ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰ ἰδανικά τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Ε.Σ. μὲ ἀφοσίωσιν ἐξικνουμένην μέχρις αὐτοθυσίας, πλείστοι δὲ ὡς καὶ πολλοὶ ἡρωϊκαὶ Ἀδελφοὶ καθηγήσαν μετὰ τὸ τίμιον αἷμα τῶν τὴν ἀποστολὴν τῶν.

Ἀπὸ τὴν συνήθη δρᾶσιν τοῦ Ε.Ε.Σ. παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς Ἕλληνας νὰ ἔχουν ὄψ' ὅφρ' ὅτι κατ' ἔτος:

Εἰς τὰ Νοσοκομεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ. νοσηλεύονται 15.000 ἀσθενεῖς, μὲ σύνολον ἡμερῶν νοσηλείας 210.000. Ἐκτελοῦνται 10.000 χειρουργικαὶ ἐπεμβάσεις, δεκάδες χιλιάδων μικροβιολογικαί, ἀκτινολογικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ ἐξετάσεις. Μέγα μέρος τῶν ἀσθενῶν νοσηλεύεται δωρεάν.

Εἰς τὰ ἐξωτερικά τοῦ Ἰατρείου ἐξετάζονται 60.000 ἀσθενεῖς, ἐξ ὧν τὰ 4)5 δωρεάν.

ὑπὸ τῶν Σταθμῶν Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. παρέχεται βοήθεια καὶ περιθαλψις εἰς 140.000 ἄτομα.

Ὅκτὼ ἕως δέκα τόννοι αἵματος παρέχονται εἰς ἀσθενεῖς, ἔχοντας ἀνάγκην μεταγγίσεων, κατὰ τὸ πλεῖστον δωρεάν.

Εἰς τὴν Σχολὴν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν Ε.Ε.Σ. ἐκπαιδεύονται 225 σπουδαστρίαι μετ' ἐπιτυχίας.

300 - 400 Ἑλληνίδες ἀποκοτῶν δίπλωμα Ἐθελοντοῦ Ἀδελφῆς, μετὰ φοίτησιν εἰς εἰδικὰς τάξεις. Χιλιάδες νεαρῶν μητέρων, σπουδαστριῶν καὶ μαθητριῶν ἐκπαιδεύονται ἀπὸ Ἀδελφῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὴν «Οἶκον Νοσηλείας», εἰς τὴν «Ὑγιεινὴν Διαβίωσιν» καὶ εἰς τὴν «Φροντίδα διὰ τὴν μητέρα καὶ τὸ Παιδί», εἰς πλείστας πόλεις καὶ χωρία τῆς Ἑλλάδος.

470.000 Ἑλληνόπαιδες εἰς 31.000 ομάδας συγκροτοῦν τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος καὶ μετὰ τὴν καθοδήγησιν χιλιάδων Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, πολυτίμων συνεργατῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., ἐκπαιδεύονται εἰς τὰς Πρώτας Βοηθείας, τὴν Ὑγιεινὴν καὶ τὴν συνειδητοποίησιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ε.Σ. Τὸ μηνιαῖον Περιοδικὸν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος κυκλοφορεῖ εἰς 240.000 τεύχη κατὰ μῆνα.

Εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων καὶ εἰς τὰ θύματα θεομηνιῶν καὶ ἐπιδημιῶν διατίθενται κατ' ἔτος ἱματισμός, εἶδη κλινοστρωμνῆς, τρόφιμα καὶ φάρμακα ἀξίας ἄνω τῶν 15.000.000 δραχ. καὶ διασφαλίζεται ἡ λειτουργία μαθητικῶν συσσιτίων καὶ ἡ παροχὴ πρωτοῦ ροφήματος εἰς 155.000 παιδιά, διὰ τροφίμων στελλομένων ἐξ Ἀμερικῆς πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, ὧν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰ 55.000.000 δραχ. κατ' ἔτος. Μαθητικὰ Οἰκοτροφεία ἰδρύονται καὶ συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ πλείσται συναφεῖς προσπάθειαι ἐνισχύονται ὑπ' αὐτοῦ.

Εἰδικώτερον, μετὰ τοὺς σεισμοὺς οἱ ὅποιοι ἐπληξαν κατὰ τὰ ἔτη 1965, 1966 καὶ 1967 τὰς Β. Σποράδας καὶ τὴν Κεντρικὴν καὶ Δυτικὴν Πελοπόννησον, τὴν Εὐρυτανίαν καὶ Αἰτωλοακαρνανίαν, τὴν Ἠπειρὸν καὶ Θεσσαλίαν, ὁ Ε.Ε.Σ. διέθεσεν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἐφόδια ὑπερβαίνοντα εἰς ἀξίαν τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν.

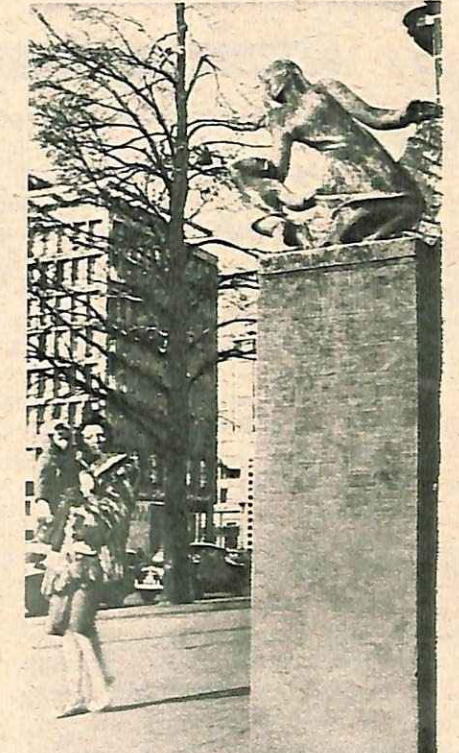
ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΝΔΕΙΣ

Ψάρεμα στὴν ψηλότερη λίμνη τοῦ κόσμου Τιτικάκα (4000 μ. ὑψόμετρο).

ΡΟΤΤΕΡΝΤΑΜ (Ὁλλανδία)

Στιγμιότυπο παρμένο ἀπὸ ἑνα κεντρικὸ δρόμο.

ΓΡΑΦΗ ΣΕ ΠΑΠΥΡΟ

Αἰγυπτιακὸ καλλιτέχνημα 17ου π.Χ. αἰῶνος.

ΙΣΡΑΗΛ

Ἕνα δλόκληρο «Χωριὸ τυφλῶν» ὑπάρχει στὸ Ἰσραήλ. Σ' αὐτὸ οἱ δυστυχεῖς ἀόμματοι μαθαίνουν νὰ διαβάζουν καὶ νὰ ἐργάζονται. Στὴν εἰκόνα δυὸ ἀπὸ τοὺς τυφλοὺς ποὺ κατοικοῦν ἐκεῖ.

(Οἱ φωτογραφίες ἐλήφθησαν ἀπὸ διάφορα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ τῆς ΟἴΝΕΣΚΟ «Ὁ Ταχυδρόμος»)

ΜΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μυθιστόρημα του Έκτορος ΜΑΛΟ

Μέρος Β'.

(2) Ένα ωραίο γεύμα

— Πεινᾶς, κοριτσάκι μου; Τη ρώτησε τώρα η κυρά Σβούρα.

— Ναί, ἔκανε η Παυλίνα.

— Ὡστε πρέπει νὰ φᾶς. Νά, πάρε.

Καὶ ἡ φιλικατζοῦ ἔκοψε μιὰ φέτα ψωμί καὶ λίγο τυρὶ καὶ τῆς τὰ ἔδωσε. Κ' ἐνῶ ἔτρωγε κατευχαριστημένη ἡ Παυλινούλα, τὸ καημένο τὸ Παλληκάρι τὴν κοίταζε παραπονεμένο.

— Χμ... Θὰ θέλῃ κανένα μεζὲ ὁ κατεργάρης, εἶπε ἡ Σβούρα.

— Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ τοῦ δώσω ἐγὼ λίγο ψωμάκι; ρώτησε ἡ μικρή.

— Οὐ, ἀπὸ ψωμί ἔχομε ὅσο θές. Δὸς του τοῦ καημένου, δὸς του.

Ἡ Παυλίνα κι ὁ γαϊδαράκος τῆς ἔτρωγαν τώρα μὲ μεγάλη λαίμαργία, ἐνῶ κάθε τόσο ἡ κυρά Σβούρα τοὺς ἀνανέωνε τὸ γεῦμα. Καὶ μασώντας ἡ μικρὴ τῆς διηγόταν τὸ τί τράβηξε ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ τῆς πούλησε τὸ Παλληκάρι, πῶς εἶδε τὸ θάνατο τῆς μητέρας τῆς, καὶ πῶς κατὰφερε νὰ φτάσῃ ἀπ' τὸ Παρίσι ὡς ἐδῶ μὲ τὰ πόδια.

— Δυστυχισμένο μου κοριτσάκι, τῆς εἶπε στὸ τέλος ἡ κυρά Σβούρα. Καὶ τώρα τί θές νὰ κάνῃς;

— Νὰ συνεχίσω τὸ δρόμο μου. Πρέπει νὰ πάω στὸ Μαρωκούρ ποὺ μένουν κάτι συγγενεῖς μου.

— Καλὰ. Μὰ τί θὰ φᾶς αὔριο;

— Ἔρω κ' ἐγώ;... ψιθύρισε ἡ Παυλίνα σηκώνοντας μὲ ἀπορία τοὺς ὤμους τῆς.

Ἡ φιλικατζοῦ ρούφηξε δυὸ - τρεῖς φορές τὴν πίπα τῆς μὲ σοβαρότητα κ' ὕστερα τῆς εἶπε:

— Ἀκουσε. Ἐγὼ θὰ πάω ὡς τὸ Κρέκλ. Ἀπὸ κεῖ θὰ περάσῃς καὶ σὺ. Εἶναι πάνω στὸ δρόμο σου.

Θέλεις νὰρθῇς μαζί μου;

— Θέλω.

— Γιά φώναξε αὐτὰ ποὺ θὰ σοῦ πῶ, νὰ δῶς κἀνὴ ἡ φωνή σου: Ὁ, τι βάλῃ ὁ νοῦς σας ἔχουμε...

Τρέξε, κόσμε, νὰ προφτάσῃς. Στὴ φτήνια τὰ βόλαμε...

Ἡ Παυλίνα, ποὺ εἶχε ζωρέψει ἀρκετὰ τώρα πιά, ἔκανε πρῶτα μιὰ σιγανὴ προβίτσα, κ' ὕστερα τὰ φώναξε καὶ δυνατὰ.

Ἡ ἄλλη ἔμεινε ἐνθουσιασμένη.

— Μπράβο σου, παιδί μου, τῆς εἶπε. Λοιπὸν σὰν τὴ δική σου φωνή, δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ πιὸ κατάλληλη γι' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα! Νὰ ἔμενες μαζί μου γιὰ πάντα...

— Ἀδύνατον. Πρέπει νὰ πάω στὸ Μαρωκούρ.

— Καλὰ. Λοιπὸν, ὥσπου νὰ φτάσωμε στὸ Κρέκλ, θὰ φωνάζῃς κ' ἐστὶ θὰ βγάζῃς τὸ ψωμί σου. Στὸ Κρέκλ ξέρω κάποιον ποὺ πουλάει κοτοπουλάκια καὶ πηγαίνει ὡς τὰ περίχωρα

Κοιμήθηκε σὲ μιὰν ἀποθήκη.

τῆς Ἀμιένης, γιὰ νὰ μαζέψῃ αὐτὰ. Θὰ τοῦ πῶ νὰ σὲ πάρῃ στὸ ἀμάξι του. Κι ἅμα φτάσῃς ἐκεῖ, παίρνεις τὸ τραῖνο καὶ πᾶς στὸ Μαρωκούρ.

— Τὸ τραῖνο;... Μὲ τί λεφτά;

— Μὲ τὶς ἑκατὸ πεντάρες ποὺ θὰ σοῦ δώσω. Ἡ μικρὴ, μόλις ἄκουσε μιὰ τόσο γενναία ἀμοιβή, δὲν ἤξερε πῶς νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ. Καὶ σὲ λίγο ξεκίνησαν. Σὲ κάθε χωριὸ ἡ Παυλίνα φώναζε αὐτὰ ποὺ εἶπαμε κι ἄλλα πολλὰ ἀκόμη, κ' ἡ Σβούρα δὲν ἐπρόφτανε νὰ πουλάῃ στοὺς χωρικοὺς.

Κι ὅταν ἔφτασαν στὸ Κρέκλ, πῆγαν, βρῆκαν τὸν ἔμπορο τῶν πουλιῶν, κ' ἡ φιλικατζοῦ κανόνισε ἀμέσως τὸ ταξίδι τῆς μικρῆς ὡς τὰ περίχωρα τῆς Ἀμιένης.

Ἔτσι ἡ Παυλινούλα, ἀφοῦ ἀποχαιρέτησε μὲ θερμότερες καὶ πάλι εὐχαριστίες τὴν κυρά Σβούρα, καὶ μὲ ἀκόμη πιὸ θερμὰ χάρδια τὸ ἀγαπημένο τῆς Παλληκάριακι, ἀνέβηκε στὸ κάρο τοῦ πουλεμπόρου. Κι αὐτὴ τὴ φορὰ εἶχε τὴν εὐτυχία νὰ ταξιδέψῃ μιὰν ὁλόκληρη μέρα, ξαπλωμένη στ' ἄχυρα, πάνω σ' ἕνα τροχοφόρο μὲ δυὸ καλὰ ἄλογα, καὶ φανταζότανε πῶς ἦταν βασιλίσσα μέσα στὴ χρυσοστολισμένη ἀμαξά τῆς!

Ἀλλὰ κατὰ τὸ σούρουπο, ὅταν ἔφτασε τὸ κάρο στὸ Αἰγύ, κοντὰ στὴν Ἀμιένη, κ' ἔπρεπε νὰ κατεβῇ γιατί ἐδῶ τελείωνε τὸ περίφημο αὐτὸ ταξίδι τῆς, ἐνίωσε ὅτι ἐδῶ, ἀλλοίμονο, τελείωνε καὶ τὸ παραμυθένιο ὄνειρό τῆς... Ἀφοῦ λοιπὸν εἶπε χίλια «εὐχαριστῶ» στὸν πουλεμπόρο, κατέβηκε. Κ' ἐκείνη τὴ νύχτα ἡ ἀμοιρὴ βασιλίσσα κοιμήθηκε σὲ μιὰν ἀποθήκη...

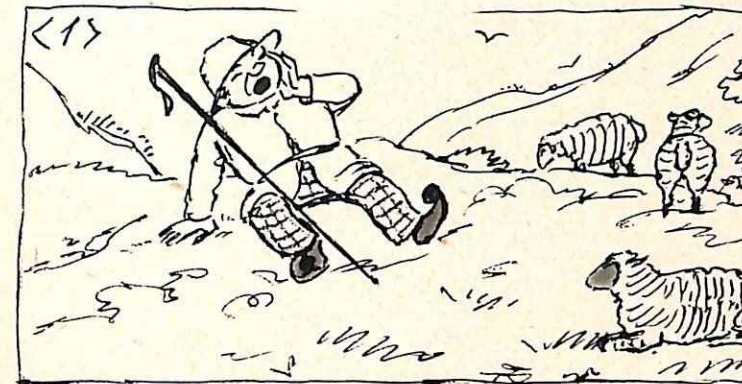
Τὸ πρωί, πῆγε στὸ σταθμὸ, πῆρε ἕνα εἰσιτήριο καὶ περίμενε νὰ περάσῃ τὸ τραῖνο ποὺ θὰ τὴν πῆγαине στὸ Μαρωκούρ.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.

(Συνεχίζεται)

Ὁ ΚΟΥΤΟ-ΣΠΥΡΟΣ

Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

Ὁ Σπύρος ὁ κοντόχοντρος ὅλο τὸ καλοκαίρι, ἔχοντας πάντα συντροφιά τὴ γλίτσα του στὸ χέρι, σ' ἕνα λιβάδι ταχτικά τ' ἀρνάκια του ὠδηγοῦσε, κ' ἐνῶ ἐκεῖνα βόσκανε, αὐτὸς ἐτραγουδοῦσε.

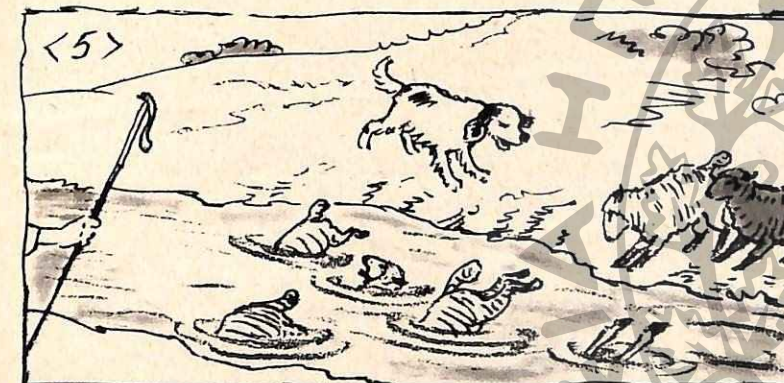
Μὰ ἦρθε τὸ φθινόπωρο. Κ' ἕνα πρωὶ στὶς ἔξι, βγάζοντας τὸ κοπάδι του βλέπει πῶς εἶχε βρέξει. Καὶ κάποιο ρέμα, ποὺ νερὸ δὲν εἶχε οὔτε ὄραμι, ξάφνου τὸ βλέπει σήμερα τρεχούμενο ποτάμι!

«ὦ, ξεφωνᾶ. Καὶ τί μπορῶ τώρα ὁ φτωχὸς νὰ κάνω; Πῶς θὰ περάσωμε ὅλοι μας ἀπ' τὸ ποτάμι ἀπάνω; Πὺ πέρα εἶναι μιὰ γέφυρα κι ἂν πᾶμε ἐκεῖ περνοῦμε. Μὰ θὰ μακρύνῃ ὁ δρόμος μας, πολὺ θὰ κουραστούμε.

«Α, ὦχι. Δὲ σ' ἀφήνω γὼ νὰ κουρασθῇς, Σπυράκη». Καὶ παίρνει τὴν ἀπόφαση, πηδᾷ τὸ ποταμάκι, φωνάζει καὶ τ' ἀρνάκια του. Ὅμως αὐτὰ δισταζουν. Στὸ ἄλμα δὲ γυμνάστηκαν καὶ τὰ φτωχὰ δειλιάζουνε.

Μὰ τὰ γαβγίζει τὸ σκυλὶ κι ἀρχίζουν νὰ πηδᾶνε. Πέντ' ἔξι πηδῆσαν καλά. Δυὸ πεντοκολυμπᾶνε. Μὰ τὰ πολλὰ κάνουνε μπλοῦμ.. κ' ἴσια στὸν πάτο πᾶνε.

Κι ὁ κοντο-Σπύρος κλαίοντας: «Γιὰ κοίταξε τί κάνω... Γιὰ νὰ γλυτώσω βήματα δυὸ - τρεῖς παραπάνω, τώρα ὁ θεοτέμπελος ὅλο τὸ βίός μου χάνω...»

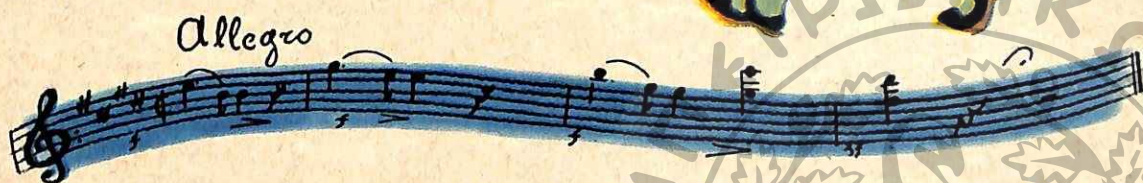
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ, ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΕΧΝΑΙ Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ Α.Ε. ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ ΑΡ. 7 - ΑΘΗΝΑΙ

Δώστε μας βιβλία
δώστε μας φτερά!

Δώστε μας βιβλία
δώστε μας χαρά!

ΒΙΒΛΙΑ - ΔΩΡΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ Α.Ε.
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: «ΑΤΛΑΝΤΙΣ» ΚΟΡΑΗ 8 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 222.846

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ • ΟΙ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΟΥ ΚΑΛΥΨΤΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΗΛΙΚΙΕΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΝΕΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΓΕΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ